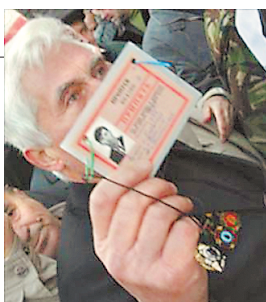

5 Держфінінспекція перевірила достовірність чорнобильських посвідчень. За даними перевірки встановлено 1575 випадків непідтвердження статусу ліквідатора

«Усиновлення дітей. За яких умов українці й іноземні громадяни мають право взяти дитину в сім'ю? Що таке перебування дитини під опікою? Інтернат чи дитячий будинок сімейного типу?» — на ці та інші запитання відповість наступний гість нашої редакції **Ольга Іларіонівна ОЛІФЕР**, начальник управління організації усиновлення департаменту сім'ї та дітей Міністерства соціальної політики України. Вона спілкуватиметься з читачами **1 листопада з 12.00 до 13.00** за телефоном: **253-15-83**. Також ви можете надсилати свої запитання завчасно на адресу електронної пошти: imrich@ukcc.com.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СЕРЕДА, 31 ЖОВТНЯ 2012 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№ 199 (4843)

ЦИТАТА ДНЯ

МИКОЛА АЗАРОВ:

«Вимагаю, щоб обов'язково було названо винних. Коли йдеться про інвалідів, нікому жодних потурань не буде».

Прем'єр-міністр про персональну відповідальність посадовців за прострочення соціальних виплат інвалідам

2

Дотації для фермерів

ІНІЦІАТИВА. Близько 200 мільйонів гривень дотації за утримання та збереження молодняку великої рогатої худоби вже отримали селяни з державного бюджету. Як зазначив міністр аграрної політики та продовольства Микола Присяжнюк, цього року вдалося вперше за двадцять років стабілізувати поголів'я худоби, що сприяє нарощуванню виробництва молока.

Успіх цієї програми бюджетного дотування дає підстави для реалізації нових ідей у сільському господарстві. За словами урядовця, нині розробляється проект, відповідно до якого фермерським господарствам надаватимуть у лізинг ангари та поголів'я свиней. Це дасть змогу господарям утримувати 150—200 голів та мати достойні доходи.

Міністр нагадав, що державна підтримка не лише забезпечує зростання поголів'я худоби та збільшення виробництва молока та м'яса у селянських господарствах, а й створює основу для розвитку кооперативів. «Сьогодні одноосібник виробляє власну продукцію, однак немає механізму її доставки до споживача. Саме кооперативи надають можливість спростити та скоротити цей ланцюг, а також дати достойну ціну виробникові та споживачеві», — додав Микола Присяжнюк.

ЦИФРА ДНЯ

24,58 млрд куб. м

газу імпортувала Україна з Російської Федерації за 9 місяців 2012 р. Порівняно з аналогічним торішнім періодом є скорочення на 30,9%

Соціальний хліб: ціна питання

Фото: Укрінформ

Для найбідніших навіть батон може стати недоступним

АКТУАЛЬНО. Мінагропрод каже, що жодних підстав для подорожчання найдешевших хлібобулочних виробів немає, а пекарі прогнозують збільшення їх вартості вже в листопаді

Якщо не зреагує ЖЕК — звертайтеся у вищі інстанції!

ОПАЛЮВАЛЬНИЙ СЕЗОН. Тепло вмикають за планом. Лише в південних регіонах погода допомагає економити енергоносії

Інна КОСЯНЧУК,
Олександр ДАНИЛЕЦЬ,
Світлана ІСАЧЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Ось в Україну і прийшли холоди. Погода погіршується

навіть у південних регіонах, де донедавна ще не було потреби вмикати опалення. Тож підвищується увага до комунальників: чи буде тепло у наших домівках? Як зазначила прес-служба Мінрегіону, в країні вже запущено

95,8% котельнь, підключені до тепла 93,5% житлових будинків, 96,9% дитячих та навчальних, понад 98% медичних закладів. У південних областях опалювальний сезон традиційно починається пізніше: там економити

енергоносії допомагає погода. Тож до стовідсоткового підключення до теплопостачання Україна «не дотягує» саме за рахунок АР Крим, Севастополя та Одеської області. Та, зауважують фахівці, в інших областях теж

трапляються випадки відключення окремих будівель від тепла — через пориви на тепломережах та інші технологічні ускладнення. Однак їх оперативно усувають аварійно-відновлювальні бригади.

4

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України з 30 жовтня 2012 року

USD 799.3000
за 100 доларів США

EUR 1030.9371
за 100 євро

RUB 2.5425
за 10 рублів

/ AU 136840.16

AG 2543.37

PT 123491.85

PD 47558.35

за 10 трійських унцій

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

До уваги братимуть лише об'єктивні оцінки

АКЦЕНТ. Глава уряду та керівник МЗС України прокоментували попередні висновки міжнародних спостерігачів

Відділ новин «Урядового кур'єра»

Вибори до парламенту пройшли спокійно, явка виборців була задовільною, загальна кількість зафіксованих порушень є незначною, а їх характер не викликає жодних побоювань щодо істотного впливу на результати голосування. На цьому наголосив Прем'єр-міністр Микола Азаров під час зустрічі з представниками місії спостерігачів від Співдружності Незалежних Держав.

Глава уряду подякував спостерігачам за їхню роботу, підкресливши, що українська влада прийме будь-які об'єктивні оцінки щодо виборчого процесу. «Вихо-

дячи з наявної інформації про перебіг виборів, ми сподіваємося, що всі міжнародні спостерігачі завершать свою роботу з позитивними висновками. Я зустрічався зі спостерігачами перед виборами і сказав, що ми приймемо і врахуємо абсолютно всі об'єктивні висновки, але ми не приймемо необ'єктивних оцінок наших виборів. Ми доклали колосальних зусиль, щоб забезпечити вільне волевиявлення громадян. І можемо розраховувати на чесні оцінки», — висловив переконання Микола Азаров.

За його словами, в Україні вперше встановлено веб-камери на виборчих дільницях, тож будь-хто міг спостерігати за перебігом голо-

сування. «Приємно, що техніка не підвела, працювала без збоїв на всіх дільницях», — сказав Прем'єр-міністр.

У свою чергу представники місії спостерігачів від СНД зазначили, що, на їхню думку і за їхніми спостереженнями, в усіх регіонах України вибори пройшли організовано, прозоро і за високої активності виборців. При цьому скарги та зауваження розглядали оперативно і змістовно, передає департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату КМУ.

У зв'язку з оприлюдненнями міжнародними оцінками парламентських виборів із відповідною заявою висту-

пив і міністр закордонних справ Костянтин Грищенко. Зокрема він зазначив, що у день виборів українці, керуючись своїми переконаннями і сумлінням, віддали голоси за політичні партії та кандидатів у депутати в одномандатних виборчих округах і підтвердили свою відданість європейським демократичним цінностям.

«Міжнародні спостерігачі підкреслюють створення належної законодавчої бази для проведення демократичних виборів, змагальний характер виборчого процесу, можливість для виборців обирати з різних політичних партій, спокійне та мирне проведення дня голосування. Більшість міжнародних спостерігачів пози-

тивно оцінили процес голосування та підрахунок голосів. Так, міжнародна спільнота визнає, що майбутній склад Верховної Ради відображає волю українського народу, а в Україні зміцнюються традиції конкурентної демократії та парламентаризму», — йдеться у заяві Костянтина Грищенка, оприлюдненій прес-службою МЗС.

Водночас міністр зазначає, що міжнародні спостерігачі у своїх попередніх висновках вказали на низку недоліків під час організації та проведення виборів. У цьому зв'язку Костянтин Грищенко висловив переконання, що всі зауваження буде ретельно проаналізо-

вано, а виявлені недоліки обов'язково враховано в подальшій роботі з удосконалення виборчого законодавства і практики.

За словами міністра, результати голосування дають змогу з упевненістю стверджувати, що основні засади внутрішньої та зовнішньої політики України залишатимуться незмінними. «Обрання нового складу Верховної Ради створює сприятливі передумови для активізації здійснення демократичних та економічних реформ, ініційованих Президентом Віктором Януковичем, та подальшої реалізації стратегічного курсу на європейську інтеграцію», — заявив головний дипломат країни.

Міжнародна спільнота вказала на проблеми

ПОЗИЦІЯ. Президент Віктор Янукович подякував усім виборцям, які проявили активну громадянську позицію та проголосували на виборах до Верховної Ради за майбутнє держави. «Я вітаю народ України з важливим кроком у розвитку вільної незалежної демократичної держави», — зазначив він.

Глава держави зауважив, що загалом у країні голосування і підрахунок голосів пройшли мирно та організовано, показали всьому світу відповідальність і мудрість українського народу.

«Я радий, що, згідно з попередніми оцінками багатьох українських і міжнародних спостерігачів, включаючи ОБСЄ, вибори з технічного боку пройшли добре. У виборців був великий вибір серед кандидатів. Процес голосування позитивно оцінили спостерігачі», — передає слова Президента його прес-служба.

Віктор Янукович також наголосив, що українська сторона працюватиме з міжнародною спільнотою, щоб виправити виявлені спостерігачами проблеми і забезпечити ще більшу демократичність майбутніх виборів.

За затримку виплат чиновників звільнятимуть

ПОПЕРЕДЖЕННЯ. За найменше порушення термінів проведення будь-яких соціальних виплат посадовці несуть персональну відповідальність. На цьому наголосив Прем'єр-міністр Микола Азаров під час урядового засідання у понеділок.

Як нагадає департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату КМУ, 24 жовтня 2012 року уряд зобов'язав негайно здійснювати виплати допомоги з догляду за людьми, які отримали інвалідність внаслідок психічних розладів, прийнявши рішення про виділення на відповідні виплати додатково 97 млн грн. На виконання соціальних ініціатив Президента допомогу цій категорії громадян навесні цього року збільшено в рази, проте певні чиновники допустили абсолютно необгрунтовану затримку з проведенням виплат. У цьому зв'язку Прем'єр-міністр доручив провести об'єктивне розслідування, з чієї вини сталася затримка, і належним чином притягти винних до відповідальності.

При цьому Микола Азаров наголосив на персональній відповідальності посадовців, у компетенції яких перебувають соціальні питання. «Чому посадовці допустили таку ситуацію? Чому зволікали? Вимагаю, щоб обов'язково було названо винних. Коли йдеться про інвалідів, нікому жодних потурань не буде», — заявив глава уряду, додавши: за будь-які зволікання із здійснення соціальних виплат посадовці нестимуть сувору відповідальність аж до звільнення з посад.

Китай хоче кукурудзи

ЕКСПОРТ. Україна направила до Китаю заявку щодо надання українським компаніям квот на постачання кукурудзи наступного року. Про це повідомив міністр аграрної політики та продовольства Микола Присяжнюк.

«Китайський ринок для нас дуже цікавий, особливо в сегменті продовольства та сільськогосподарської продукції. Обсяги споживання в цій країні зростають. Зокрема Україна претендує на поставку технічних і фуражних культур. Ми фактично узгодили всі вимоги щодо постачання кукурудзи до Китаю. Найближчим часом буде узгоджено та підписано угоду про фітосанітарні вимоги», — передає слова міністра прес-служба Мінагрополітики.

В очікуванні мокрих печаток

ВИБОРИ-2012. Остаточні результати перегонів ще попереду

Ірина НАГРЕБЕЦЬКА, «Урядовий кур'єр»

Прогнози, як відомо, поділяються на три різновиди: точні, неточні й наукові. Виборча кампанія зазвичай лише після її остаточного завершення стає чариною для дослідження і глибокого аналізу науковців. Поки що суспільство й політичні сили дискутують довкола відмінностей результатів екзит-полів і тих даних, про які час від часу повідомляє ЦВК, відповідно до кількості оброблених протоколів, що надійшли з окружних виборчих дільниць.

Вітчизняні політологи вже оприлюднили певне занепокоєння «ножицями» з різницею п'ять відсотків. А директор фонду «Демократичні ініціативи» імені Ілька Кучеріва Ірина Бекешкіна висловила підозру щодо тривалості підрахунку голосів штабістами ЦВК: мовляв, «надто довго рахують».

Своєрідним лакмусовим папірцем на достовірність будь-якого протоколу є так звана «мокра» печатка: якщо її немає, вочевидь не все гаразд у Данському королівстві. Причим тут доречно сказати добре слово про авторів чинного закону

про вибори: вони передбачили право всіх кандидатів у народні депутати отримати копії з протоколів виборчих комісій, під якими вже стоїть така печатка. І цим значно унеможливили ймовірну подальшу фальсифікацію результатів народного волевиявлення. До того ж усі чисті протоколи пронумеровані, обраховані й передані на зберігання до окружних комісій.

А тим членам дільничних та окружних комісій, в кого й досі руки сверблять щось «підмарфетити», незайве нагадати, що Кримінальний кодекс передбачає за такі негідні дії не ефемерний суспільний осуд, а тюремне ув'язнення строком від двох до шести років.

Закордонні спостерігачі й місії, які працюють на цього-річних виборах, також не поспішають виносити свої остаточні вердикти, а вказують на загальні проблеми вітчизняного виборчого процесу.

Приміром, глава місії Канади пані Рейнелла Андрійчук (загалом у цій місії 65 довгострокових і 365 короткострокових спостерігачів) завважила в розмові з головою ЦВК Володимиром Шаповалом на, цитуємо, «загадковий підхід до фор-

мування виборчих комісій», слабку підготовку членів цих комісій, неоднозначну реакцію громадян на встановлення відеоспостереження: побоювання виборців щодо фіксації їхнього волевиявлення.

А от навряд чи збільшиться довіра вітчизняного суспільства до діяльності Комітету виборців України, керівництво якого в своїх оцінках чомусь розділило вибори загалом і вибори в мажоритарних округах, напевно забувши, що в останніх обирається половина майбутнього парламенту і де, за словами заступника голови ЦВК Андрія Магери, якраз «спостерігається досить високий рівень корупційності».

Громадянська мережа «Опора», яка через хакерські атаки оприлюднила свої спостереження лише опівдні 30 жовтня, була суворішою в своїх попередніх висновках, зазначивши, що парламентські вибори не відповідали базовим демократичним стандартам, і продемонструвала цифри і факти наймасовіших протиправних дій і зловживань. Найбільше занепокоєння у громадських активістів викликали такі вже трохи призабуті рудименти попередніх

брудних виборчих технологій, як порушення та розкриття таємниці голосування, незаконна видача громадянам бюлетенів для голосування і «каруселі».

З 12 години 30 жовтня діяльність ЦВК набула форми безперервного засідання. Відповідно до чинного Закону «Про вибори народних депутатів України», у такий спосіб тут прийматимуть і розглядатимуть протоколи окружних комісій з мокрими печатками. Піонерами процесу стали дві окружні комісії — № 45 (Донеччина) та № 146 (Полтавщина).

Про те, що члени центрального штабу довіряють саме документам, а не результатам, які вносять до електронної системи «Вибори», у вівторок заявила заступник голови ЦВК Жанна Усенко-Чорна. Коментуючи той факт, що в кількох округах були розбіжності між веденням в інформаційно-аналітичну систему «Вибори» і протоколами з мокрими печатками та підписами членів виборчих комісій, вона зазначила: «Треба фізично оглянути протоколи, щоб не було фантомних даних або потьомкінських сіл». Тобто довіряй, проте перевіряй.

Партії, які за підсумками голосування набрали п'ять та більше відсотків голосів (після опрацювання 93,75% протоколів)

Партія регіонів	30,88% 5 852 037
Політична партія Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина»	24,92% 4 722 378
Політична партія «УДАР (Український Демократичний Альянс за Реформи) Віталія Кличка»	13,66% 2 589 917
Комуністична партія України	13,52% 2 563 116
Політична Партія Всеукраїнське Об'єднання «Свобода»	10,05% 1 904 833

За даними Центральної виборчої комісії

Інфографіка «УК»

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Соціальний хліб:
ціна питанняОлег ГРОМОВ,
«Урядовий кур'єр»

Схоже, що різного роду срозмови та кулуарні заяви деяких експертів і керівників компанії «Київхліб» щодо узгодження підвищення цін на хліб викликали однозначну реакцію Міністерства аграрної політики та продовольства (Мінагропрод).

У розповсюдженому 29 жовтня прес-службою аграрного відомства релізі зазначено: «Обґрунтованих підстав для підвищення цін на соціальні сорти хліба на сьогодні немає. Для забезпечення стабільної ситуації на ринку хліба уряд вживає всіх заходів. Зокрема Аграрний фонд реалізує близько 40 тис. тонн борошна щомісяця для більшості хлібопекарських підприємств України. Ціни на це борошно є фіксованими до кінця поточного року, що дасть змогу, у разі коливання ринкових цін в деяких регіонах, нівелювати їх тенденцію до зростання. На сьогодні договори з постачання борошна укладено з 96 хлібопекарськими підприємствами».

У свою чергу міністр аграрної політики та продовольства Микола Присяжнюк зазначив, що особисто проводитиме розмови з головами облдержадміністрацій, у регіонах яких підвищуватимуться ціни на соціальні сорти хліба. Поки що на порядку денному — Хмельниччина, де нещодавно вартість такого хліба зросла на 25 копійок за буханець.

Однак чи заспокоює таке повідомлення пекарів? І що чекати пересічних українцям, жителям не лише столиці, а й інших міст та селищ країни?

Кореспондент «УК» намагався отримати коментар керівництва Всеукраїнської асоціації пекарів України (ВАПУ) та її президента Володимира Слабовського і

Вартість короваю цікавить кожного

компанії «Київхліб», але це виявилось марним. Так, у першій з них секретарка повідомила, що ВАПУ і її президент не дають жодних коментарів, а сайт асоціації не працюватиме до нового року.

Цікаво, що новин із цього приводу немає й на сайті «Київхліба». Проте, як днями повідомляв один із впливових ділових порталів, генеральний директор

столичного підприємства Володимир Черета, йдучи на засідання понеділкового, так званого, малого Кабміну, заявив, що саме на цьому заході він узгоджуватиме ціни на хліб. Також, за його словами, відповідну заявку було подано і до Київської міськдержадміністрації.

Отже, як кажуть, диму без вогню не буває, і щось кулуарне стає явним. До того ж, столицю (із посиленням на джерела в міській адміністрації) ходять уперті чутки, що «Київхліб» добивається підвищення цін на білий батон на 50—60 коп. за штуку, а на популярний український — на 60 коп.

Утім, слід додати, що Київ був завжди останньою фортецею у країні у справі під-

40 тис. тонн
борошна поставляє Аграрний фонд хлібопекарням України за фіксованими цінами.

вищення цін на хліб соціальних сортів. Цьому сприяли чинники жорсткого контролю місцевої влади й те, що все ж таки «Київхліб» завжди був монополістом у мегаполісі. І звісно, його керівники побоювалися різних антимонопольних розслідувань проти себе.

Але тепер, можливо, фактично весь порох у порохівницях столичної пекарської компанії вичерпався.

Чи може цьому завадити Аграрний фонд? У це не вірять не лише хлібопекарі, а й зернові трейдери. Дуже цікава з цього приводу думка генерального директора ТОВ СП «Нібулон» (одного із найбільших зернотрейдерів країни) Олексія Вадатурського. «Ми можемо утримувати ціни на пшеницю та відповідно

борошно на низьких позначках, адже у нас для цього склалися чудові можливості: дефіциту продовольчого зерна немає, і діятимуть обмеження на його вивезення за кордон. Уся річ у бажанні держави, а саме Аграрного фонду, який зобов'язаний надавати дешеве борошно підприємствам», — зазначив він кореспонденту «УК».

Відомо, що хлібопекарі скаржилися: Аграрний фонд цього року постачає їм борошно за ціною на 3—7% вищою, ніж у 2011 році і, таким чином, основна сировина для випічки хліба від держави у вартості зрівнялася з ринковою.

Отже, передумови для неподорожчання хліба начебто є. 29 жовтня це підтвердив і голова Київської облдержадміністрації Анатолій Присяжнюк. Відкриваючи новий хлібопекарський комплекс у Васильківському районі, він зазначив, що влада підписала із його власником договір, де обумовлено утримання стабільних цін на соціальні сорти хліба.

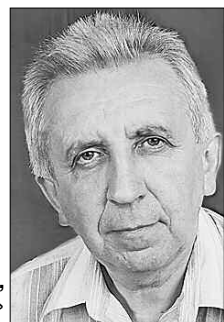
Однак голова ради об'єднання хлібопекарської промисловості «Укрхлібпром» Олександр Васильченко у своїй колонці на одному із популярних порталів зазначив, що у листопаді ціни на хліб зростуть у всій країні, окрім Харківської, Хмельницької областей та Криму, де вже раніше було досягнуто ринкового рівня вартості основного продукту.

Тож хто має рацію в цих полярних думках та заявах, покаже найближчий час.

P.S. 30 жовтня на пресконференції, присвяченій цій проблемі, президент Української аграрної конфедерації Леонід Козаченко заявив, що ціна на соціальні сорти хліба повинна збільшитися на 20 відсотків, інакше хлібопекарська галузь буде нерентабельною.

ПРОШУ СЛОВА!

Банк у «панчосі» чи «панчоха» у банку?

Олександр ВЕРТИЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

Уселі діда Кирила недолюбливали: через відлюдкуватість, похмурість, скнарність — важкий характер. Завжди в одних і тих самих штанах, сорочці, засмальцьованій куфайці, він жив самотиною у віддаленій хатині. До магазину ходив зрідка, казав, що мала пенсія, тож «налягав» виключно на город і підсобне господарство. Яким же було здивування сусідів, коли діда не стало і його взяли готувати до вічної дороги. Під матрацом, у стрісі, на горіщі знайшлися колись тугенькі пачки радянських карбованців, побиті цвіллю і міллю, обгризені мишами й пацюками, — словом, у такому стані, що жодна тодішня каса Ощадного банку не взялася «реанімувати» дідову валюту.

Такі скнари, переконаний, були в багатьох селах, не перевелися вони й нині. Згадав про це, адже цього року Україна вперше долучилася до відзначення Всесвітнього дня заощаджень, який традиційно припадає на 31 жовтня. Саме цієї пори 1924 року в Мілані пройшов перший міжнародний конгрес ощадних кас, що зібрав представників 29 країн. За майже 90 років до банківського гурту приєдналися десятки нових країн. Ідея логічна і правильна. Адже будь-яка держава дбає про фінансовий добробут, поєднання власних економічних інтересів з інтересами населення. Іншими словами, всіляко стимулює людей відмовлятися від так званої «панчохи» (стріхи, напірника, горища) й користуватися послугами банків. Бо ніхто й ніколи не скасує «чорний» день. Тож нині на кожному кроці пересічного жителя гукають-запрошують, а що вже обіцяють...

Банкіри максимально щедрі, коли змальовують перспективу — аби лише несли вкладники свої кривні й клали на такий зручний, вигідний і краще потрібний усім депозит. Зрештою, здебільшого банки відповідально ставляться до своїх фінансових зобов'язань, що робить їм честь. Але ж більшість — це не всі. І коли вкладник обпечеться раз, студитиме холодне все життя.

...Кілька років тому до корпункту «УК» у Сумах звернувся студент одного з міських вишів. Юнак закінчив 4-й курс, вирішив одружуватися, а щоб заробити на весілля, влітку поїхав у Польщу збирати яблука. Привіз 1500 євро, які вирішив покласти на депозит. Мовляв, весілля справить за півроку, а поки що гроші хай принесуть якісь дивіденди. Та отримав лише неприємності. Дійшло до того, що студента перестали пускати на поріг банківської установи, а разом з ним і кореспондента «УК», який узявся розібратися в ситуації (черговий навіть погрожував кобурою!). Скінчилося судовими позовами, які, на щастя, частково залагодили конфлікт. Однак після того юнак затаївся: мовляв, і дітям забороню гратися в депозити.

За підрахунками фахівців, нині у вітчизняних банківських активах кошти населення займають орієнтовно 37%. Навіть гіпотетично важко уявити, що станеться, якщо всі вкладники одночасно відмовляться від таких послуг. Це буде не програвш, а щось фатально непоправне і для економіки країни, і для населення. Та й чи потрібна така гіпотетична уява? Вкладник завжди залишається вкладником і якщо трапиться якась критична ситуація, навряд чи зможе диктувати свої вимоги. Залишається одне: довіряти банкам, вірити в їхню порядність і обов'язковість. Якщо вже й трапляється щось, банкіри повинні бути готовими до претензій, знаходити спільну мову і вихід. Принаймні не наказувати охороні зустрічати клієнтів із розстебнутою кобурою.

Франкеншторм розгулювався на Геловін

КАТАКЛІЗМИ. Східне узбережжя США потерпає від урагану «Сенді», який забирає життя

Оксана ГОЛОВКО,
«Урядовий кур'єр»

Жертвами потужного урагану «Сенді», прозваного журналістами Франкенштормом, який минулого тижня набрав лиха у Карибському басейні, а в ніч з понеділка на вівторок налетів на Східне узбережжя США і Канади, стали щонайменше 70 людей. Понад 6 мільйонів залишилися без світла.

Також через стихію у Нью-Йорку повністю затоплено сім ліній метрополітену (із 26), а у штаті Нью-Джерсі оголошено загрозу затоплення на атомній електростанції

У Нью-Йорку морська вода затопила чимало підземних тунелів і паркінгів

«Ойстер Крик». За словами представника Комісії з ядерного регулювання США, якщо рівень води й надалі підвищуватиметься, можуть бути пошкоджені насоси, які допомагають охолоджувати водою використане паливо.

Значна частина Нью-Йорка в ніч проти вівторка занурилася в темряву. Повністю затоплено півострів Коні-Айленд, розташований у Брукліні. Глава транспортного управління Нью-Йорка Джозеф Льюта назвав шторм «Сенді» найгіршою катастрофою в історії транспортної системи міста. За його словами, було затоплено сім тунелів метро під протокою Іст-Рівер, що

з'єднує Манхеттен і Бруклін. Багато ділянок метрополітену було знеструмлено. Шість автобусних парків залито водою.

У вівторок призупинилися торги на Нью-Йоркській фондовій біржі. Штаб-квартиру Організації Об'єднаних Націй також закрили. Вода залила багато підземних паркінгів, дорожні тунелі, а також «Граунд zero» на місці зруйнованих веж Всесвітнього торгового центру.

Водночас у Вашингтоні закриваються федеральні установи. Таке рішення прийнято з урахуванням того, що у Вашингтоні, Філадельфії й Балтиморі можуть початися сильні

снігопади, спричинені штормом. Роботу призупиняють навіть космічний центр НАСА «Годдард», Пентагон і найбільша в країні база морської піхоти «Куантіко», що на південь від Вашингтона.

Загальні збитки економіки США від стихії можуть перевищити 20 млрд доларів, повідомило агентство Bloomberg із посиланням на дані дослідницької компанії Kinetic Analysis Corp.

Лише \$7—8 млрд — це застраховані збитки. Значна кількість загальних втрат припадає на частку муніципалітетів, які будуть змушені відновлювати зруйновану інфраструктуру.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 24 жовтня 2012 р. № 971
Київ

Про затвердження Угоди про створення
Координаційної ради з карантину
рослин держав — учасниць СНД

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Затвердити Угоду про створення Координаційної ради з карантину рослин держав — учасниць СНД, підписану 30 травня 2012 р. у м. Ашгабаті.
Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 24 жовтня 2012 р. № 975
Київ

Про внесення змін до постанови
Кабінету Міністрів України
від 17 вересня 2008 р. № 835

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 17 вересня 2008 р. № 835 «Про затвердження критеріїв оцінки ступеня ризику від діяльності суб'єктів господарювання, яка підлягає ліцензуванню Національною комісією регулювання електроенергетики» (Офіційний вісник України, 2008 р., № 71, ст. 2388; 2009 р., № 92, ст. 3117; 2010 р., № 84, ст. 2953) зміни, що додаються.
Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 24 жовтня 2012 р. № 975

ЗМІНИ,
що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України
від 17 вересня 2008 р. № 835

- У назві та постановляючій частині постанови слова «Національною комісією регулювання електроенергетики» замінити словами «Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики».
- У додатку до постанови:
 - у назві додатка слова «Національною комісією регулювання електроенергетики» замінити словами «Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики»;
 - абзаци третій і четвертий пункту 4 виключити;
 - пункт 5 доповнити абзацами такого змісту:
 - «комбінованого виробництва електричної та теплової енергії;
 - виробництва теплової енергії на теплоелектроцентралях, когенераційних установках та установках з використанням нетрадиційних або поновлюваних джерел енергії»;
 - в абзаци першому пункту 7 слова «та її територіальні представництва здійснюють» замінити словом «здійснює».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 24 жовтня 2012 р. № 976
Київ

Про внесення змін до постанови
Кабінету Міністрів України
від 28 березня 2012 р. № 251

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 28 березня 2012 р. № 251 «Про затвердження Порядку оформлення, виготовлення і видачі посвідки на постійне проживання та посвідки на тимчасове проживання і технічного опису їх бланків та внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 26 грудня 2002 р. № 1983» (Офіційний вісник України, 2012 р., № 24, ст. 912) зміни, що додаються.
Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 24 жовтня 2012 р. № 976

ЗМІНИ,
що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України
від 28 березня 2012 р. № 251

- Пункт 3 постанови викласти в такій редакції:
 - «3. Державний міграційний службі забезпечити з 15 листопада 2012 р. оформлення і видачу посвідок на постійне проживання та посвідок на тимчасове проживання відповідно до Порядку і технічного опису, затверджених цією постановою.»
- Пункт 6 Порядку оформлення, виготовлення і видачі посвідки на постійне проживання та посвідки на тимчасове проживання, затвердженого зазначеною постановою, доповнити абзацом такого змісту:
 - «У випадку, передбаченому частиною сімнадцятою статті 4 Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства», іноземець або особа без громадянства замість документів, зазначених у підпунктах 1, 2 і 4 цього пункту, подає довідку про тримання іноземцем або особою без громадянства в пункті тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, зразок якої встановлюється МВС, та за наявності оригінал паспортного документа (після пред'явлення повертається) і копії сторінок паспорта з особистими даними.»

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 24 жовтня 2012 р. № 977
Київ

Про внесення змін до Положення
про порядок накладення на суб'єктів
господарювання штрафів за порушення
законодавства в галузі електроенергетики
та сфері теплопостачання

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Внести зміну до Положення про порядок накладення на суб'єктів господарювання штрафів за порушення законодавства в галузі електроенергетики та сфері теплопостачання, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 липня 1999 р. № 1312 (Офіційний вісник України, 1999 р., № 30, ст. 1518; 2008 р., № 86, ст. 2883), замінивши у тексті слова «Національна комісія регулювання електроенергетики» у всіх відмінках словом «НКРЕ».
Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

Якщо не зреагує ЖЕК —
звертайтеся у вищі інстанції!

(Закінчення.

Початок на стор. 1)

У Мінрегіоні цілодобово збирають інформацію про хід запуску тепломереж у регіонах, реєструють проблеми, які виникають, вживають заходів реагування. Також міністерство оприлюднило телефони диспетчерських служб на місцях, за якими слід звертатися у разі затримки з початком опалення, ускладнень у роботі систем життєзабезпечення, якщо звернення до безпосередньо експлуатуючих організацій не допомогло.

Якщо й там вас «не почують», дзвонить у диспетчерську службу Мінрегіону — 207-18-04. Вона працює цілодобово.

Фото Олександра ЛЕПЕТУХИ

У цьому випадку ситуація під контролем

Чернівці. Сім мільйонів
витратили не дарма

Чернівецькі котельні готові забезпечувати місто теплом в найбільшій холоді.

— Ми завершили модернізацію міської котельні «Південна-1», яка діє ще з 1969 року і обслуговує більшу частину обласного центру, звертаючи особливу увагу на реконструкцію котлів насосної групи, — каже директор «Чернівцітеплокомуненерго» Олександр Меленчук. — До речі, загальна протяжність мереж від цієї котельні складає 50 км. Окрім цього, замінили понад 2 км теплотрас. Тепер наш колектив налаштований гідно провести опалю-

вальний сезон. Загалом на підготовку до зими було витрачено 7 млн грн. Останніми роками постійно нарощуємо обсяги відпуску теплової енергії.

Опалювальний сезон у Чернівцях розпочався вчасно і спокійно. Теплопостачальники й міське управління теплопостачання позитивно — 119%. Нині загальний борг перед комунальним підприємством «Чернівцітеплокомуненерго» складає майже 20 млн грн, з них 12 мільйонів винне населення міста.

Полтавщина. А жителі
Лохвиці мерзнуть

Опалювальний сезон на Полтавщині розпочався вчасно, проте не без проблем. Так, в обласному центрі в 14 багатоповерхівках тепло досі подають періодично, через пориви на внутрішньо-будинкових мережах. Зовсім не подають його, начебто з метою економії, і в квартири кількох будинків, що належать ОСББ, у Кременчуці. А ось для мешканців 11 багатоповерхівок у Лохвиці опалювальний сезон ще не розпочався взагалі. Через борги за спожитий газ.

Як повідомив начальник управління ЖКГ Полтавської облдержадміністрації Олександр Тонков, раніше будинки

опалювало комунальне підприємство «Лохвицятепло-енерго», яке заборгувало за спожите паливо 3 млн грн. У цьому сезоні житловий фонд у Лохвиці має опалювати ТОВ «Енергозбереження», проте через попередній борг підприємству не вдається укласти угоду й отримати ліміти від НАК «Нафтогаз». Комунальники й газовики нещодавно збиралися на нараду щодо цього, проте ні до чого так і не домовилися. Тільки після того, як питання взяв на контроль голова облдержадміністрації Олександр Удовіченко, в жителів Лохвиці з'явилася надія на оперативне його вирішення.

Київ. Аварію попередить...
тепловізор

Хоч столичні посадовці й зазначають, що опалювальний сезон у місті почався нормально, однак вирішили попередити над попередженням можливих аварійних ситуацій на тепломережах. Для цього проведуть обстеження труб з бітумно-перелітною теплоізоляцією. А їх у Києві — понад 100 км. Вони у досить зношеному стані, тому періодично виникають пориви, через які підмивається ґрунт і провалюється асфальт.

Перший заступник голови Київської міськдержадміністрації Олександр Мазурчак доручив райдержадміністраціям нанести на карту міста ділянки тепломереж з бітумно-перелітною теплоізоляцією. Їх обстежать за допомогою тепловізора, повідомила прес-служба міськдержадміністрації. Виявивши потенційно небезпечні місця, комунальники повідомлятимуть про них до «Київ-енерго», а фахівці цієї організації мають вжити заходів для уникнення аварійних ситуацій.

Контактні номери телефонів диспетчерських служб у регіонах

№	Область	Контактний номер
1.	Автономна Республіка Крим	(0652) 54-45-24
2.	Вінницька область	(0432) 43-74-08; 43-79-89
3.	Волинська область	(0332) 77-81-30
4.	Дніпропетровська область	(056) 732-49-46
5.	Донецька область	(062) 305-08-11; 304-42-75
6.	Житомирська область	(0412) 47-47-12; 47-46-81
7.	Закарпатська область	(0312) 44-02-25
8.	Запорізька область	(061(2)) 787-52-13; 787-52-16
9.	Івано-Франківська область	(03422) 77-62-66
10.	Київська область	(044) 278-23-71; 278-70-34
11.	Кіровоградська область	(0522) 56-34-18
12.	Луганська область	(0642) 93-24-87
13.	Львівська область	(032) 299-91-00
14.	Миколаївська область	(0512) 53-77-11; 15-88
15.	Одеська область	(048) 718-93-26
16.	Полтавська область	(0532) 56-02-90
17.	Рівненська область	(0362) 28-99-56; 28-75-92
18.	Сумська область	(0542) 60-03-30
19.	Тернопільська область	(035) 42-23-21; 15-80
20.	Харківська область	(057) 705-21-53
21.	Херсонська область	(0552) 49-02-09
22.	Хмельницька область	(022) 76-41-40; 15-80
23.	Черкаська область	(0472) 45-32-14
24.	Чернівецька область	(0372) 55-43-12; 55-45-19
25.	Чернігівська область	(0462) 93-03-45
26.	м. Київ	(044) 234-20-35; 15-57
27.	м. Севастополь	(0692) 54-32-38; 15-63

За даними Мінрегіону

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 26 вересня 2012 р. № 964
Київ

Деякі питання сплати обов'язкового
компенсаційного внеску до Європейської
федерації баскетболу за право
проведення чемпіонату Європи
з баскетболу 2015 року

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
1. Відповідно до частини восьмої статті 23 Бюджетного кодексу України здійснити в межах загального обсягу бюджетних призначень, передбачених Міністер-

ству освіти і науки, молоді та спорту на 2012 рік у загальному фонді державного бюджету, перерозподіл видатків споживання у сумі 11 000 тис. гривень шляхом зменшення їх обсягу за програмою 2204120 «Підготовка і участь національних збірних команд України в Паралімпійських та Дефлімпійських іграх» та збільшення їх обсягу за програмою 2204280 «Фінансова підтримка громадських організацій фізкультурно-спортивного спрямування».

2. Доповнити Порядок використання коштів, передбачених у державному бюджеті для фінансової підтримки громадських організацій фізкультурно-спортивного спрямування, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2011 р. № 294 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 22, ст. 913; 2012 р., № 15, ст. 555), пунктом 3^і такого змісту:

«3^і. Бюджетні кошти спрямовуються Федерації баскетболу України на сплату протягом 2012—2015 років обов'язкового компенсаційного внеску до Європейської федерації баскетболу за право проведення чемпіонату Європи з баскетболу 2015 року.»

3. Забезпечити:

Міністерству освіти і науки, молоді та спорту — погодження перерозподілу бюджетних призначень, передбаченого пунктом 1 цієї постанови, з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету;

Міністерству фінансів — внесення після зазначеного погодження відповідних змін до розпису державного бюджету.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ДЕРЖАВНИЙ КОНТРОЛЬ

Лжеліквідатори, на вихід!

РЕВІЗІЯ. Держфінінспекція перевірила достовірність чорнобильських посвідчень

Тетяна КИРИЛЕНКО
для «Урядового кур'єра»

Зазвичай ревізіям не раді. Однак трапляється й таке, що на перевірку напрошується сам підконтрольний. Так сталося з Пенсійним фондом, який звернувся до Державної фінансової інспекції, аби та провела ревізію окремих питань його фінансово-господарської діяльності та територіальних підрозділів на місцях. У відповідь контролери перевірили підтвердження статусу та обґрунтованість видачі документів, що слугували підставою призначення пенсій, допомог та компенсацій особам, постраждалим унаслідок Чорнобильської катастрофи.

Переглянули
понад 98%
пенсійних справ

За даними Держфінінспекції, на початок жовтня контролери провели ревізію у Пенсійному фонді України та 749 його територіальних підрозділах. Перевірками охоплено 98,3 % загальної чисельності пенсійних справ чорнобильців. Для здійснення 8192 зустрічних звірок у регіональних управліннях праці і соціального захисту населення та регіональних медико-соціальної експертної комісії (МСЕК) контролерам довелося направити 54163 запити до архівних установ щодо підтвердження статусу «постраждалих».

Така копітка робота дала результат: встановлено 1575 випадків не підтвердження статусу учасників ліквідації аварії та постраждалих унаслідок Чорнобильської катастрофи. Їм із державного бюджету незаконно виплатили понад 63 млн грн. Зокрема в управліннях Пенсійного фонду Житомирської, Одеської, Сумської, Запорізької, Дніпропетровської, Харківської областей і м. Києві встановлено понад 100 випадків надання статусу та призначення виплати пенсії на підставі довідок МСЕК, не зареєстрованих у облікових реєстрах відповідної комісії, зареєстрованих на інших громадян або виданих на підставі недійсної медичної

Ми чесно заслужили свій статус

документації. Спираючись на ці документи, громадянам видали пенсії на понад 7 млн грн.

І це не єдині втрати бюджету. В управліннях Пенсійного фонду в Дніпропетровській, Херсонській, Миколаївській, Волинській, Сумській, Харківській, Хмельницькій, Вінницькій, Івано-Франківській,

Механізм фальсифікації досить простий. Громадяниці Н. видається посвідчення потерпілої від Чорнобильської катастрофи як такої, що постійно проживає на території зони посиленого радіоекологічного контролю на підставі довідки приватного житлово-комунального підприємства. Місцева МСЕК, спираючись на

За даними Пенсійного фонду, станом на 01.01.2012 року загальна кількість постраждалих унаслідок Чорнобильської катастрофи становила 866 тис. осіб.

Черкаській, Луганській областях, в АР Крим і м. Севастополь зафіксовано непоодинокі випадки нарахування та виплати пенсії на підставі рішень адміністративного, апеляційного та Вищого адміністративного суду, що ґрунтувалися на даних документів, достовірність яких ревізіями не підтверджена. Внаслідок цього громадянам виплачено 6,7 млн грн пенсій (доплат до пенсій).

експертний висновок регіональної міжвідомчої експертної комісії про зв'язок захворювання з наслідками Чорнобильської катастрофи, надає їй 2 групу інвалідності. Облдержадміністрація видає посвідчення особи, яка постраждала внаслідок Чорнобильської катастрофи I категорії. На підставі цих документів районний суд виносить рішення про перерахунок пенсії та доплати до неї

260,8 тис. грн. Однак уся ця піраміда розвалюється як картковий будиночок, щойно ревізія встановлює, що за вказаною адресою громадянка ніколи не мешкала та не була прописана.

Траплялися навіть випадки, коли відповідних постанов суду взагалі не було. Приміром, провівши ревізію управління Пенсійного фонду в м. Світловодську та Світловодському районі Кіровоградщини, контролери встановили 17 фактів нарахування та виплати пенсій на підставі постанов судів та постанов про відкриття виконавчого провадження, які фактично судовими органами не видавалися, а розгляд справ за цими особами не проводився.

У деяких регіонах дійшло до підробки печаток. За допомогою однієї з таких, що нібито належала Білоцерківському райміськесуду, зайво нарахували пенсій, допомог і компенсацій 230 громадянам на 1,2 млн грн.

Шахрайських
схем не злічити

— І це ще далеко не весь перелік способів фальсифікації документів, — каже голова Державної фінансової інспекції Петро Андреев. — Перевіривши управління Пенсійного фонду у Волин-

ській, Житомирській, Сумській, Закарпатській, Київській, Миколаївській, Тернопільській, Вінницькій, Хмельницькій, Херсонській областях, у Києві та Севастополі, ми виявили 132 випадки встановлення статусу ліквідаторів на підставі довідки про підвищену зарплату. Однак факт її виплати не підтверджено, хоча громадянам незаконно виплачено пенсії та доплати до них на 7,4 млн грн.

Зі статусом потерпілих також не все просто. Виявлено 344 випадки безпідставного надання цього статусу громадянам, які фактично проживали чи працювали за межами зони відчуження або взагалі перебували за межами України. Внаслідок цього незаконні виплати пенсій і доплати становлять 6,9 млн грн. Дійшло до того, що статус потерпілих присвоювали громадянам, які під час чорнобильських подій працювали далеко за Уралом.

— Майже в кожній області виявлені випадки невідповідності документів, наданих для встановлення статусу й призначення пенсій, записам у трудових книжках, особистих картках, наказах на відрядження, — констатував П. Андреев. — Унаслідок цього громадянам незаконно виплачено пенсії та доплати до них

на 20,5 млн грн. Також майже в кожній області зафіксовано випадки призначення пенсії по скороченню пенсійного віку на підставі документів, записи в яких зустрічними звірками не підтверджені. А це ще 7,9 млн грн незаконно виплачених пенсій та доплат.

Інформація про встановлені випадки невідповідності статусу учасників ліквідації аварії на ЧАЕС і потерпілих унаслідок катастрофи направлені правоохоронним органам. За результатами їх розгляду порушено 161 кримінальну справу. Крім того, матеріали по 1,7 тис. громадян передані територіальними органами Держфінінспекції комісіям зі спірних питань визначення статусу постраждалих осіб від наслідків аварії на ЧАЕС при Мінсоцполітиці та при облдержадміністраціях. Вони мають вилучити незаконно видані посвідчення. 507 громадянам уже скасовано статус «постраждалих». Однак у понад 50 випадках незаконно нарахування пенсій на підставі посвідчень, які відповідно до рішень Комісії зі спірних питань при МНС визнані недійсними, не перереєстровано й не вилучено. Громадянам незаконно виплачено 1,7 млн грн.

ПРЯМА МОВА

Юрій АНДРЕЄВ,
президент
Всеукраїнської
громадської організації
інвалідів «Союз
Чорнобиль України»:

— Я вважаю, що такі перевірки мають проводити люди не лише досить добре обізнані з чорнобильським законодавством, а й зі специфікою роботи у зоні, місцем розгортання військових частин, а також з нюансами нарахування зарплати у той період та з обрахунком робочого часу.

Наслідки нинішньої перевірки доведеться виправляти досить довго і з великими зусиллями. Адже тих, кого позбавили статусу, треба буде відновлювати у правах. І не тільки з тієї причини, що, за висновками контролерів, достатніх підстав для цього не було, а й через те, що позбавляти статусу можна лише після скасування попереднього рішення про його призначення. Однак такого мотивування — не виявлено підстав для видачі посвідчення — замало, щоб проводити настільки радикальні заходи.

Раніше подібні ревізії проводила професійна комісія при профільному міністерстві. Коли її розпустили і функції передали Мінсоцполітики, ситуація різко змінилася. Саме після цього було видано 4 тисячі посвідчень новим учасникам ліквідації аварії. Ми неодноразово вимагали, щоб прокуратура разом з профільними міністерствами та «Союз Чорнобиль» перевірили нових ліквідаторів. Однак до цього так і не дійшло. Спрацювала кругова порука. На наші звернення, які продовжуємо надсилати у Мінсоцполітики, отримуємо відписки: немає підстав для перепроверки.

А підстав там більш ніж досить. Приміром, людина проходила службу у військовій частині, яка ліквідовувала аварію, однак жодних наказів, що його поставили на грошове, продовольче чи речове забезпечення, немає. Є лише покази свідків, які нібито бачили цю людину у військовій частині. Та це ж просто знущання над тими, хто справді працював у зоні. Якби існував справжній реєстр чорнобильців, як це було до передачі функцій до Мінсоцполітики, то проблем істотно поменшало б. А так ніхто достеменно не знає, скільки і яких чорнобильців є в Україні.

Полтавські ліси «прикрасять» електронними бирками

Олександр ДАНИЛЕЦЬ,
«Урядовий кур'єр»

НОВАЦІЇ. Уже до кінця року полтавські лісівники повністю перейдуть на електронний облік деревини. Робота в цьому напрямку наближається до завершення. Про це повідомили в обласному управлінні лісового та мисливського господарства. Полтавці наслідують

приклад поляків, які обладнали системою електронних чипів усі свої ліси.

Щоправда, Польща до цього йшла довгих 20 років. Українці ж мають намір на чепити електронні бирки на дерева значно швидше. Перевага нововведення в тому, що лісівникам віднині не треба буде перераховувати кількість дерев у лісі: завдяки чипам, прикріпленим до

стовбура, можна відстежити весь «маршрут» деревини: де виросла, хто переробив, що з неї вироблено. Зрештою, система електронних чипів значно полегшить облік дерев у лісі.

— Та головне, — зазначив під час перебування на Полтавщині голова Державного агентства лісових ресурсів України Віктор Сивець, — система електронного обліку

дасть змогу ефективно боротися з незаконним вирубуванням лісу та незаконним обігом деревини. Ефективність цієї системи ми вже перевірили торік на новорічних ялинках, адже завдяки електронним чипам не допустили вирубування браконьєрами 400 гектарів лісу.

На Полтавщину головний лісівник країни приїхав, щоб подивитися, як ведеться лісо-

ве господарство в регіоні. Побаченим залишився задоволений: сподобалися лісові дороги, які йому показали, а також посадки трирічного дуба. На його думку, цей досвід вирощування листяних порід дерев треба поширити.

— Лісівникам з інших областей варто повчитися у полтавських колег того, як співпрацювати з місцевою владою. Адже на Полтавщині

з місцевого бюджету виділяють значні кошти на розвиток лісового господарства, — сказав він. Принагідно порушив питання будівництва в області спеціальних вольєрів для відтворення популяції диких тварин. Уже найближчим часом тут створять вольєр площею до 200 гектарів, з якого щороку на волю випускатимуть до 300 молодих тварин.

ЕКОНОМІКА

Невігластво бере гору над урядовим рішенням?

СИТУАЦІЯ. Феросплавники поки що не одержали обіцяних преференцій, хоч постанова Кабміну щодо цього мала набрати чинності ще місяць тому

Василь ТУТЛУК,
«Урядовий кур'єр»

Наша газета неодноразово присвячувала свої публікації критичній ситуації у феросплавній галузі країни, яка виникла внаслідок агресивного імпорту феросплавів та надвисоких цін на електроенергію для вітчизняних підприємств цього сегмента. У свою чергу феросплавники неодноразово зверталися до керівників державних органів, оскільки наслідком таких непередбачених дій чиновників може стати втрата Україною феросплавної галузі, що у свою чергу загрожуватиме національній безпеці. І ось нарешті за дорученням Президента України 1 жовтня цього року уряд видав постанову №912 «Деякі питання забезпечення стабілізації роботи електрометалургійних підприємств», на яку представники феросплавної галузі очікували майже два роки. Нею передбачено, що до 1 березня 2013 року феросплавні заводи отримуватимуть електроенергію за оптовою ціною енергетичного ринку без урахування дотацій для компенсації втрат, пов'язаних із доставкою електроенергії за регульованим тарифом. Тобто її вартість для підприємств галузі має становити 62—67 доларів

за МВт/год. замість теперішньої — 93 долари.

Таке рішення Кабміну стало, по суті, рятівним кругом для феросплавних підприємств. І не лише тому, що Запорізький завод феросплавів (ЗЗФ) та Стахановський завод феросплавів (СЗФ) через високі тарифи могли припинити роботу. Оскільки у країні четвертий місяць поспіль спостерігається стійка тенденція до падіння промислового виробництва, то, на думку фахівців, такий обґрунтований гнучкий підхід уряду до проблем підприємств, які платять податки й створюють робочі місця, часто є бюджетотворюючими для міст (СЗФ — для Стаханова, ЗЗФ — для Нікополя), показали б правильний шлях щодо збереження промислового потенціалу під час кризи.

Елементарна логіка підказує, що постанови Кабінету Міністрів України затверджують для того, щоб їх виконували. Але в цьому разі вона не діє. Мабуть, тому, що документи прямої дії вищого виконавчого органу влади піддають сумніву та саботують їх виконання різні лобістські групи впливу. Це підтверджується і тим, що цей урядовий документ отримав чималу порцію необґрунтованої критики. Деякі ЗМІ підхопили заяву народного депутата, члена Комітету Верховної Ради з питань

ПЕК Олександра Гудими, нібито після зниження тарифів удвічі феросплавні заводи платитимуть за електроенергію менше, ніж населення. Але ж тарифи знижуються не вдвічі, а лише на 27,7%. Не зайве також нагадати, що тариф для населення, яке споживає за місяць до 150 кВт/год, становить 28,02 коп., для тих, хто споживає до 800 кВт/год. за місяць — 36,38 коп. Тоді, як зменшений тариф для феросплавних заводів сягає 49,6—53,6 коп. за кВт/год.

Однак об'єктивністю автори критики урядового документа не переймаються. Приміром, в одному з видань розміщено анонімну статтю із промовистою назвою «Пильги на електроенергію дозволяють значно підвищити зарплати в феросплавній галузі». Якщо автор опікується соціальними проблемами робітників феросплавних заводів, то він прокинувся надто пізно. Боротьбу за права робітників потрібно було розпочинати принаймні з 1 січня 2011 року, коли після переведення Запорізького заводу феросплавів з першого на другий клас споживання електроенергії й відповідного підняття тарифів на 30% робота підприємства перестала бути рентабельною, що спричинило звільнення 1400 робітників.

І демагогічний цинізм — це ще не межа «доброзичливців». Його

намагаються поєднати і з повним економічним невіглаством у розрахунку на те, що «піпл усе схаває». Чого тільки вартє твердження, що до собівартості виробництва феросплавів входять лише витрати на електроенергію, заробітна платня та прибуток акціонерів. Важко уявити фахівця, який не знає, що до собівартості виробництва входять також витрати на закупівлю та доставку сировини, основних і допоміжних матеріалів, на підготовку шихти, на паливе, змінне обладнання і засоби цільового призначення, поточні ремонти і утримання основних засобів. А ще — амортизаційні відрахування та відрахування на соціальні фонди. Тобто всі витрати на виробництво та реалізацію продукції, а не «прибуток акціонерів», якого не існує, бо акціонери отримують дохід. Чи, може, критик постанови уряду зовсім не знає різниці між прибутком і доходом? Або знає, але йому вигідно прикинутися безграмотним?

Далі — взагалі з категорії очевидного — неймовірного. Невідомі спеціалісти, виявляється, поділилися з нами інформацією, що завдяки зниженню тарифів на електроенергію феросплавні заводи збільшать свої щомісячні доходи на 800 млн грн. Порахуймо разом. На сьогодні ЗЗФ споживає 84 млн кВт/год. на місяць, СЗФ — 54 млн

кВт/год. на місяць. Разом — 138 млн кВт/год. Якщо помножити цю цифру на очікувану різницю в тарифі, вийде 32,3 млн грн на місяць. На планові завантаження заводи зможуть вийти лише через чотири місяці після початку чинності постанови Кабінету Міністрів. Тоді заводи разом споживатимуть 240 млн кВт/год. на місяць, у той час як щомісячна економія становитиме лише 56,2 млн грн. Невідомо, як рахували «фахівці», але вони перебільшили дохід у 14,2 раза.

Мабуть, з урахуванням вищезазначених фактів неважко пересвідчитися, що подібна критика постанови уряду базується на поняттях, дуже далеких від законів простої математики, елементарних економічних знань та здорового глузду. Можливо, розрахунок був на те, що більшість читачів на слово повірять авторитету народного депутата України або солідності видання, яке друкує некомпетентні думки анонімних авторів, і не стануть із калькулятором у руках перевіряти подані дані. Насправді ж продемонстроване невігластво критиків лише свідчить про те, що у супротивників відновлення повноцінної роботи феросплавних заводів насправді немає жодних серйозних аргументів. Чому ж тоді названа постанова уряду досі не працює?

Вугілля хоче стати газом

ПЕРСПЕКТИВИ. Головна галузь Луганської області потерпає через проблеми зі збутом своєї продукції

Олена ОСОБОВА,
«Урядовий кур'єр»

За підсумками 9 місяців гірники Луганщини підняли на-гора чорного золота на 640 тис. тонн менше, ніж торік. Зниження виробничих показників пов'язано з низькою ціною. Передусім із тим, що в державних шахт немає можливості реалізувати приблизно 1 млн тонн видобутого палива.

Чи потрібне чорне золото країні?

За словами начальника Головного управління промисловості та розвитку інфраструктури облдержадміністрації Дмитра Дрожжина, саме вугільна галузь залишається в економіці краю лідером, бо тут працює понад 100 тисяч осіб. Своім баченням перспектив розвитку галузі він поділився з кореспондентом «Урядового кур'єра».

— Нині в нашій області 121 велика шахта та 74 малих приватних вуглевидобувних підприємств. Виробничих запасів вугілля на шахтах 1,6 млрд тонн в області, і це майже третина всіх, що є в країні загалом. Ще більш показова ситуація щодо запасів розвіданих: в Україні — 56,1 млрд тонн, з них 23 млрд тонн — саме в нас, — розповідає Дмитро Дрожжин. — Кон'юнктура ринку, яка склалася зі споживанням продукту вугільної промисловості, відрізняється від минулих років тим, що в Україні утворився профіцит

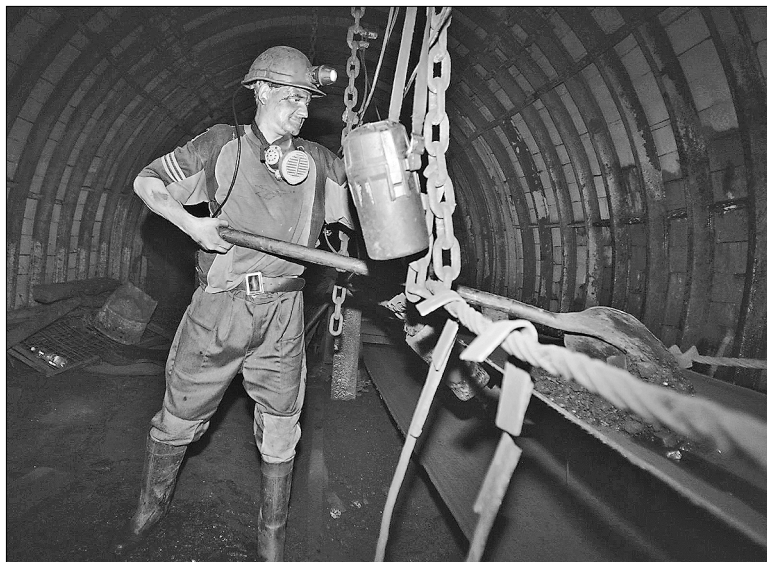
вугілля. Але його можна за допомогою сучасних технологій переробити в синтетичний газ, який значно здешевить блакитне паливо для промисловості та об'єктів теплоенергетики.

Як відомо, у ході робочої поїздки до Луганської області Президент України заявив, що заводи збудують за кредитні кошти, взяті під державні гарантії в Китайського банку розвитку за технологією компанії «Шелл». Фахівці ОДА готують проектні документи для цих підприємств. Оскільки ціна газу на виході, з урахуванням використання місцевого вугілля, очікується на рівні 250—300 доларів за тисячу кубометрів — це набагато дешевше імпортного російського газу, його передусім використовуватимуть хімічні підприємства краю.

— Це надасть можливість заощаджувати більш як 3 млрд куб. м газу, забезпечити стабільний збут вугільної продукції до 8 млн тонн, створити понад 5 тисяч нових робочих місць. І за рахунок збільшення попиту на вугілля як основної сировини зберегти робочі місця у вугільних шахтах області, — підкреслює Дмитро Дрожжин.

Одна міні-шахта закриває 3 «копанки»

Звістка про будівництво заводів із переробки вугілля в синтетичний газ викликала пожвавлення й серед власників малих вугільних підприємств краю. Нині ситуація

Шахтарі можуть бути впевненими — їхня професія і надалі буде затребуваною у виробництві

у них не краща, ніж у державних, бо основний збут продукції був орієнтований на підприємства металургії. А ринки металу «впали».

— Період тимчасових труднощів ми використовуватимемо для освоєння нового й перспективного напрямку. Ми взяли ліцензії на видобуток сортів вугілля «довгопалуменева газова рядовка» та газової групи, — розповідає керівник ТОВ «Донбасвуглеінвест» Володимир Жулинський. — Готуємо проект, отримали гірничий відвід на будівництво шахти із запасом вугілля до 5 млн тонн, яке підходить для переробки на

газ. А щоб не скорочувати працівників, ми вирішили частину з них перевести на будівництво цього нового об'єкта. Тим більше, що обсяг видобутку планується великий як для малої шахти.

Навесні маємо розпочати будівництво гірничих стовбурів. Пласт досить потужний — до 1,4 м. Видобуток плануємо механізувати. Ринок гірничошахтного обладнання у зв'язку з падінням цін на вугілля й метал виставляє більш прийнятні ціни, багато пропозицій щодо сучасної техніки як від китайців, так і від німців.

На думку Володимира Жулинського, державні підприємства

його шахтоділянкам конкурентами не стануть, принаймні із трьох причин. По-перше, є програма розвитку галузі, і вона передбачає поступову передачу шахт у приватні руки. По-друге, його вугілля дешевше вже тому, що держава не витрачає жодних дотацій на підтримку його видобутку. По-третє, заводи з переробки вугілля на газ хороші тим, що Україна споживає газу стільки, скільки вугільники зможуть його надати промисловості.

— Тож збут вугілля буде у всіх. Думаю, що не тільки не буде проблем квотування, а навіть не вистачатиме сировини для заводів, які зможуть виробити такий газ, — каже Володимир Жулинський.

Соціальна роль малих приватних вугільних шахт для краю очевидна.

— Отримання однієї ліцензії на будівництво малої шахти автоматично закриває три «копанки». Бо біля гірничого відводу ніхто копати не дозволить. До того ж людина, яка купує ліцензію, проводить колосальну роботу з вивчення родовища та його геологічних особливостей. І тут не треба посылати вертольоти, аби перевірити стан території, чи немає поблизу «копанок». Люди самі повідомлятимуть та спостерігатимуть, щоб не з'являлися «чорні копачі», — каже Володимир Жулинський. І робить висновок: — Піднімати на-гора дороге вугілля ми вже давно навчилися. Ми розучилися видобувати дешево та якісно, а також знаходити йому застосування.

АПК: ЧАС ПЕРЕМІН

Нові технології для молодого саду

ПОТРЕБА. Тернопільля останніми роками активно збільшує площі під плодово-ягідними насадженнями

Микола ШОТ,
«Урядовий кур'єр»

На Тернопільщині підраховували: потреба області у забезпеченні мінімальних норм споживання населенням плодів і ягід приблизно 70 тис. тонн. Зараз у краї спроможні вирощувати і ввозити майже 30% від потреби. І це попри сприятливі для вирощування природнокліматичні умови і ґрунтові ресурси.

Ставка на сільгосп-підприємства

Садівництво на Тернопільлі завжди було провідною високоприбутковою галуззю сільгоспвиробництва. Та з роками колишні колгоспні сади постаріли, через недогляд заросли бур'янами й стали радше розсадниками хвороб та шкідників. Переробні підприємства втрачали якісну сировину, а ринок здебільшого заповнили польські яблука, малина, полуниця.

Останніми роками свій погляд на садівництво на решті звернула обласна влада, торік зініціювавши прийняття програми з розвитку садівництва та ягідництва на 2011–2025 рр. Головним напрямком визначили створення високопродуктивних садів на промисловій основі, закладання нових і реконструкцію старих сортів короткого циклу, які вступають у фазу плодоношення на 3–4-й рік після садіння і забезпечують урожай 200–300 ц/га.

Фінансування програми – зі спецфонду держбюджету, а для особистих се-

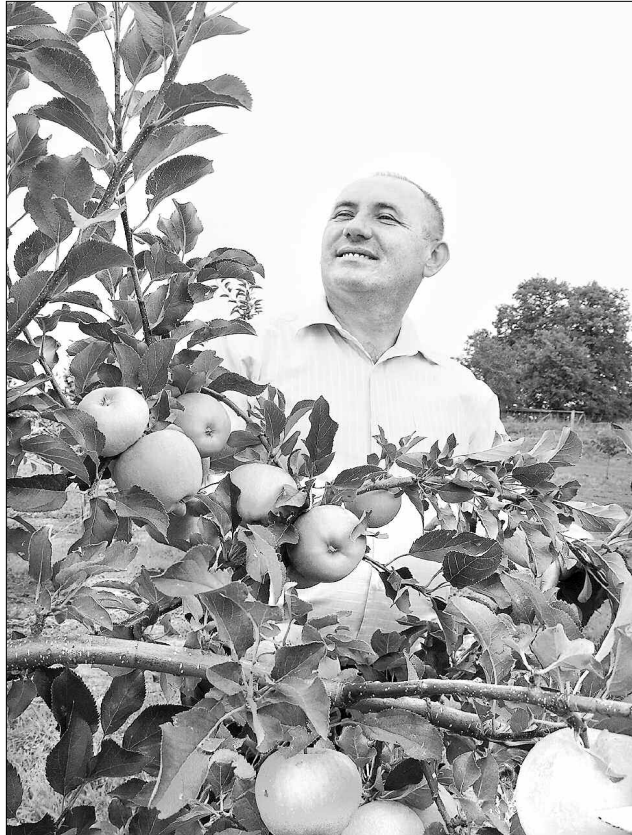
лянських господарств планують виділяти кошти з обласного бюджету в три етапи, перший з яких триватиме до 2015 року.

Цієї весни, за словами заступника гендиректора корпорації «Тернопільсад-винпром» Миколи Кріля, агропідприємства краю заклали 212 га молодих садів і 20 га полуниці. Лише в одному масиві фермерського господарства «Гадз», що в Бучацькому районі, посадили майже 170 га фруктових. З настанням осені садівники знову переймаються наступним сезоном і новими насадженнями. Приміром, в південних районах — Борщівському та Заліщицькому ризикнули зайнятися виноградарством, засадивши 5 га солянкою лозою.

Начальник відділу організації виробництва та маркетингу сільгосппродукції головного управління агропромислового розвитку облдержадміністрації Марія Дерманська зазначає, що господарства закладають нові сади високопродуктивними сортами й гібридами вітчизняної та зарубіжної селекції плодово-ягідних культур з дотриманням усіх агротехнічних вимог. В краї діє чотири плодородно-садницьких господарства, які щороку вирощують та реалізують у середньому 50–60 тис. плодово-ягідних саджанців.

«Де на колінах яблуні спить вітер...»

Сам добре знаю, скільки душі, праці треба вкласти, аби саджанець прижився у саду, ріс здоровим і радував навесні цвітом, а во-

У садівника з Ладичина Тербовлянського району Ігоря Околовича душа радіє за нинішній урожай яблук

сени — плодами. Тож після ознайомлення у владних коридорах зі станом справ у садівництві області, захотілося побувати серед яблунь, слив чи груш... Подався у с. Ладичин Тербовлянського району. Відав, що тутешній мешканець Ігор Околович колись був серед кращих агрономів району. Чотири роки тому він став одним із засновників садівничого господарства. Твердить, що великим агрохолдингом це не цікаво, бо у гонитві за грошми вони вирощують здебільшого ріпак та інші сільгоспкультури, з яких мають швидкий

зиск. Ігор Євгенович спочатку посадив яблуні на 12 га, а торік ще на 20 га. Загалом планує вирощувати їх за інтенсивними технологіями на 60 га.

— Ходімо, покажу вам сад, — пропонує Ігор Євгенович.

— «Де на колінах яблуні спить вітер...», — у закутках моєї пам'яті знайшовся, як доповнення до запрошення, рядок із вірша відомого поета Миколи Вінграновського.

І справді, на ладичинських полях заклали лише яблуневий сад. Щоправда, вітер тут не спить, а так і норовить повалити дерева.

Фото автора

У серпні бурі вдалося-таки покласти частину молодих насаджень, але завдяки технології захисту та живлення плоди залишилися неушкодженими і здоровими. До речі, цій технології вчать садівників з інших областей України уже другий рік поспіль. Подбали і про зберігання продукції, збудувавши холодильник на 200 тонн урожаю. У задумах — взятися й за їхню переробку.

Поруч з доглянутим яблуневим садом цього фермерського господарства з великих бур'янів виглядають плоди дерева іншого — закинутого. Про 36 га саду забув якийсь горегосподар, та райдержадміністрація на це поки що ніяк не реагує.

Малину — на ліки, сливи — на чорнослив

У фермера Василя Верхоли можливості нарощувати площі під плодово-ягідні насадження, по суті, надто обмежені, бо мешкає він у с. Мишківці, що поряд з облцентром. За фахом він агроном-плодоовочівник. Шість років уже доглядає-лелеє власний сад слив і яблук, що розкинувся на 32 га. Третій рік збирає добрі сливи. Спочатку поставив їх на консервний завод, а тепер придбав сушарку і виготовляє чорнослив.

Ринкова затребуваність яблук і слив не заважає йому експериментувати з вирощуванням інших фруктів і ягід. Він перший в області ризикнув посадити цілий гектар саджанців абрикосів. Його жовтосливник плодоносить, але і підмерзає. Цієї осені

два гектари землі віддасть під малину. Знову буде перший у краї, бо вирощуватиме її передовсім заради коріння, яке фармацевти купують для виготовлення ліків. Смородина, знаємо, теж корисна для здоров'я. Проте для фермера-садівника вона таки «невдячна справа», бо вимагає великих витрат, до того ж немає ринку збуту, доводиться її самому продавати. А ще з ягід Василь Богданович звернув увагу на полуницю, хоча посадив її поки що на одному гектарі.

У фаворі — зерняткові?

За даними статистики уподобань садівників випливає, що Тернопільля чи не найбільше тяжіє до вирощування зерняткових. У видовій структурі садів їхня частка постійно зростає. Скажімо, з 227,5 га, які посадили в області позаторік усі категорії господарств, 158,3 га віднадо зернятковим. Але йдеться головним чином про яблука, бо груш садять зовсім мало. Садів із кісточковими теж не багато, та й тут перевагу надають сливам, геть забуваючи про вишні й черешні. Мізерний відсоток площ зайняли горіхоплідні. З ягід королевою почувається полуниця. Останніми роками більше стали приглядатися до малини. Роботи у садівництві краю ще невпрогорт. Але тішить, що Тернопільля нарешті береться за збільшення виробництва плодів та ягід, насичення ними внутрішнього продовольчого ринку та розширення їх експорту.

Пирогои ростуть з осені

Євдокія ТЮТЮННИК,
«Урядовий кур'єр»

УРОЖАЙ-2013. На Чернігівщині цієї осені посіяли майже на 9% озимих більше, ніж торік. Хліборобські надії, що це добре спрацює на урожай наступного року, підтверджено цьогорічними результатами. Хліб презимував майже без втрат і дав найбільший намот в аграрній історії області — понад 1 млн тонн зерна. Очікується, що після збирання пізніх зернових цей показник зросте майже втричі.

Загалом в Придеснянському краї цьогорічні озимі зернові займають площу понад 226 тис. га, третина з них — під жито. Майже на 43 тис. га посіяно озимий ріпак.

Хліборобам усіх господарств вдається домогтися підвищення урожайності і збільшення валових зборів озимих культур завдяки сучасним аграрним та енергоощадним технологіям. Як розповіла начальник відділу організації виробництва й маркетингу продукції рослинництва

Що посієш, те й пожнеш

тва головного управління агропромислового розвитку облдержадміністрації Тетяна Мілутенко, на формування дружних, однорідних сходів вплинули і якість зерна, і норми його

висіву, й оптимальна глибина загортання. Це при тому, що аграрії обрали вже перевірені, тільки вітчизняні сорти, рекомендовані для притаманних краю зон Полісся і Лісостепу.

Фото з сайту tourdnep.com

Під майбутній хліб внесено 41,5 кг поживних речовин на кожний га посівних площ, що значно більше, ніж у минулому хліборобському році. Окрім цього, свою позитивну роль, поза сумнівом, відіграють попередники, а найкращі серед них для місцевих кліматичних зон — однорічні й багаторічні трави, кукурудза на силос, гречка, соя.

Нинішня тепла з помірними дощами осінь простелила на нивах густі зелені озимі килими. За оперативною інформацією агрометеорологів, 60% рослин у фазі кущення нині вже мали б припинити нарощувати вегетативну масу, однак аномально висока, як на цю пору року, плюсова температура дозволяє їм розвиватися далі. Як доглядати посіви, враховуючи цей фактор, незабаром рекомендуватимуть фахівці з центру наукового забезпечення агропромислового виробництва регіону Національної академії аграрних наук України, які нині працюють в області, вивчаючи стан сходів на полях.

Зберігати городину допомагатиме... супутник

Олександр ВЕРТІЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

ІННОВАЦІЇ. У селі Сакуних Недригайлівського району на Сумщині завершено будівництво сучасного овочесховища місткістю 10 тис. тонн. Так місцеве підприємство отримало надійні гарантії щодо цілолітнього зберігання вирощеної городини — картоплі, моркви, столових буряків тощо.

Як розповів засновник товариства Геннадій Свірський, проєкт підготувала одна з голландських фірм. Усі процеси в приміщенні максимально механізовані і комп'ютеризовані, а сортувальні машини — єдині такі в Україні. Зокрема спеціальні датчики стежитимуть за температурою, вологістю повітря і за потреби регулюватимуть їх. Якщо ж знадобиться консультаційна чи технічна допомога, її швидко нададуть фахівці з Голландії через супутник.

На переконання голови Сумської ОДА Юрія Чмиря, овочесховище в Сакунісі — лише один із прикладів результативної співпраці обласної влади і соціально відповідального бізнесу, що працює у краї. Завдяки новому об'єкту тут одержать роботу понад сто місцевих селян, а в пікові періоди збиральних робіт — удвічі більше.

Наступні два роки на Сумщині пройдуть під знаком будівництва нових потужностей не тільки для зберігання вирощеного врожаю, а його переробки. Буде зведено сховища, елеватори, консервні заводи тощо. Завдяки цьому область повністю замкне аграрний виробничий цикл, починаючи від вирощування і закінчуючи випуском готової продукції.

НА ЧАСІ

«Будівництво у столиці вестимуть за рахунок нових, вивільнених територій»

**Начальник комунальної організації
«Інститут Генерального плану
м. Києва»
Сергій БРОНЕВИЦЬКИЙ**

Останніми роками у столиці час від часу спалахували конфлікти, які інколи навіть переходили у силове протистояння між забудовниками та представниками громадськості Києва. Перші представляли документи і наполягали на тому, що «посадити» новобудову на місці скверу вони мають законні підстави, а другі доводили протилежне і відстоювали своє право на «життєвий простір». Але при цьому громадянам складно апелювати до Генерального плану Києва, оскільки до чинного на сьогодні документа внесено численні зміни, що повністю перекреслюють заплановане у ньому ж і розв'язують руки забудовникам. Поки новий Генплан не прийнято, не існує законних механізмів заборонити їм будувати. Зокрема в зеленій зоні. Щоб нарешті поставити крапку і припинити різні спекуляції на тему Генплану, голова Київської міської державної адміністрації Олександр Попов дав доручення відповідним службам до 1 грудня цього року завершити доопрацювання його проекту, врахувавши думку громадськості та інших заінтересованих сторін. Про завершальні роботи над проектом Генплану Києва розмовляємо з керівником розробників — начальником комунальної організації «Інститут Генерального плану м. Києва» Сергієм БРОНЕВИЦЬКИМ.

УК Як відомо, четвертий повоєнний Генеральний план столиці затверджено рішенням Київради у березні 2002-го. Скажіть, будь ласка, яка нагальна потреба виникла у створенні нового Генплану, якщо попередній був розрахований на розвиток столиці до 2020 року?

— Ми проаналізували виконання рішень цього Генплану за 10 років і отримали таку картину: із житлового будівництва його навіть перевищано (темпи введення житла у столиці були дуже високі, особливо до кризи), як і за торговими, офісними і розважальними об'єктами. Але що стосується будівництва інженерних об'єктів та мереж, об'єктів транспорту, розв'язок, доріг, а також установ системи освіти і охорони здоров'я — тут радити нічому: 20—30%.

До того ж місто розвивалося не зовсім так, як передбачав Генплан. Населення зростало швидше, ніж очікували: нас уже сьогодні більше, ніж передбачалося на 2020 рік. Так само прорахувалися і з транспортом, адже кількість автомобілів значно перевищує ту, на яку сподівалися розробники попереднього документа.

Окрім того, Генпланом 2002 року передбачалося розширення меж Києва фактично удвічі, однак це не було узгоджено ні з Київською обласною радою, ні з районними радами в області. Тому ці території забудовували за рішенням органів місцевого самоврядування з урахуванням місцевих потреб, з іншим цільовим призначенням, ніж було закладено в Генплані Києва.

Мало того, що прогнози не виправдалися, протягом цих 10

років не було моніторингу реалізації Генплану, не робили необхідних коректив. Водночас було внесено кілька тисяч змін, що стосуються будівництва в зелених зонах, у центральній історичній частині міста. Саме вони і розв'язали руки забудовникам-інвесторам, які розпочали багато скандальних будівництв, ігноруючи думку киян.

УК У такому разі скажіть, будь ласка, наскільки позиція киян, тобто громадська думка, знайде своє відображення у проекті Генплану і чи проведено всі необхідні громадські слухання?

— На сьогодні ми — Головне управління містобудування та архітектури Київської міськдержадміністрації і наш інститут — аналізуємо стан урахування у проекті Генплану пропозицій громадськості.

Надійшло понад тисячу пропозицій та зауважень, і, за чинними державними будівельними нормами, після закінчення процедури громадських обговорень необхідно коригувати проект Генерального плану відповідно до побажань населення, зокрема й професійної громадськості. А вже після цього виносити документ на розгляд Містобудівної ради, проводити узгодження із профільними управліннями, міністерствами, відомствами, експертизу та виносити на затвердження сесією Київської міської ради.

УК Що саме пропонують кияни? Адже не секрет, що чимало фахівців-архітекторів та й просто жителів столиці, які люблять своє місто, категорично не сприймають спроб спотворити історичну частину Києва монстрами-багатопверхівками.

— Так, більшість зауважень до проекту нового Генплану стосується збереження центральної історичної частини міста (приблизно 30%), збереження зелених насаджень (30—35%), ще приблизно третина — розвитку транспорту та інфраструктури. Сподіваюся, трохи заспокоїть людей, які люблять Київ і виступають проти хаоса

У майбутньому, якщо Генплан буде ухвалено, висотки не псуватимуть архітектурного обличчя історичного центру столиці

ті, головних управлінь КМДА та районних у місті Києві державних адміністрацій, звіряємо текстові та графічні матеріали.

У Генплані Києва ми зобов'язані врахувати всі зауваження громадськості. Відповідно до чинного законодавства, проект Генерального плану активно обговорювали з киянами. Проектні матеріали двічі виносили на їхній розгляд. Перша стадія розробки проекту містобудівної документації — Концепція стратегічного розвитку м. Києва — з 22 квітня по 5 серпня 2010 року в порядку, визначеному чинним на той час Законом України «Про планування та забудову територій», пройшла громадське обговорення і рішенням Київради від 16 вересня того самого року її було схвалено як основу для розробки Генерального плану розвитку м. Києва та його приміської зони до 2025 року. З 28 вересня минулого року по 1 липня цього вдруге здійснено всі необхідні регламентні процедури з проведення громадських слухань проекту Генерального плану м. Києва.

тичної забудови історичного центру, те, що вперше у проекті Генплану передбачено жорсткий режим охорони архітектурної спадщини в центральній частині столиці. Адже всі скандальні будівництва виникли через те, що в чинній містобудівній документації не було чітких обмежень, які могли б запобігти цій забудові.

УК Як в історичному центрі столиці буде обмежено висотність новобудов?

— Фактично вперше у практиці розробки генпланів запропоновано заборонити будівництво в центральній історичній частині міста об'єктів підвищеної поверховості та висотних об'єктів. На сьогодні такої заборони не існує, тому виступати проти запропонованих нами новацій можуть хіба особи, які мають суто меркантильний інтерес у забудові центру столиці.

Ми обмежили у проекті Генплану новобудови в усій історичній частині Києва дев'ятьма поверхами. Але, можливо, на історичному Подолі й цього забагато, оскільки

ДОСЬЄ «УК»

Сергій БРОНЕВИЦЬКИЙ. Народився 2 травня 1971 року в м. Києві. Закінчив Київський національний університет будівництва та архітектури, Українську академію державного управління при Президентові України та Міжрегіональну академію управління персоналом. Кандидат технічних наук. У 2009—2010 роках очолював Головне управління містобудування та архітектури Київської міської державної адміністрації. З 2010 р. — начальник КО «Інститут Генерального плану м. Києва».

на його окремих територіях висотність не перевищує 3—4 поверхи. Київрада вже прийняла рішення про створення плану зонування (зонінгу) території столиці. Київ буде розмежовано на зони, в кожній з яких встановлюватимуть конкретні умови та обмеження для містобудування за принципом сумісності нового будівництва зі спорудами, які вже існують поряд. Зонінгом буде прописано регламенти для кожного кварталу чи мікрорайону: щільність забудови, функціональне призначення майбутніх ділянок, відсоток зелених насаджень тощо. У зонах історико-культурних архітектурних заповідників не може бути ані нового будівництва, ані навіть реконструкції — лише реставрація чи реабілітація, тобто виписуватимуться реставраційні завдання на кожен будинок, які погоджу-

сільгосппризначення займають 2,7 тис. га, а яке може бути сільське господарство в межах міста? Також підлягають реновації території з п'ятиповерховими будинками — це теж резерв забудови.

Для житлового будівництва нові території плануються освоювати здебільшого на правому березі, оскільки нині 40% населення живе на лівому, де робочих місць лише 18%, тому потрібно вирівняти цей дисбаланс. А шляхом розширення кордонів тепер не йде жодне європейське місто, крім Москви. Попри те, що в Москві майже на такій самій території, яку займає Київ, проживає в чотири рази більше населення.

Крім того, згідно з проектом нового Генерального плану, території зелених насаджень мають зрости до 7400 га, що на 200 га більше, ніж передбачав Генеральний план 2002 року на майже вдвічі більший площі. Понад однієї тисячі ділянок, щодо яких було змінено цільове призначення, передбачається повернути статус зелених зон.

УК Електронні та друковані ЗМІ чимало уваги приділили ситуації, що виникла із можливою забудовою Андріївського узвозу. Якщо можна, поясніть, чого слід очікувати на цьому київському Мон-мартрі.

— У тій концепції, яка затверджена ГУ містобудування та архітектури — концепції реновації, реставрації та реабілітації Андріївського узвозу, немає жодної нової забудови. У ній передбачено лише реконструкцію інженерних мереж та бруківки, упорядкування території, встановлення елементів вуличного освітлення, вуличних меблів і реставрація фасадів. Усе. Якщо навіть буде якась реставрація або реновація будівель, то з надбудовою одного поверху і не більше. Що стосується будівництва нових об'єктів, то воно можливе лише після обговорення і внесення змін до цієї концепції. А це без громадських обговорень неможливо, адже об'єкту Андріївський узвіз присвоєно відповідний охоронний статус.

До речі, невключення деяких об'єктів Києва до Списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО пов'язане з невизначеністю їхнього охоронного статусу в планувальній документації, яка існує, режиму забудови буферних зон та режиму експлуатації історичних територій. У проекті нового Генерального плану всі ці обмеження вже встановлено.

УК Де представники громадськості зможуть дізнатися, враховано чи ні їхні пропозиції у проекті Генерального плану?

— Результати цієї роботи після доопрацювання проекту Генплану буде опубліковано на сайті Інституту Генерального плану м. Києва www.kievgenplan.grad.gov.ua.

Володимир НИКОНЕНКО,
для «Урядового кур'єра»

ОРІЄНТИР

ДОКУМЕНТИ

КОМЕНТАРІ

КОНСУЛЬТАЦІЇ

РЕКЛАМА

Закон України

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо функціонування платіжних систем та розвитку безготівкових розрахунків

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У статті 7 Закону України «Про Національний банк України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 29, ст. 238 із наступними змінами): пункт 7 викласти в такій редакції:

«7) визначає напрями розвитку сучасних електронних банківських технологій, створює та забезпечує безперервне, надійне та ефективне функціонування, розвиток створених ним платіжних та облікових систем, контролює створення платіжних інструментів, систем автоматизації банківської діяльності та засобів захисту банківської інформації»;

доповнити пунктами 25 — 27 такого змісту:

«25) визначає порядок здійснення в Україні маршрутизації, клірингу та взаєморозрахунків між учасниками платіжної системи за операціями, які здійснені в межах України із застосуванням платіжних карток, емітованих банками-резидентами;

26) створює Засвідчувальний центр для забезпечення реєстрації, засвідчення чинності відкритих ключів та акредитації центрів сертифікації ключів, визначає порядок застосування електронного підпису, у тому числі електронного цифрового підпису в банківській системі України та суб'єктами переказу коштів;

27) видає ліцензії небанківським фінансовим установам, які мають намір стати учасниками платіжних систем, на переказ коштів без відкриття рахунків та відкликає їх відповідно до законодавства».

2. У Законі України «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 29, ст. 137; 2005 р., № 1, ст. 23):

1) преамбулу викласти в такій редакції:

«Цей Закон визначає загальні засади функціонування платіжних систем і систем розрахунків (далі — платіжні системи) в Україні, поняття та загальний порядок проведення переказу коштів у межах України, встановлює відповідальність суб'єктів переказу, а також визначає загальний порядок здійснення нагляду (оверсайта) за платіжними системами»;

2) у статті 1:

а) абзац другий пункту 1.3 викласти в такій редакції:

«Порядок застосування дати валютування для банків установлюється нормативно-правовими актами Національного банку України»;

б) у пункті 1.6 слово «банками» замінити словами «суб'єктами переказу»;

в) пункт 1.9 викласти в такій редакції:

«1.9) еквайринг — діяльність щодо технологічного, інформаційного обслуговування суб'єктів господарювання та виконання розрахунків з ними за операції, які здійснені з використанням електронних платіжних засобів»;

г) у пункті 1.13 слова «юридична особа» замінити словом «банк»;

г) пункт 1.14 викласти в такій редакції:

«1.14) електронний платіжний засіб — платіжний інструмент, який надає його держателю можливість за допомогою платіжного пристрою отримати інформацію про належні держателю кошти та ініціювати їх переказ»;

д) у пункті 1.15 слово «та» замінити словами «та/або»;

е) пункт 1.19² викласти в такій редакції:

«1.19²) моніторинг — діяльність емітента/еквайра щодо контролю за операціями, які здійснюються із застосуванням електронних платіжних засобів, з метою виявлення та запобігання помилковим та неналежним переказам. За дорученням емітента/еквайра моніторинг за умови дотримання вимог щодо збереження конфіденційності інформації може проводити юридична особа, що надає емітенту/еквайру послуги з оброблення даних (послуги процесингу)»;

е) доповнити пунктами 1.18¹, 1.18², 1.19³, 1.20¹ такого змісту:

«1.18¹) користувач платіжної системи (далі — користувач) — юридична або фізична особа, якій надається послуга платіжної системи щодо виконання переказу коштів учасником платіжної системи;

1.18²) маршрутизація — обмін даними при виконанні операцій, у тому числі щодо переказу коштів, між учасниками платіжної системи»;

«1.19³) мобільний платіжний інструмент — електронний платіжний засіб, реалізований в апаратно-програмному середовищі мобільного телефону або іншого бездротового пристрою користувача»;

«1.20¹) оператор послуг платіжної інфраструктури — клірингова установа, процесингова установа та інші особи, уповноважені надавати окремі види послуг в платіжній системі або здійснювати операційні, інформаційні та інші технологічні функції щодо переказу коштів»;

ж) пункт 1.28 викласти в такій редакції:

«1.28) платіжна організація — юридична особа, що визначає правила роботи платіжної системи, а також виконує інші функції щодо забезпечення діяльності платіжної системи та несе відповідальність згідно з цим Законом та договором»;

з) у пункті 1.30 слова «або іншій установі — члену платіжної системи, що його обслуговує» виключити;

и) пункт 1.31 викласти в такій редакції:

«1.31) платіжний інструмент — засіб певної форми на паперовому, електронному чи іншому носії інформації, який використовується для ініціювання переказів. До платіжних інструментів належать документи на переказ та електронні платіжні засоби»;

і) абзац перший пункту 1.32 викласти в такій редакції:

«1.32) платник — особа, з рахунку якої ініціюється переказ коштів або яка ініціює переказ шляхом подання/формування документа на переказ готівки разом із відповідною сумою коштів»;

ї) доповнити статтю пунктами 1.32², 1.32³, 1.33¹, 1.37¹ такого змісту:

«1.32²) платіжний пристрій — технічний пристрій (банківський автомат, платіжний термінал, програмно-технічний комплекс самообслуговування тощо), який дає змогу користувачеві здійснити операції з ініціювання переказу коштів, а також виконати інші операції згідно з функціональними можливостями цього пристрою;

1.32³) процесинг — діяльність, яка включає виконання за операціями з платіжними інструментами авторизації, моніторингу, збору, оброблення та зберігання інформації, а також надання обробленої інформації учасникам розрахунків і розрахунковому банку для проведення взаєморозрахунків у платіжній системі»;

«1.33¹) процесингова установа — юридична особа, що здійснює процесинг»;

«1.37¹) система розрахунків — платіжна організація, учасники системи розрахунків та взаємовідносини, що виникають між ними щодо здійснення розрахунків за валютні цінності та фінансові інструменти»;

й) пункт 1.43 викласти в такій редакції:

«1.43) учасник/член платіжної системи (далі — учасник платіжної системи) — юридична особа, що на підставі договору з платіжною організацією платіжної системи надає послуги користувачам платіжної системи щодо проведення переказу коштів за допомогою цієї системи та відповідно до законодавства України має право надавати такі послуги»;

к) пункт 1.44 виключити;

л) пункт 3.3 статті 3 доповнити словами «та розрахунків»;

4) у пункті 5.1 статті 5 слова «члени та учасники» замінити словами «учасники, користувачі (платники, отримувачі)»;

5) у пункті 8.5 статті 8:

у першому реченні слова «членами та учасниками» замінити словами «учасниками та користувачами»;

друге речення викласти в такій редакції: «Строк виконання міжбанківського переказу, що здійснюється на підставі клірингових вимог, не може перевищувати строк, установлений пунктом 8.4 цієї статті»;

6) статті 9, 10 та 12 викласти в такій редакції:

«**Стаття 9.** Загальні засади функціонування платіжних систем в Україні

9.1. Переказ в Україні може здійснюватися за допомогою внутрішньодержавних та міжнародних платіжних систем.

Платіжні організації платіжних систем, учасники платіжних систем та оператори послуг платіжної інфраструктури мають право здійснювати діяльність в Україні виключно після їх реєстрації Національним банком України.

9.2. Платіжна система (крім внутрішньобанківської платіжної системи) діє відповідно до правил, установлених платіжною організацією відповідної платіжної системи.

Внутрішньобанківська платіжна система діє відповідно до внутрішніх документів банку.

Діяльність платіжної системи має відповідати вимогам законодавства України.

9.2.1. Правила платіжної системи мають установлювати організаційну структуру платіжної системи, умови участі, порядок вступу та виходу із системи, управління ризиками, порядок ініціювання та здійснення переказу і взаєморозрахунків за цим переказом у системі, порядок вирішення спорів учасників між собою та між учасниками і користувачами, систему захисту інформації, порядок проведення реконсильації.

9.2.2. Правила платіжної системи, а також договори, що укладаються платіжною організацією платіжної системи з учасниками цієї системи, мають передбачати порядок врегулювання випадків нездатності виконання учасниками платіжної системи своїх зобов'язань.

9.3. Національний банк України веде Реєстр платіжних систем, систем розрахунків, учасників цих систем та операторів послуг платіжної інфраструктури (далі — Реєстр). Платіжні організації платіжних систем, учасники платіжних систем та оператори послуг платіжної інфраструктури мають право здійснювати діяльність в Україні виключно після їх реєстрації шляхом внесення відомостей про них до Реєстру.

Національний банк України здійснює внесення до Реєстру відомостей щодо:

внутрішньодержавної платіжної системи та міжнародної платіжної системи, платіжною організацією якої є резидент, після узгодження правил цієї платіжної системи;

міжнародної платіжної системи, платіжною організацією якої є нерезидент, після узгодження умов та порядку діяльності цієї платіжної системи в Україні;

внутрішньобанківської платіжної системи після отримання повідомлення банку про початок діяльності цієї системи;

учасника внутрішньодержавної платіжної системи та міжнародної платіжної системи, платіжною організацією якої є резидент, після отримання повідомлення платіжної організації про укладений з цим учасником договір;

учасника міжнародної платіжної системи, платіжною організацією якої є нерезидент, після реєстрації договору про участь у міжнародній платіжній системі;

оператора послуг платіжної інфраструктури після узгодження умов та порядку його діяльності.

Національний банк України здійснює внесення відомостей до Реєстру щодо платіжної системи, учасника платіжної системи та оператора послуг платіжної інфраструктури в порядку, встановленому нормативно-правовими актами Національного банку України.

9.4. Банки, які уклали договори з платіжними організаціями платіжних систем, зобов'язані надавати користувачам незалежно від їх місцезнаходження/місця проживання однаковий доступ до отримання послуг банку з переказу та отримання інформаційних послуг із використанням електронних платіжних засобів, забезпечивши таку можливість у всіх відокремлених підрозділах банку, в яких здійснюється обслуговування рахунків користувачів.

9.5. Платіжні організації платіжних систем зобов'язані забезпечувати однакові умови доступу та користування послугами цих платіжних систем всім учасникам цих платіжних систем, які здійснюють свою діяльність в Україні.

9.6. Учасники платіжних систем зобов'язані забезпечити надання інформації про надання послуг з переказу коштів для захисту прав споживачів таких послуг.

9.7. Учасники платіжних систем сплачують платіжним організаціям платіжних систем за послуги, які надаються ними в Україні, виключно в гривнях.

Стаття 10. Внутрішньодержавні та міжнародні платіжні системи, створені резидентами

10.1. Банки та/або небанківські установи-резиденти мають право створювати та бути учасниками внутрішньодержавних та/або міжнародних платіжних систем.

10.2. Національний банк України має право установлювати вимоги до платіжних організацій платіжних систем залежно від виду переказів, які здійснюються в платіжній системі.

10.3. Учасниками платіжної системи в Україні мають право бути банк, що має банківську ліцензію Національного банку України, а також небанківська фінансова установа, яка має ліцензію Національного банку України на переказ коштів без відкриття рахунків, які уклали договори з платіжною організацією відповідної системи».

«**Стаття 12.** Міжнародні платіжні системи, створені нерезидентами

12.1. Банки, а також небанківські фінансові установи, які мають ліцензію Національного банку України на переказ коштів без відкриття рахунків, мають право укладати договори з платіжними організаціями міжнародних платіжних систем, створених нерезидентами, про участь у відповідних системах, якщо ці системи внесені до Реєстру.

12.2. Банкам, небанківським фінансовим установам та платіжним організаціям створених ними систем забороняється укладати договори про участь у міжнародних платіжних системах, які передбачають обмеження прав банків, небанківських фінансових установ та їх представників брати участь в інших міжнародних платіжних системах та заснованих за їх участю організаціях»;

7) статтю 13 доповнити пунктом 13.2 такого змісту:

«13.2. Порядок інформування клієнта про рух коштів за його рахунком визначається нормативно-правовими актами Національного банку України»;

8) статті 14 та 15 викласти в такій редакції:

«**Стаття 14.** Електронні платіжні засоби

14.1. Електронний платіжний засіб може існувати в будь-якій формі, на будь-якому носії, що дає змогу зберігати інформацію, необхідну для ініціювання електронного переказу.

14.2. Емісія електронних платіжних засобів у межах України проводиться виключно банками, що уклали договір з платіжною організацією відповідної платіжної системи та отримали її дозвіл на виконання цих операцій (крім банків, які здійснюють емісію електронних платіжних засобів для використання в межах цих банків).

14.3. Порядок проведення емісії електронних платіжних засобів та здійснення операцій із їх використанням, у тому числі обмеження щодо порядку емісії та здійснення операцій із їх використанням, визначаються нормативно-правовими актами Національного банку України.

14.4. Платіжна організація відповідної платіжної системи визначає вид електронного платіжного засобу (крім мобільного платіжного інструменту, реалізованого на програмній основі), що емітується банком, тип його носія ідентифікаційних даних (магнітна смуга, мікросхема тощо), реквізити, що наносяться на нього в графічному вигляді.

Учасник платіжних систем має право розміщувати на платіжній картці одночасно дві і більше торговельні марки (знаки для товарів і послуг) платіжних систем відповідно до договорів з платіжними організаціями всіх платіжних систем, торговельні марки яких розміщені на платіжній картці. Ці договори мають містити правила виконання операцій з використанням платіжної картки.

Електронний платіжний засіб має містити обов'язкові реквізити, які дають змогу ідентифікувати платіжну систему та емітента.

Банк-резидент — учасник платіжної системи має право емітувати електронні платіжні засоби, що поряд із платіжним додатком мають нефінансові додатки, які можуть містити ідентифікаційні дані, інформацію про пільги, страхування та іншу інформацію про держателя і дають змогу ідентифікувати їх держателів та обліковувати виконані ними операції із застосуванням цих електронних платіжних засобів у певних системах виплат, надання та обліку послуг, пільг, знижок тощо.

14.5. Користувачем електронного платіжного засобу може бути юридична або фізична особа. Електронний платіжний засіб, за допомогою якого можна ініціювати переказ з рахунка користувача, має дозволяти ідентифікувати користувача.

14.6. Електронний платіжний засіб має відповідати вимогам щодо захисту інформації, передбаченим цим Законом та нормативно-правовими актами Національного банку України.

14.7. Банк має право передати електронний платіжний засіб у власність користувача або надати йому в користування в порядку, визначеному договором.

14.8. Банк та користувач укладають договір щодо порядку та умов використання електронного платіжного засобу. Банк перед укладенням договору зобов'язаний ознайомити користувача з умовами договору про використання електронного платіжного засобу (далі у цій статті — договір), ознайомити з тарифами на обслуговування електронного платіжного засобу та правилами користування електронним платіжним засобом. Банк зобов'язаний забезпечити викладення цієї інформації в доступній формі і розмістити її в доступному для користувача місці, а також надати на його вимогу в письмовій або електронній формі.

14.9. Банк зобов'язаний під час видачі електронного платіжного засобу надати користувачеві примірник договору, правил користування електронним платіжним засобом та тарифів банку на обслуговування електронного платіжного засобу.

Національний банк України має право встановлювати обов'язкові умови договору.

14.10. Банк має право вносити зміни до правил користування електронним платіжним засобом або тарифів на обслуговування електронного платіжного засобу, повідомивши про відповідні зміни користувача у спосіб, передбачений договором.

Банк зобов'язаний надіслати користувачу не пізніше ніж за 30 календарних днів до дати, з якої застосовуватимуться зміни правил користування електронним платіжним засобом або тарифів на обслуговування електронного платіжного засобу, повідомлення про такі зміни. Банк у повідомленні зобов'язаний зазначити, що користувач має право до дати, з якої застосовуватимуться зміни, розірвати договір без сплати додаткової комісійної винагороди за його розірвання. Зміни до правил використання електронного платіжного засобу або тарифів є погодженими користувачем, якщо до дати, з якої вони застосовуватимуться, користувач не повідомить банк про розірвання договору.

14.11. Банк під час використання користувачем електронного платіжного засобу зобов'язаний інформувати його про випадки підвищеного ризику збитків для користувача і пов'язані із цим обов'язки сторін, що включають будь-які обґрунтовані обмеження щодо способів та місць використання.

14.12. Користувач зобов'язаний використовувати електронний платіжний засіб відповідно до вимог законодавства України та умов договору, укладеного з емітентом, і не допускати використання електронного платіжного засобу особами, які не мають на це права або повноважень.

Використання електронного платіжного засобу за довіреністю не допускається, крім випадку емісії додаткового електронного платіжного засобу для довіреної особи.

14.13. Право використовувати електронний платіжний засіб може бути призупинене або припинене емітентом відповідно до умов договору в разі порушення користувачем умов використання електронного платіжного засобу. Призупинення або припинення права користувача використовувати електронний платіжний засіб не припиняє зобов'язань користувача і емітента, що виникли до часу призупинення або припинення зазначеного права.

14.14. Банк зобов'язаний у спосіб, передбачений договором: повідомляти користувача про здійснення операцій з використанням електронного платіжного засобу; забезпечити користувачу можливість інформувати банк про втрату електронного платіжного засобу;

реєструвати та протягом строку, передбаченого законодавством для зберігання електронних документів, зберігати інформацію, що підтверджує факт інформування банком користувача та користувачем банка.

Під час реєстрації банком повідомлення користувача щодо втрати електронного платіжного засобу банк зобов'язаний відобразити дату та час повідомлення.

У разі невиконання банком обов'язку з інформування користувача про здійснені операції з використанням електронного платіжного засобу ризик збитків від здійснення таких операцій несе банк.

Банк зобов'язаний на вимогу користувача надати інформацію про курс купівлі/продажу/конвертації іноземної валюти, який застосовувався під час здійснення операції з використанням електронного платіжного засобу.

14.15. Користувач відповідно до умов договору зобов'язаний надати банку інформацію для здійснення контактів з ним, а банк зобов'язаний зберігати цю інформацію протягом дії договору.

Обов'язок банку щодо повідомлення користувача про здійснені операції з використанням електронного платіжного засобу користувача є виконаним.

у разі інформування банком користувача про кожну здійснену операцію відповідно до контактної інформації, наданої користувачем;

у разі відмови користувача від отримання повідомлень банку про здійснені операції з використанням електронного платіжного засобу користувача, про що зазначено в договорі.

14.16. Користувач після виявлення факту втрати електронного платіжного засобу зобов'язаний негайно повідомити банк у спосіб, передбачений договором. До моменту повідомлення користувачем банку ризик збитків від здійснення операцій та відповідальність несе користувач, а з часу повідомлення користувачем банку ризик збитків від здійснення операцій за електронним платіжним засобом користувача несе банк.

Втратою електронного платіжного засобу є неможливість здійснення держателем контролю (володіння) за електронним платіжним засобом, непраймерне заволодіння та/або використання електронного платіжного засобу чи його реквізитів.

14.17. Банк зобов'язаний розглядати заяви (повідомлення) користувача, що стосуються використання електронного платіжного засобу або незавершеного переказу, ініційованого з його допомогою, надати користувачу можливість одержувати інформацію про хід розгляду заяви (повідомлення) і повідомляти в письмовій формі про результати розгляду заяви (повідомлення) у строк, установлений договором, але не більше строку, передбаченого законом для розгляду звернень скарг громадян.

Строки встановлення емітентом прямих претензій переказу та повернення на рахунок користувача попередньо правомірною неналежного переказу встановлені пунктом 37.2 статті 37 цього Закону.

14.18. Еквайринг у межах України здійснюється виключно юридичними особами-резидентами, що уклали відповідний договір з платіжною організацією.

За операціями з використанням електронних платіжних засобів, здійснених резидентами і нерезидентами на території України, переказ між еквайрами і суб'єктами господарювання здійснюється виключно в гривнях у порядку, встановленому договором.

14.19. Суб'єкти господарювання зобов'язані забезпечувати можливість здійснення держателями електронних платіжних засобів розрахунків за продані товари (надані послуги) з використанням електронних платіжних засобів не менше трьох платіжних систем, однією з яких є багатомістна платіжна система, платіжною організацією якої є резидент України.

ОРІЄНТИР № 41

Вимоги до суб'єктів господарювання щодо приймання електронних платіжних засобів в оплату за продані ними товари (надані послуги) визначає Кабінет Міністрів України.

Контроль за дотриманням суб'єктами господарювання вимог щодо здійснення розрахунків з використанням електронних платіжних засобів здійснює Державна податкова служба України, а за забезпеченням захисту прав держателів електронних платіжних засобів на здійснення зазначених розрахунків — спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у сфері захисту прав споживачів.

14.20. Еквайр зобов'язаний ознайомити користувача з розміром власної комісійної винагороди за отримання готівки через банківський автомат безпосередньо перед ініціюванням операції. Інформація про розмір комісійної винагороди має надаватися користувачу на екрані банківського автомата та/або друкуватися на паперових документах за операціями з використанням електронних платіжних засобів.

Користувач після перегляду на екрані банківського автомата даних про суму комісійної винагороди повинен мати змогу відмовитися від уже розпочатої операції.

14.21. Банки-резиденти, які емітують електронні платіжні засоби, мають право укладати договори з іншими суб'єктами господарювання про розповсюдження емітованих ними електронних платіжних засобів, крім емітованих ними платіжних карток.

Банки — учасники платіжних систем, якщо це не суперечить правилам відповідної платіжної системи, мають право укладати договори з іншими банками-резидентами, що не є учасниками цих платіжних систем, про видачу останніми готівки за електронними платіжними засобами через власні каси або банківські автомати.

Платіжні організації платіжних систем, створених нерезидентами, у яких функції платіжної організації та емітента одночасно виконує одна юридична особа, можуть укладати з банками-резидентами договори про розповсюдження серед клієнтів таких фінансових установ електронних платіжних засобів, емітованих платіжними організаціями цих систем.

14.22. Маршрутизація і кліринг за операціями, які здійснені в межах України із застосуванням електронних платіжних засобів, емітованих банками-резидентами, здійснюється в Україні в порядку, визначеному Національним банком України, за винятком операцій, які виконуються в межах одного банку.

Стаття 15. Особливості випуску електронних грошей і здійснення операцій з ними

15.1. Електронні гроші — одиниці вартості, які зберігаються на електронному пристрої, приймаються як засіб платежу іншими особами, ніж особа, яка їх випускає, і є грошовим зобов'язанням цієї особи, що виконується в готівковій або безготівковій формі.

Випуск електронних грошей може здійснювати виключно банк. Банк, що здійснює випуск електронних грошей, бере на себе зобов'язання з їх погашення.

Випуск електронних грошей здійснюється шляхом їх надання користувачам або комерційним агентам в обмін на готівкові або безготівкові кошти. Банк, що здійснює випуск електронних грошей, зобов'язаний погашати випущені ним електронні гроші на вимогу користувача.

Користувачем електронних грошей може бути суб'єкт господарювання або фізична особа. Користувач — суб'єкт господарювання має право використовувати електронні гроші для здійснення оплати товарів, робіт та послуг. Користувач — фізична особа має право використовувати електронні гроші для здійснення оплати товарів, робіт та послуг і переказувати електронні гроші іншим користувачам — фізичним особам.

Користувач — суб'єкт господарювання має право отримувати електронні гроші та пред'являти їх до погашення лише в обмін на безготівкові кошти.

Користувач — фізична особа має право отримувати електронні гроші та пред'являти їх до погашення в обмін на готівкові або безготівкові кошти.

Суб'єкт господарювання, який приймає електронні гроші як оплату платежу за товари, роботи, послуги, має право використовувати отримані електронні гроші виключно для обміну на безготівкові кошти або повертати їх користувачам у разі повернення ними відповідно до Закону України «Про захист прав споживачів» товарів, придбаних за електронні гроші.

15.2. Банк, що має намір здійснювати випуск електронних грошей, зобов'язаний до початку їх випуску узгодити з Національним банком України правила використання електронних грошей у порядку, встановленому нормативно-правовим актом Національного банку України.

Порядок здійснення операцій з електронними грошима та максимальна сума електронних грошей на електронному пристрої, що перебуває в розпорядженні користувача, визначаються нормативно-правовими актами Національного банку України.

15.3. Банк має право здійснювати випуск електронних грошей, номінованих лише в гривні.

Банк має право випускати електронні гроші на суму, яка не перевищує суму отриманих ним грошових коштів.

15.4. Комерційні агенти мають право здійснювати: надання електронних грошей користувачам без зобов'язання щодо їх погашення (розповсюдження електронних грошей) (комерційний агент з розповсюдження);

надання користувачам засобів поповнення електронними грошима електронних пристроїв (комерційний агент з поповнення);

обмін електронних грошей, випущених однією особою, на електронні гроші іншої особи (обмін електронних грошей) (агент з обмінних операцій); приймання електронних грошей в обмін на готівкові/безготівкові гривні (комерційний агент з розрахунків).

Комерційним агентом з розрахунків може бути виключно банк і небанківська фінансова установа, що має ліцензію на переказ коштів без відкриття рахунків, видану Національним банком України.

Комерційний агент з розрахунків не має права передавати свої повноваження за агентським договором іншим суб'єктам господарювання.

Приймання електронних грошей для оплати товарів, робіт та послуг здійснюється іншими особами ніж особа, що здійснює випуск електронних грошей, на підставі укладених договорів з особою, що здійснює випуск електронних грошей та/або його комерційними агентами з розрахунків.

Для виконання операційних та інших технологічних функцій, які забезпечують використання електронних грошей, особа, що здійснює випуск електронних грошей, має право залучати інших юридичних осіб-резидентів;

9) пункт 17.1 статті 17 викласти в такій редакції:

«17.1. Форми розрахункових документів, документів на переказ готівки для банків, а також міжбанківських розрахункових документів установлюються нормативно-правовими актами Національного банку України. Форми документів на переказ, що використовуються в платіжних системах для ініціювання переказу, установлюються правилами платіжних систем. Обов'язкові реквізити електронних та паперових документів на переказ, особливості їх оформлення, оброблення та захисту встановлюються нормативно-правовими актами Національного банку України»;

10) статтю 18 викласти в такій редакції:

«**Стаття 18.** Використання електронного підпису в банківській системі України та суб'єктами переказу коштів

18.1. Електронний документ на переказ має однакову юридичну силу з паперовим документом. Електронний підпис є обов'язковим реквізитом електронного документа на переказ.

18.2. Порядок застосування електронного підпису, у тому числі електронного цифрового підпису, для засвідчення електронного документа на переказ установлюється нормативно-правовими актами Національного банку України.

18.3. Відповідальність за достовірність інформації, що міститься в реквізитах електронного документа, несе особа, яка наклала на цей документ електронний цифровий підпис. В іншому разі відповідальність несе банк або інша установа — учасник платіжної системи.

18.4. Електронний документ на переказ, що не засвідчений електронним підписом, не приймається до виконання. Учасник платіжної системи має передбачити під час приймання електронних документів на переказ:

процедуру перевірки електронного підпису;

процедуру перевірки цілісності, достовірності та авторства електронного документа на переказ.

У разі недотримання зазначених вимог банк або інша установа — учасник платіжної системи несуть відповідальність за шкоду, заподіяну суб'єктам переказу»;

11) у пункті 19.2 статті 19:

абзац перший після слова «цілісність» доповнити словами «достовірність та авторство»;

абзац третій після слова «цілісності» доповнити словами «достовірності та авторства»;

12) пункт 21.1 статті 21 доповнити підпунктом 7 такого змісту:

«7) внесення готівкових коштів для подальшого переказу за допомогою платіжних пристроїв»;

13) у статті 22:

а) абзац перший пункту 22.4 замінити трьома абзацами такого змісту:

«Під час використання розрахункового документа ініціювання переказу є завершеним:

для платника — з дати надходження розрахункового документа на виконання до банку платника;

для банку платника — з дати списання коштів з рахунка платника та зарахування на рахунок отримувача в разі їх обслуговування в одному банку або з дати списання коштів з рахунка платника та з кореспондентського рахунка банку платника в разі обслуговування отримувача в іншому банку».

У зв'язку з цим абзац другий вважати абзацом четвертим;

б) пункт 22.6 викласти в такій редакції:

«22.6. Обслуговуючий платника банк у розрахунковому документі зобов'язаний перевірити відповідність номера рахунка платника та коду юридичної особи (відокремленого підрозділу юридичної особи) згідно з Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України/реєстраційним (обліковим) номером платника податків/реєстраційним номером облікової картки платника податків — фізичної особи (серії та номера паспорта, якщо фізична особа відмовилася від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та має відмітку в паспорті) і приймати цей документ лише в разі їх збігу. Крім цього, обслуговуючий платника банк перевіряє повноту, цілісність і достовірність цього розрахункового документа в порядку, встановленому нормативно-правовими актами Національного банку України. У разі недотримання зазначених вимог відповідальність за шкоду, заподіяну платнику, покладається на банк, що обслуговує платника.

Обслуговуючий отримувача банк у розрахунковому документі зобов'язаний перевірити відповідність номера рахунка отримувача та коду юридичної особи (відокремленого підрозділу юридичної особи) згідно з Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України/реєстраційним (обліковим) номером платника податків/реєстраційним номером облікової картки платника податків — фізичної особи (серії та номера паспорта, якщо фізична особа відмовилася від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та має відмітку в паспорті) і зараховувати кошти на рахунок отримувача лише в разі їх збігу. У протилежному разі банк, що обслуговує отримувача, має право затримати суму переказу на строк до чотирьох робочих днів. У разі неможливості встановлення належного отримувача банк, що обслуговує отримувача, зобов'язаний повернути кошти, переказані за цим документом, банку, що обслуговує платника, із зазначенням причини їх повернення. У разі недотримання вищезазначеної вимоги відповідальність за шкоду, заподіяну суб'єктам переказу, покладається на банк, що обслуговує отримувача»;

в) у пункті 22.13 слова «погодженими з Національним банком України» виключити;

14) у пункті 23.5 статті 23 слова «погодженими з Національним банком України» виключити;

15) у статті 24:

а) назву викласти в такій редакції:

«**Стаття 24.** Ініціювання переказу готівки»;

б) у пункті 24.2 слова «Національним банком України» замінити словами «нормативно-правовими актами Національного банку України»;

в) доповнити статтю пунктами 24.4 — 24.8 такого змісту:

«24.4. Банки зобов'язані відображати інформацію про кожну операцію з приймання готівки (у тому числі їх агентів) у системі автоматизації банків на внутрішньобанківському рахунку та/або внутрішній підсистемі системи автоматизації банку в той самий операційний день (у разі здійснення ініціювання переказу готівки платником протягом операційного часу) або не пізніше наступного операційного дня (у разі ініціювання переказу готівки після закінчення операційного часу).

24.5. Учасники платіжних систем зобов'язані забезпечити відображення інформації про кожну операцію з приймання готівки для подальшого переказу та розрахунків між учасниками платіжної системи або учасників платіжної системи з отримувачами в системі обліку платіжної організації платіжної системи та у системі автоматизації банку, що обслуговує учасника платіжної системи/розрахункового банку платіжної системи у той самий операційний день (у разі здійснення ініціювання переказу готівки платником протягом операційного часу) або не пізніше наступного операційного дня (у разі ініціювання переказу готівки після закінчення операційного часу).

24.6. Банк, який залучає комерційного агента для приймання готівки для подальшого її переказу банком, визначає необхідність створення страхового (резервного) фонду для забезпечення безперерійної роботи.

24.7. Банки, агенти банків та учасники платіжних систем, які приймають готівку (у тому числі за допомогою платіжних пристроїв) для подальшого її переказу, зобов'язані:

забезпечити розміщення в доступному для огляду клієнтів місці або на моніторі платіжного пристрою інформації щодо найменування та місцезнаходження банку, комерційного агента банку, платіжної організації/учасника платіжної системи та найменування платіжної системи, номера телефону довідкової служби, електронної адреси, режиму роботи платіжного пристрою, строків зарахування коштів отримувачам та розміру комісійної винагороди (плати за здійснення операції);

видати після здійснення операції (у тому числі за допомогою платіжного пристрою) касовий документ (квитанцію/чек тощо), який відповідно до вимог нормативно-правових актів Національного банку України з питань ведення касових операцій банками України містить усі обов'язкові реквізити касового документа;

забезпечити створення архівів електронних документів (збереження інформації про прийняту готівку, реєстри тощо) та контроль за їх цілісністю, захист цих документів (у тому числі криптографічний) під час їх зберігання та передавання від платіжних пристроїв до системи автоматизації банку відповідно до нормативно-правових актів Національного банку України.

24.8. Інкасація готівки, прийнятої для подальшого її переказу, здійснюється відповідно до законодавства України»;

16) абзац четвертий пункту 27.1 статті 27 викласти в такій редакції:

«Внутрішньобанківський переказ здійснюється банком у порядку, визначеному цим Законом та нормативно-правовими актами Національного банку України»;

17) статтю 28 доповнити пунктом 28.6 такого змісту:

«28.6. Учасники платіжних систем мають право формувати гарантійні депозити, а також використовувати гарантії, акредитиви та інші документарні форми забезпечення зобов'язань під час здійснення переказів із застосуванням електронних платіжних засобів.

Гарантійні депозити учасників платіжних систем для виконання переказів у межах України формуються в гривнях та розміщуються на рахунках у Національному банку України або в банках України відповідно до вимог нормативно-правових актів Національного банку України»;

18) пункт 31.1 статті 31 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Банк, що обслуговує платника протягом п'яти робочих днів після зарахування на кореспондентський рахунок коштів, повернутих банком отримувача за переказом, який не був виплачений у готівковій формі через неявку отримувача, зобов'язаний повідомити платника про їх повернення»;

19) у статті 32:

а) пункт 32.1 доповнити підпунктом 32.1.1 такого змісту:

«32.1.1. Банки, які уклали агентські договори з юридичними особами (комерційними агентами), несуть відповідальність перед платником та отримувачем, пов'язану з проведенням переказу, відповідно до цього Закону та умов укладених між ними договорів»;

б) у підпункті 32.3.2 пункту 32.3 слова «відповідну суму коштів з рахунку платника» замінити словами «за рахунок власних коштів суму переказу»;

20) назву статті 36 викласти в такій редакції:

«**Стаття 36.** Відповідальність установ — учасників платіжних систем»;

21) у статті 37 слова «сто вісімдесят днів» замінити словами «дев'яносто календарних днів» у відповідному відмінку;

22) у статті 39:

а) у пункті 39.2 слова «конфіденціальна інформація» замінити словами «інформація з обмеженим доступом» у відповідних відмінках;

б) друге речення пункту 39.5 викласти в такій редакції: «На підставі договорів та відповідно до цього Закону зазначену діяльність має право здійснювати юридична особа, засновниками якої є учасники платіжних систем, процесингові установи, платіжні організації»;

23) статтю 42 викласти в такій редакції:

«**Стаття 42.** Здійснення контролю за проведенням переказу

42.1. Контроль за дотриманням учасниками платіжних систем нормативно-правових актів, що регламентують порядок проведення переказу, а також застосування відповідних заходів впливу, передбачених законодавством України, покладається на Національний банк України.

42.2. Національний банк України має право встановлювати заборону, обмеження або обов'язкові вимоги щодо участі учасників, користувачів у платіжних системах та системах розрахунків, обсягів операцій у готівковій та/або в безготівковій формі в Україні.

42.3. Національний банк України має право встановлювати обов'язкові вимоги та обмеження щодо діяльності банку як еквайра та/або емітента, якщо діяльність цього банку призвела до порушення безпеки переказів з використанням електронних платіжних засобів, що мало наслідками фінансові втрати держателів електронних платіжних засобів»;

24) у тексті Закону слова «член», «спеціальний платіжний засіб», «національна валюта», «небанківська платіжна система», «Державна комісія з регулювання ринків фінансових послуг України» в усіх відмінках і числах замінити відповідно словами «учасник», «електронний платіжний засіб», «гривня», «платіжна система», «Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» у відповідному відмінку і числі.

3. Абзац другий частини першої статті 21 Закону України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 1, ст. 1) викласти в такій редакції:

«щодо ринку банківських послуг та діяльності з переказу коштів — Національним банком України».

4. У Цивільному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40-44, ст. 356):

1) у частині третій статті 207 слова «електронно-числового підпису» замінити словами «електронного підпису»;

2) статтю 1069 доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. Розмір плати за використання клієнтом коштів банку, яке не встановлене договором, не може перевищувати подвійну облікову ставку Національного банку України»;

3) частину третю статті 1087 викласти в такій редакції:

«3. Граничні суми розрахунків готівкою для фізичних та юридичних осіб, а також для фізичних осіб — підприємців відповідно до цієї статті встановлюються Національним банком України».

5. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) доповнити статтями 163¹³ та 163¹⁴ такого змісту:

«**Стаття 163¹³.** Порушення порядку приймання готівки для подальшого її переказу

Порушення законів України та нормативно-правових актів Національного банку України щодо порядку приймання готівки для подальшого її переказу —

тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб юридичної особи-суб'єкта господарювання від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дія, передбачена частиною першою цієї статті, вчинена особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за таке ж порушення, —

тягне за собою накладення штрафу від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 163¹⁴. Порушення порядку здійснення операцій з електронними грошима

Порушення законів України та нормативно-правових актів Національного банку України щодо порядку здійснення операцій з електронними грошима —

тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб юридичної особи-суб'єкта господарювання від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дія, передбачена частиною першою цієї статті, вчинена особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за таке ж порушення, —

тягне за собою накладення штрафу від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

2) у статті 166¹⁵:

а) назву після слів «банківського законодавства» доповнити словами «законодавства, яке регулює переказ коштів в Україні»;

б) доповнити частинами другою — четвертою та приміткою такого змісту:

«Порушення законів України та нормативно-правових актів Національного банку України, які регулюють переказ коштів в Україні, —

тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб платіжної організації, члена/учасника платіжної системи від ста до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Порушення встановлених Національним банком України загальних параметрів моніторингу з метою ідентифікації помилкових та неналежних переказів із застосуванням електронних платіжних засобів —

тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб еквайра та/або емітента від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Неповідомлення про помилкові/неналежні перекази та суб'єктів цих переказів інших членів/учасників платіжної системи —

тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб члена/учасника платіжної системи від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Примітка. Терміни «еквайр», «емітент», «платіжна організація», «член/учасник платіжної системи» вживаються у значеннях, визначених Законом України «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні»;

3) частину першу статті 234³ після слів «пов'язаних з» доповнити словами «порушенням порядку здійснення операцій з електронними грошима (стаття 163¹⁴)»;

4) абзац «органів державної податкової служби» (статті 51², 155¹, 162¹, 162², 163¹-163⁴, 163¹², 164, 164⁵, 164¹⁶, 166¹⁷, 172²-172⁹, 177²) пункту 1 частини першої статті 255 після цифр «163¹²» доповнити цифрами «163¹⁵».

6. У статті 200 Кримінального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131):

назву після слова «рахунків» доповнити словами «електронними грошима»;

абзац перший частини першої викласти в такій редакції:

«1. Підrobка документів на переказ, платіжних карток чи інших засобів доступу до банківських рахунків, електронних грошей, а так само придбання, зберігання, перевезення, пересилання з метою збуту підроблених документів на переказ, платіжних карток або їх використання чи збут, а також неправомірний випуск або використання електронних грошей».

7. У Законі України «Про захист прав споживачів» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 7, ст. 84; 2011 р., № 18, ст. 123):

1) частину другу статті 17 викласти в такій редакції:

«2. Споживач має право на вільний вибір товарів і послуг у зручний для нього час та на вільне використання електронних платіжних засобів з урахуванням режиму роботи та обов'язкових днів для продавця (виконавця) форм (видів) розрахунків, установлених законодавством України.

Продавець (виконавець) зобов'язаний всіляко сприяти споживачеві у вільному виборі продукції та форм її оплати.

Забороняється примушувати споживача придбавати продукцію неналежної якості або непотрібного йому асортименту, у будь-який спосіб обмежувати використання ним електронних платіжних засобів, якщо відповідно до законодавства продавець (виконавець) зобов'язаний приймати їх до сплати»;

2) частину першу статті 23 доповнити пунктом 12 такого змісту:

ОРІЄНТИР № 41

«12) обмеження або відмову в реалізації прав споживачів, установлених частиною другою статті 17 цього Закону, — у розмірі п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян».

8. Статтю 8 Закону України «Про державну податкову службу в Україні» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 6, ст. 37) доповнити пунктом 20 такого змісту:

«20) здійснює контроль за дотриманням порядку проведення готівкових розрахунків за товари (послуги), порядку приймання готівки юридичними особами (крім банків) та за дотриманням установлених законодавством обов'язкових вимог щодо забезпечення суб'єктами господарювання можливості розрахунків за товари (послуги) з використанням електронних платіжних засобів».

9. У Законі України «Про електронний цифровий підпис» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 36, ст. 276):

1) частину сьому статті 5 викласти в такій редакції: «Порядок застосування електронного підпису, у тому числі електронного цифрового підпису в банківській системі України та суб'єктами переказу коштів визначається Національним банком України»;

2) статтю 10 доповнити частиною дванадцятою такого змісту: «Національний банк України має право створити Засвідчувальний центр для забезпечення реєстрації, засвідчення чинності відкритих ключів та акредитації центрів реєстрації ключів».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

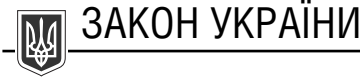
2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом; забезпечити перегляд та приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

3. Національному банку України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Президент України В.ЯНУКОВИЧ

м. Київ
18 вересня 2012 року
№ 5284-VI

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про аквакультуру

Цей Закон визначає принципи державної політики, основні засади розвитку і функціонування аквакультури, правові основи діяльності органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування у сфері аквакультури.

Розділ I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються в такому значенні: аквакультура (рибництво) — сільськогосподарська діяльність із штучного розведення, утримання та вирощування об'єктів аквакультури у повній або частково контрольованих умовах для одержання сільськогосподарської продукції (продукції аквакультури) та її реалізації, виробництва кормів, відтворення біоресурсів, ведення селекційно-племінної роботи, інтродукції, переселення, акліматизації та реакліматизації гідробіонтів, поповнення запасів водних біоресурсів, збереження їх біорізноманіття, а також надання рекреаційних послуг;

акліматизація об'єктів аквакультури — діяльність із вселення гідробіонтів у водні об'єкти (їх частини), розташовані за межами їх природного ареалу, з метою збагачення та оптимізації видового складу водних біоресурсів за повної адаптації вселених гідробіонтів до нових умов існування зі створенням ними стійких популяцій, здатних до самовідтворення;

випасна аквакультура — діяльність з екстенсивного вирощування об'єктів аквакультури шляхом вселення різновікових груп гідробіонтів, одержаних в умовах аквакультури, в рібогосподарські водні об'єкти (їх частини) для підвищення ефективності використання їх біопродуктивного потенціалу; відкриті умови аквакультури — умови, за яких розведення, утримання та вирощування об'єктів аквакультури здійснюються у водному середовищі, не відокремленому від водних об'єктів (їх частин) бар'єрами, що запобігають вільному виходу об'єктів аквакультури;

генеофондні колекції — генетично репрезентативні сукупності живих риб або інших гідробіонтів, кріоконсервованих або консервованих іншими засобами генетичних матеріалів;

гідротехнічні споруди рібогосподарської технологічної водойми (гідротехнічні споруди) — об'єкти нерухомого майна (земляні греблі та дамби, водозабірні споруди, повеневі водоскиди, донні водовипуски, водопостачальні, скидні та рибозбірноосушувальні канали, рибовловлювачі, камери облову, причали, водоскиди, бистротки, перепади, перегорджувальні рибозахисні та інші споруди), що є інженерними спорудами, які призначені для управління водними ресурсами (підготовка, постачання, збереження, транспортування води та відводіведення), а також для запобігання шкідливій дії воді;

донний водовипуск — споруда, що призначена для регулювання рівня води, повного скиду води з водойми, а також для переміщення об'єктів аквакультури у рибовловлювач;

екстенсивна форма аквакультури — організаційно-технологічна форма рібогосподарської діяльності у сфері аквакультури, за якої вирощування об'єктів аквакультури здійснюється з використанням природних кормових ресурсів рібогосподарських водних об'єктів (їх частин) без застосування засобів інтенсифікації;

закриті умови аквакультури — умови, за яких розведення, утримання та вирощування об'єктів аквакультури здійснюються у водному середовищі, відокремленому від водного об'єкта (його частини) бар'єрами, що запобігають вільному виходу об'єктів аквакультури. Застосування установок замкнутого водопостачання належить до закритих умов аквакультури;

засоби інтенсифікації — технологічні процеси, що включають штучно гдовілю об'єктів аквакультури, спеціальну підготовку рібогосподарських водних об'єктів (їх частин), рібогосподарських технологічних водойм з удобренням їх органічними і мінеральними речовинами з періодичним спуском води для рібогосподарських потреб, та інші контрольовані технологічні процеси, які застосовуються окремо (вибірково) або комплексно;

земляна гребля — земляна споруда, що побудована для створення штучної водойми шляхом ділення водотоку на верхній та нижній б'єфи та зосередження води у верхньому б'єфі;

земляна дамба — земляна споруда, що побудована для утримання поверхневих вод, зосереджених у штучно створеній водоймі;

зони аквакультури (рибництва) — території України, межі яких умовно встановлено за кліматичними характеристиками для здійснення аквакультури (рибництва) — за кількістю днів протягом року, середня температура повітря в якій перевищує 15°С;

індустріальна аквакультура — діяльність із штучного розведення, утримання та вирощування об'єктів аквакультури з використанням рібницьких і плавающих садків, рібницьких басейнів, інших технологічних пристроїв, у тому числі із застосуванням установок замкнутого водопостачання;

інтенсивна форма аквакультури — організаційно-технологічна форма рібогосподарської діяльності у сфері аквакультури, за якої вирощування об'єктів аквакультури здійснюється з ущільнених посадок з інтенсивною штучною годівлею комбікормами, збалансованими за складом відповідно до біологічних потреб конкретних гідробіонтів, та іншими кормами з високою поживністю;

інтродукція об'єктів аквакультури — діяльність із вселення гідробіонтів (інтродуцентів) у водні об'єкти (їх частини), що розташовані за межами їх природного ареалу, з метою забезпечення збільшення обсягів продукції аквакультури та здійснення рібогосподарської меліорації за відсутності природного відтворення вселених організмів у нових місцях перебування;

карантинні рібогосподарські ізолятори — рібогосподарські технологічні водойми, рібницькі басейни, установки замкнутого водопостачання тощо, в яких утримуються об'єкти аквакультури у стані ізоляції без прямого або опосередкованого контакту з іншими групами гідробіонтів з метою спосте-

реження за проявами або відсутністю клінічних ознак інфекційних захворювань і, в разі необхідності, діагностичного тестування або лікування;

марикультура (морська аквакультура) — діяльність з розведення, утримання та вирощування об'єктів аквакультури у внутрішніх морських водах, територіальному морі та виключній (морській) економічній зоні України із застосуванням плавающих садків, інших технологічних пристроїв з використанням морської води;

напівінтенсивна форма аквакультури — організаційно-технологічна форма рібогосподарської діяльності у сфері аквакультури, що здійснюється із застосуванням окремих засобів інтенсифікації, у тому числі з обмеженою штучною підгодовілею кормами різної поживності;

науково-біологічне обґрунтування — документ, що містить обґрунтування тих чи інших заходів, які стосуються водних біоресурсів та/або середовища їх існування, на підставі аналізу наукових, науково-практичних, статистичних та інших даних;

немісцеві види гідробіонтів — види або підвиди водних біоресурсів, відсутні у зоні їх природного поширення з біогеографічних причин;

об'єкти аквакультури — гідробіонти, що використовуються з метою розведення, утримання та вирощування в умовах аквакультури;

плаваючий рібницький садок — технологічний пристрій, який розташований у водному об'єкті (його частині), не пов'язаний із дном, що використовується для здійснення інтенсивної форми аквакультури;

повеневий водоскид — споруда, що призначена для автоматичного скиду з водного об'єкта надлишків води у період весняного паводка або повені;

природні кормові ресурси водних об'єктів (природна кормова база) — сукупність живих рослинних і тваринних організмів та їх відмерлих решток (детрит), які використовуються гідробіонтами як природні корми;

продукція аквакультури — одержані в результаті здійснення господарської діяльності всі види об'єктів аквакультури, а також вироблена з них харчова та нехарчова продукція, у тому числі харчова та запліднена ікра, що відносяться до сільськогосподарської продукції;

реакліматизація гідробіонтів — діяльність із вселення гідробіонтів (реакліматизантів) у водні об'єкти (їх частини) їх природного ареалу з метою відновлення або поповнення чисельності популяцій тих видів організмів, які вважаються зниклими або перебувають на межі зникнення в місцях природного поширення;

рекреаційні послуги у сфері аквакультури — діяльність, пов'язана з організацією відпочинку, в тому числі з наданням права на здійснення любительського та спортивного добування (вилову) об'єктів аквакультури, а також створенням умов для спостереження за гідробіонтами з метою задоволення естетичних і пізнавальних потреб;

ремонтно-маточні стада об'єктів аквакультури — різновікові групи гідробіонтів, у тому числі їх статевозрілі особини (плідники), призначені для одержання статевих продуктів (статевих клітин) та/або потомства об'єктів аквакультури;

рібницьке господарство — єдиний майновий комплекс, до складу якого входить рібогосподарська технологічна водойма або їх комплекс, гідротехнічні споруди, інші споруди (пристрої), будівлі, устаткування, інвентар тощо, земельні ділянки, що призначений для розведення, утримання та вирощування об'єктів аквакультури;

рібницький басейн — штучно створена споруда (пристрій) різних конструкцій, яка з технологічних потреб наповнюється водою та призначена для утримання та вирощування об'єктів аквакультури;

рібницький садок — різновид рібницького ставка або споруда (пристрій), який з технологічних потреб наповнюється водою та призначений і використовується для тимчасового зберігання об'єктів аквакультури, переднерестового утримання плідників тощо;

рібницький ставок — рібогосподарський водний об'єкт, призначений для розведення, утримання та/або вирощування об'єктів аквакультури;

рібогосподарська меліорація — комплекс заходів, спрямованих на оптимізацію показників гідрологічного, гідрохімічного, гідробіологічного режимів та підвищення біологічної продуктивності водних об'єктів (їх частин), рібогосподарських технологічних водойм, поліпшення умов природного відтворення та якісного складу гідробіонтів з метою їх збереження та раціонального використання;

рібогосподарська технологічна водойма — штучно створена водойма спеціального технологічного призначення, що визначається технічним проектом та/або паспортом, яка наповнюється штучно за допомогою гідротехнічних споруд і пристроїв та призначена для створення умов існування і розвитку об'єктів аквакультури;

рибозабірно-осушувальний канал — канал, що розташований у ложі рібогосподарської технологічної водойми та призначений для відведення води з неї, осушування поверхневого шару ґрунту дна водойми та орієнтованого руху об'єктів аквакультури з водойми до рибовловлювача під час технологічного скиду води;

селекційно-племінна робота у сфері аквакультури — комплекс науково обґрунтованих технологічних заходів, спрямованих на поліпшення генетичної структури, якісних та продуктивних показників об'єктів аквакультури, створення та впровадження нових селекційних досягнень у сфері аквакультури;

ставкова аквакультура — діяльність з розведення, утримання та вирощування об'єктів аквакультури з використанням рібницьких ставків, штучно створених водойм (руслівих, балочних або одамбованих ставків), відокремлених від материнських водних об'єктів (їх частин), лиманів, обводнених торфових кар'єрів тощо;

суб'єкти аквакультури — юридичні чи фізичні особи, які здійснюють рібогосподарську діяльність у сфері аквакультури відповідно до цього Закону;

товарна аквакультура — діяльність, що проводиться з метою одержання товарної продукції аквакультури та її подальшої реалізації;

форми аквакультури — організаційно-технологічний розподіл рібогосподарської діяльності з вирощування об'єктів аквакультури за рівнем інтенсифікації виробництва (інтенсивна, напівінтенсивна та екстенсивна); чужорідні види гідробіонтів — види або підвиди водних біоресурсів, які з'являються за межами їх природного ареалу та поза зоною їх природного потенційного розподілу, а також генетично змінені організми незалежно від місця їх перебування та просторового розподілу;

штучне розведення (відтворення) водних біоресурсів — діяльність з розведення (відтворення), вирощування об'єктів аквакультури, пов'язана з їх подальшим вселенням у водні об'єкти (їх частини) для відновлення природних популяцій, поповнення запасів водних біоресурсів та збереження їх біорізноманіття.

2. Інші терміни, що застосовуються в цьому Законі, використовуються у значенні, встановленому в Законі України «Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів» та в інших законах України.

Стаття 2. Законодавство у сфері аквакультури

1. Законодавство України про аквакультуру ґрунтується на нормах Конституції України і складається з цього Закону, законів України «Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів», «Про тваринний світ», інших законодавчих актів, міжнародних договорів України, які застосовуються в Україні в порядку, передбаченому Законом України «Про міжнародні договори України», та прийнятих відповідно до них нормативно-правових актів.

Стаття 3. Сфера дії Закону

1. Дія цього Закону поширюється на правовідносини у сфері аквакультури, що здійснюються у внутрішніх водних об'єктах (їх частинах), рібогосподарських технологічних водоймах, внутрішніх морських водах, територіальному морі та виключній (морській) економічній зоні України, а також на ділянках суші території України, які використовуються для цілей аквакультури.

2. Діяльність у сфері аквакультури не належить до спеціального використання водних біоресурсів.

Стаття 4. Державна політика у сфері аквакультури

1. Державна політика у сфері аквакультури здійснюється шляхом: науково обґрунтованого поєднання екологічних, економічних та соціальних інтересів з метою забезпечення сталого розвитку аквакультури; врахування природних і соціально-економічних особливостей рібогосподарських водних об'єктів та прилеглих до них територій при плануванні і створенні рібницьких господарств щодо здійснення аквакультури;

проведення екологічної експертизи у сфері аквакультури в порядку, встановленому законом;

попередження антропогенного забруднення, що є наслідком господарської або іншої діяльності у сфері аквакультури;

здійснення аквакультури способами, що не допускають заподіяння шкоди навколишньому природному середовищу, зменшення запасів водних біоресурсів, їх кількісного та якісного складу у водних об'єктах (їх частинах);

підвищення конкурентоспроможності, поліпшення якості та розширення асортименту продукції аквакультури вітчизняного виробництва, поліпшення умов забезпечення населення такою продукцією;

сприяння розвитку аквакультури, захисту інтересів вітчизняних суб'єктів аквакультури та національного ринку продукції аквакультури;

підвищення ефективності використання наявного фонду рібогосподарських водних об'єктів (їх частин) для потреб розвитку аквакультури;

сприяння створенню рівних умов конкуренції для суб'єктів аквакультури, сприятливих умов для розвитку малого та середнього бізнесу у сфері аквакультури;

сприяння діяльності у сфері аквакультури, спрямованій на збільшення запасів та збереження біорізноманіття водних біоресурсів у водних об'єктах (їх частинах);

удосконалення нормативно-правової бази рібогосподарської діяльності для забезпечення раціонального використання об'єктів аквакультури;

науково-технічного забезпечення розвитку аквакультури;

забезпечення ефективного функціонування системи підготовки фахівців у сфері аквакультури;

розвитку міжнародного науково-технічного співробітництва у сфері аквакультури.

Стаття 5. Права та обов'язки суб'єктів аквакультури

1. Суб'єкти аквакультури мають право:

на користування рібогосподарськими водними об'єктами (їх частинами), рібогосподарськими технологічними водоймами, акваторією (водним простором) внутрішніх морських вод, територіального моря, виключної (морської) економічної зони України, землями водного фонду для здійснення аквакультури;

на власність об'єктів аквакультури та продукції аквакультури, а також отримання доходу від їх реалізації;

на проведення робіт з рібогосподарської меліорації водних об'єктів (їх частин), які використовуються для цілей аквакультури.

2. Суб'єкти аквакультури зобов'язані:

дотримуватися нормативно-правових актів у сфері аквакультури; не допускати погіршення екологічного середовища та умов існування водних біоресурсів у результаті своєї діяльності;

подавати центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері рибного господарства, звітну інформацію щодо обсягів виробництва продукції аквакультури у визначені строки за формами, затвердженими в установленому порядку;

подавати центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері рибного господарства, інформацію стосовно намірів розведення та/або вирощування чужорідних та немісцевих видів гідробіонтів та відповідне науково-біологічне обґрунтування;

дотримуватися під час здійснення заходів із вселення, переселення, інтродукції, акліматизації та реакліматизації водних біоресурсів у водних об'єктах (їх частинах) вимог цього та інших законів;

проводити заходи рібогосподарської меліорації;

здійснювати заходи з профілактики і боротьби із захворюваннями та загибеллю об'єктів аквакультури;

не допускати несанкціонованого, у тому числі випадкового, потрапляння чужорідних, немісцевих та генетично змінених організмів у водні об'єкти (їх частини).

Законом можуть бути встановлені й інші права та обов'язки.

Стаття 6. Право власності на об'єкти аквакультури

1. Об'єкти аквакультури можуть перебувати в державній, комунальній чи приватній власності.

2. Об'єкти аквакультури, які розведені, утримуються та/або вирощуються підприємствами, установами та організаціями державної або комунальної власності, є об'єктами права державної або комунальної власності.

3. Об'єкти аквакультури, які розведені, утримуються та/або вирощуються суб'єктами аквакультури у межах наданих їм відповідно до закону у приватну власність, в користування рібогосподарських водних об'єктів (їх частин), рібогосподарських технологічних водойм, акваторій (водного простору) внутрішніх морських вод, територіального моря, виключної (морської) економічної зони України, у межах належних їм технологічних пристроїв і споруд (рібницький басейн, плаваючий рібницький садок тощо) або набуті іншим не забороненим законом шляхом, перебувають у їх приватній власності.

4. Не можуть перебувати у приватній власності об'єкти аквакультури, що потрапили в умови природної волі за межами наданих суб'єктам аквакультури в користування рібогосподарських водних об'єктів (їх частин), рібогосподарських технологічних водойм, акваторій (водного простору) внутрішніх морських вод, територіального моря, виключної (морської) економічної зони України або цілеспрямовано вселені у водні об'єкти (їх частини).

Розділ II

ПОВНОВАЖЕННЯ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ, РАДИ МІНІСТРІВ АВТОНОМНОЇ РЕСПУБЛІКИ КРИМ, ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ У СФЕРІ АКАКУЛЬТУРИ

Стаття 7. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері аквакультури

1. До повноважень Кабінету Міністрів України у сфері аквакультури належать:

забезпечення проведення державної політики у сфері аквакультури; затвердження типової форми договору користування частиною рібогосподарського водного об'єкта, акваторією (водним простором) внутрішніх морських вод, територіального моря, виключної (морської) економічної зони України для цілей аквакультури;

надання в користування акваторії (водного простору) внутрішніх морських вод, територіального моря, виключної (морської) економічної зони України, а також визначення її меж (координат), що надається для цілей аквакультури;

затвердження порядку надання в користування гідротехнічних споруд для цілей аквакультури та типової форми договору користування ними;

організація міжнародного співробітництва у сфері аквакультури; прийняття інших нормативно-правових актів з питань, що регулюють діяльність у сфері аквакультури;

здійснення інших повноважень відповідно до Конституції України та закону.

Стаття 8. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері рибного господарства

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері рибного господарства, належать:

затвердження порядку штучного розведення (відтворення), вирощування водних біоресурсів та їх використання;

затвердження програм науково-технічного розвитку аквакультури; затвердження зон аквакультури (рибництва) та рібопродуктивності по регіонах України;

затвердження методики визначення розміру плати за використання на умовах оренди частини рібогосподарського водного об'єкта, рібогосподарської технологічної водойми;

затвердження порядку розроблення та форми паспорта рібогосподарської технологічної водойми;

затвердження порядку здійснення рібогосподарської меліорації; затвердження форм звітності у сфері аквакультури згідно з міжнародними стандартами та нормами;

прийняття інших нормативно-правових актів з питань аквакультури, у тому числі на виконання міжнародно-правових зобов'язань України, відповідно до закону;

здійснення інших повноважень відповідно до закону.

Стаття 9. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері рибного господарства

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері рибного господарства, належать:

- розроблення нормативно-правових актів у сфері аквакультури;
- здійснення контролю за поданням суб'єктами аквакультури звітної інформації щодо обсягів виробництва продукції аквакультури;
- здійснення контролю діяльності суб'єктів аквакультури під час розведення та/або вирощування чужорідних та немісцевих видів гідробіонтів;
- розроблення програм науково-технічного розвитку аквакультури;
- забезпечення в установленому порядку підготовки, перепідготовки, підвищення кваліфікації, атестації фахівців у сфері аквакультури у вищих навчальних закладах, що належать до сфери його управління;
- співпраця з підкомітетом аквакультури Комітету рибного господарства Сільськогосподарської та харчової організації ООН, органами влади іноземних держав та міжнародними організаціями з питань розвитку аквакультури, запобігання забрудненню навколишнього природного середовища, охорони праці у сфері аквакультури;
- здійснення інших повноважень відповідно до закону.

Стаття 10. Повноваження Ради міністрів Автономної Республіки Крим у сфері аквакультури

1. До повноважень Ради міністрів Автономної Республіки Крим у сфері аквакультури належать:

- участь у розробленні та виконанні загальнодержавних програм, республіканських програм розвитку аквакультури;
- надання в користування на умовах оренди частини рибогосподарського водного об'єкта, рибогосподарської технологічної водойми для цілей аквакультури відповідно до повноважень щодо розпорядження землями, встановлених Земельним кодексом України;
- здійснення інших повноважень відповідно до закону.

Стаття 11. Повноваження місцевих державних адміністрацій у сфері аквакультури

1. До повноважень місцевих державних адміністрацій у сфері аквакультури належать:

- участь у розробленні та забезпеченні виконання загальнодержавних і регіональних програм розвитку аквакультури;
- надання в користування на умовах оренди частини рибогосподарського водного об'єкта, рибогосподарської технологічної водойми для цілей аквакультури відповідно до повноважень щодо розпорядження землями, встановлених Земельним кодексом України;
- здійснення інших повноважень відповідно до закону.

Стаття 12. Повноваження органів місцевого самоврядування у сфері аквакультури

1. До повноважень сільських, селищних, міських, Київської і Севастопольської міських, районних, обласних рад у сфері аквакультури належать:

- надання в користування на умовах оренди частини рибогосподарського водного об'єкта, рибогосподарської технологічної водойми для цілей аквакультури відповідно до повноважень щодо розпорядження землями, встановлених Земельним кодексом України;
- здійснення інших повноважень відповідно до закону.

Розділ III

ОРГАНІЗАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ У СФЕРІ АКВАКУЛЬТУРИ

Стаття 13. Напрями та види аквакультури

1. За напрямками діяльності аквакультура може здійснюватися з метою: отримання товарної продукції аквакультури та її подальшої реалізації (товарна аквакультура);

- штучного розведення (відтворення), вирощування водних біоресурсів; надання рекреаційних послуг.

2. За організаційно-технологічними показниками аквакультура може здійснюватися за інтенсивною, напівінтенсивною та екстенсивною формами.

3. Основними напрямками отримання товарної аквакультури може бути випасна, ставкова та індустріальна аквакультура.

Для здійснення ставкової аквакультури використовуються рибогосподарські технологічні водойми, руслові, балочні та одамбовані рібницькі ставки, штучно відокремлені від материнських водних об'єктів (їх частин), обводнені торфові кар'єри в умовах рібницьких господарств (риборозплідники, нерестово-вирощувальні, товарні, повносистемні господарства). Ставкова та індустріальна аквакультура передбачає вирощування об'єктів аквакультури у штучно створених, повністю або частково контрольованих умовах з використанням напівінтенсивної та інтенсивної форм аквакультури.

Для здійснення випасної аквакультури використовуються рибогосподарські водні об'єкти (їх частини), рибогосподарські технологічні водойми при цьому не використовуються. Випасна аквакультура здійснюється за екстенсивною формою за відсутності негативного впливу на навколишнє природне середовище.

Для здійснення індустріальної аквакультури, у тому числі марикультури, використовуються рібницькі басейни, рібницькі садки, акваріуми, а також частини водних об'єктів із застосуванням спеціальних технологічних пристроїв -плавучих садків, колекторів для моллюсків, установок замкненого водопостачання тощо.

4. Штучне розведення (відтворення), вирощування об'єктів аквакультури та їх використання, пов'язане з подальшим вселенням у водні об'єкти (їх частини), здійснюються суб'єктами аквакультури за рахунок їх власних коштів, коштів Державного бюджету України та місцевих бюджетів відповідно до затвердженого центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері рибного господарства, порядку.

Об'єкти аквакультури, вселені у водні об'єкти (їх частини) у результаті їх штучного розведення (відтворення) та вирощування з метою відновлення природних популяцій, поповнення запасів водних біоресурсів та збереження їх біорізноманіття, належать до державної власності.

5. Для надання рекреаційних послуг у сфері аквакультури з метою оздоровлення, відпочинку, екологічного виховання населення суб'єкт аквакультури визначає місця у межах наданих у користування рибогосподарських водних об'єктів (їх частин), рибогосподарських технологічних водойм. Рекреаційні послуги у сфері аквакультури можуть надаватися суб'єктом аквакультури на платній або безоплатній основі.

Стаття 14. Особливості умов здійснення аквакультури та надання рибогосподарського водного об'єкта (його частини), рибогосподарської технологічної водойми, акваторії (водного простору) внутрішніх морських вод, територіального моря, а також акваторії (водного простору) виключної (морської) економічної зони України в користування на умовах оренди для цілей аквакультури

1. Рибогосподарський водний об'єкт для цілей аквакультури надається в користування на умовах оренди юридичній чи фізичній особі відповідно до Водного кодексу України.

Частини рибогосподарського водного об'єкта надаються в користування на умовах оренди юридичній чи фізичній особі органами, які здійснюють розпорядження земельними ділянками під водою (водним простором) відповідно до Земельного кодексу України, лише для розміщення плавучих рібницьких садків. У такому разі межі наданої в користування частини рибогосподарського водного об'єкта визначаються координатами відведеної акваторії. Відведення земельної ділянки водного фонду під водою (водним простором) та встановлення її меж у природі (на місцевості) не здійснюються.

2. Рибогосподарська технологічна водойма для цілей аквакультури надається юридичній чи фізичній особі органом, який здійснює розпорядження земельною ділянкою під водою (водним простором) відповідно до Земельного кодексу України, за договором оренди землі (земель водного фонду).

При передачі юридичній чи фізичній особі в оренду рибогосподарської технологічної водойми такої особі одночасно можуть передаватися в користування гідротехнічні споруди.

Надання рибогосподарської технологічної водойми у користування на умовах оренди здійснюється за наявності паспорта рибогосподарської технологічної водойми та/або технічного проекту рибогосподарської технологічної водойми.

Порядок розроблення та форма паспорта затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері рибного господарства.

3. Об'єктом користування на умовах оренди рибогосподарської технологічної водойми є земельна ділянка під водою, в межах якої здійснюється аквакультура, та вода (водний простір), які в комплексі одночасно надаються в користування одній і тій самій юридичній чи фізичній особі.

Плата за користування на умовах оренди рибогосподарською технологічною водоймою складається з орендної плати за використання земельних ділянок та орендної плати за рибогосподарську технологічну водойму.

4. Надання в користування на умовах оренди акваторій (водного простору) внутрішніх морських вод, територіального моря, виключної (морської) економічної зони України, визначення їх меж (координат) для цілей аквакультури (марикультури) здійснюється Кабінетом Міністрів України.

При наданні Кабінетом Міністрів України юридичній чи фізичній особі в користування на умовах оренди акваторій (водного простору) внутрішніх морських вод, територіального моря, а також виключної (морської) економічної зони України органи, що відповідно до Земельного кодексу України здійснюють розпорядження земельними ділянками, можуть надавати юридичній чи фізичній особі в користування на умовах оренди земельні ділянки прибережних захисних смуг, смуг відведення.

При наданні Кабінетом Міністрів України в користування на умовах оренди акваторій (водного простору) внутрішніх морських вод, територіального моря, а також виключної (морської) економічної зони України відведення земельної ділянки водного фонду під водою (водним простором) та встановлення її меж у природі (на місцевості) не здійснюється.

5. Методика визначення розміру плати за використання на умовах оренди акваторії (водного простору) внутрішніх морських вод, територіального моря, виключної (морської) економічної зони України затверджується Кабінетом Міністрів України.

Методика визначення розміру плати за використання на умовах оренди частини рибогосподарського водного об'єкта, рибогосподарської технологічної водойми затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері рибного господарства.

6. Договір оренди частини рибогосподарського водного об'єкта, акваторії (водного простору) внутрішніх морських вод, територіального моря, виключної (морської) економічної зони України укладається у письмовій формі.

Істотними умовами договору оренди частини рибогосподарського водного об'єкта, акваторії (водного простору) внутрішніх морських вод, територіального моря, виключної (морської) економічної зони України, що визначаються за згодою сторін, є:

- об'єкт оренди;
- строк дії договору;
- орендна плата із зазначенням її розміру, індексації, форм платежу, строків, порядку внесення і перегляду та відповідальності за її несплату;
- умови використання частини рибогосподарського водного об'єкта, акваторії (водного простору) внутрішніх морських вод, територіального моря, виключної (морської) економічної зони України;
- умови і строки передачі об'єкта оренди суб'єкту аквакультури;
- умови збереження стану об'єкта оренди;
- умови повернення суб'єктом аквакультури об'єкта оренди;
- встановлені обмеження (обтяження) щодо використання об'єкта оренди; визначення сторони, яка несе ризик випадкового пошкодження або знищення об'єкта оренди чи його частини; відповідальність сторін.

За згодою сторін у договорі оренди частини рибогосподарського водного об'єкта, акваторії (водного простору) внутрішніх морських вод, територіального моря, виключної (морської) економічної зони України можуть конкретизуватися його умови.

7. Передача орендарем права на оренду частини рибогосподарського водного об'єкта, акваторії (водного простору) внутрішніх морських вод, територіального моря, виключної (морської) економічної зони України іншим суб'єктам господарювання забороняється.

8. У договорі оренди частини рибогосподарського водного об'єкта, акваторії (водного простору) внутрішніх морських вод, територіального моря, виключної (морської) економічної зони України визначаються зобов'язання орендаря щодо здійснення ним заходів з охорони та недопущення погіршення екологічного стану рибогосподарського водного об'єкта, акваторії (водного простору) внутрішніх морських вод, територіального моря, виключної (морської) економічної зони України, проведення меліоративних робіт тощо.

9. Державна реєстрація права оренди здійснюється відповідно до закону.

Стаття 15. Рибальство для цілей аквакультури

1. Добування (вилов) водних біоресурсів для цілей аквакультури здійснюється упродовж визначеного законодавством промислового періоду, а також, у разі потреби, в період нересту відповідно до законодавства.

2. Плідників та ремонтні групи водних біоресурсів для цілей аквакультури виловлюють у водних об'єктах (їх частинах) за допомогою промислових і науково-дослідних знарядь лову за наявності відповідних квот і дозволів на виловлення водних біоресурсів.

3. Добування (вилов) водних біоресурсів, занесених до Червоної книги України, здійснюється відповідно до закону.

Стаття 16. Карантинні вимоги та ветеринарно-санітарний контроль у сфері аквакультури

1. Ввезення в Україну живої риби, заплідненої ікри та інших гідробіонтів, призначених для розведення, утримання та вирощування в умовах аквакультури, розміщення їх у карантинних рибогосподарських ізоляторах, переселення з карантинних рибогосподарських ізоляторів в інші рибогосподарські водні об'єкти (їх частини), рибогосподарської технологічної водойми та ветеринарно-санітарний контроль у сфері аквакультури здійснюються відповідно до Закону України «Про ветеринарну медицину».

2. Завезені із-за кордону гідробіонти, призначені для подальшого розведення, утримання та вирощування в умовах аквакультури, перебувають у карантинних рибогосподарських ізоляторах постійно упродовж періоду, визначеного законодавством. Забороняється розміщувати в умовах карантинного утримування спільно гідробіонти різного віку, різних видів, а також завезених з різних країн і в різний час.

3. Завезені із-за кордону гідробіонти розміщуються в умовах карантинного утримування відповідно до їх біологічних потреб та біотехнологічних особливостей розведення та/або вирощування.

4. У карантинних рибогосподарських ізоляторах ведеться облік умов утримання гідробіонтів відповідно до ветеринарно-санітарних вимог.

Стаття 17. Селекційно-племінна робота у сфері аквакультури

1. Селекційно-племінна робота у сфері аквакультури здійснюється відповідно до закону з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

2. Генофондні колекції та ремонтно-маточні стада об'єктів аквакультури формуються з рідкісних, зникаючих та інших видів водних біоресурсів, одомашнених форм і порід гідробіонтів, які представляють генетичну цінність, з метою збереження їх біорізноманіття, ведення селекційно-племінної роботи, отримання потомства.

3. Генофондні колекції та ремонтно-маточні стада об'єктів аквакультури можуть знаходитися у державній, комунальній, приватній власності.

4. Порядок формування та використання генофондних колекцій та ремонтно-маточних стад об'єктів аквакультури визначає центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері рибного господарства.

5. Фінансування заходів щодо селекційно-племінної роботи у сфері аквакультури здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України, місцевих бюджетів, коштів суб'єктів аквакультури, добровільних внесків та інших джерел, не заборонених законом.

6. Органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, суб'єкти господарювання, громадяни сприяють формуванню та розвитку національного експортного потенціалу племінних (генетичних) ресурсів об'єктів аквакультури.

Стаття 18. Рибогосподарська меліорація

1. Рибогосподарська меліорація водних об'єктів (їх частин), рибогосподарських технологічних водойм здійснюється з метою цілеспрямованого підвищення їх біологічної продуктивності, поліпшення умов існування об'єктів аквакультури, поліпшення їх кількісних та якісних характеристик, регулювання чисельності малоцінних для товарного виробництва гідробіонтів.

2. Рибогосподарська меліорація здійснюється за такими основними напрямками:

проведення днопоглиблювальних робіт та/або робіт з видалення донних відкладень;

видалення зайвої водної рослинності;

вселення об'єктів аквакультури, створення штучних донних ландшафтів з метою поліпшення екологічного стану водного об'єкта та умов природного відтворення водних біоресурсів;

вилучення хижих і малоцінних видів водних біоресурсів з метою запобігання їх негативного впливу на об'єкти аквакультури;

запобігання масовій загибелі гідробіонтів та ліквідація її наслідків.

3. Порядок здійснення рибогосподарської меліорації водних об'єктів (їх частин), рибогосподарських технологічних водойм затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері рибного господарства.

Стаття 19. Інтродукція, акліматизація та реакліматизація об'єктів аквакультури

1. Інтродукція, акліматизація та реакліматизація об'єктів аквакультури здійснюються з метою збагачення видового складу водних біоресурсів, проведення біологічної меліорації, підвищення ефективності використання біопродукційного потенціалу водного об'єкта (його частини) та одержання додаткової продукції.

2. Інтродукція, акліматизація та реакліматизація об'єктів аквакультури здійснюються з недопущенням негативного впливу на стан популяції або-ригенних видів водних біоресурсів або погіршення середовища їх існування, шляхів міграції та умов розмноження.

3. Інтродукція, акліматизація, реакліматизація та/або переселення об'єктів аквакультури здійснюються відповідно до закону на підставі науково-біологічного обґрунтування, яке розробляється науковими установами, що входять до сфери управління центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері рибного господарства, Національної академії наук України, Національної академії аграрних наук України.

У науково-біологічному обґрунтуванні мають бути розкриті мета та доцільність, визначено умови інтродукції, акліматизації, реакліматизації та/або переселення об'єктів аквакультури, запропоновано заходи для забезпечення недопущення негативного впливу на стан популяції аборигенних видів водних біоресурсів або погіршення середовища їх існування, шляхів міграції та умов розмноження.

Стаття 20. Використання чужорідних та немісцевих видів гідробіонтів у сфері аквакультури

1. Використання у сфері аквакультури чужорідних та немісцевих видів гідробіонтів здійснюється за умови забезпечення недопущення їх неконтрольованого поширення в нових місцях перебування, відсутності негативного впливу на стан популяції місцевих видів водних біоресурсів та умови функціонування водних екосистем.

2. Розведення та/або вирощування чужорідних та немісцевих видів гідробіонтів у відкритих та/або закритих умовах аквакультури здійснюється суб'єктами аквакультури на підставі науково-біологічного обґрунтування з обов'язковим повідомленням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері рибного господарства.

Науково-біологічне обґрунтування щодо розведення та/або вирощування певного виду з чужорідних та немісцевих видів гідробіонтів розробляється науковими установами, що входять до сфери управління центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері рибного господарства, Національної академії наук України, Національної академії аграрних наук України.

У науково-біологічному обґрунтуванні мають бути розкриті мета та доцільність, визначено умови розведення та/або вирощування даного виду, запропоновано заходи для забезпечення недопущення неконтрольованого поширення даного виду в нових місцях перебування, відсутності негативного впливу на стан популяції місцевих видів водних біоресурсів та умови функціонування водних екосистем.

3. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері рибного господарства, забезпечує контроль за розведенням та/або вирощуванням чужорідних та немісцевих видів гідробіонтів у відкритих та/або закритих умовах аквакультури, для якого поширюється на усі види діяльності у сфері аквакультури, охоплюючи розведення усіх видів чужих та немісцевих гідробіонтів, у тому числі розведення та/або вирощування декоративних та акваріумних гідробіонтів.

Стаття 21. Наукове забезпечення у сфері аквакультури

1. Наукове забезпечення у сфері аквакультури здійснюють рибогосподарські та інші спеціалізовані науково-дослідні установи, наукові підприємства та організації, селекційні центри, основними завданнями яких є:

розроблення наукових основ селекційно-племінної роботи, створення та впровадження селекційних досягнень у сфері аквакультури;

розроблення в умовах прісноводної аквакультури та марикультури ресурсоощадних технологій розведення та вирощування об'єктів аквакультури з поліпшеними продуктивними та споживчими характеристиками;

розроблення біотехнологічних основ розведення та вирощування осетрових та осетроподібних видів риб та інших об'єктів аквакультури, а також господарського освоєння нових перспективних об'єктів аквакультури;

розроблення ефективних методів збереження генофонду та штучного відтворення рідкісних та зникаючих видів водних біоресурсів;

удосконалення методів низькотемпературного зберігання статевих продуктів об'єктів аквакультури з використанням сучасних кріобіотехнологій;

створення проектно-конструкторських розробок, спрямованих на технічну модернізацію підприємств з розведення та вирощування об'єктів аквакультури;

розроблення науково обґрунтованих методів раціональної годівлі прісноводних та морських гідробіонтів в аквакультурі з використанням штучних кормів поліпшеної рецептури;

удосконалення методів поліпшення умов функціонування водних екосистем рибогосподарських водних об'єктів (їх частин), рибогосподарських технологічних водойм з метою підвищення їх біологічної продуктивності та одержання екологічно безпечної продукції аквакультури;

розроблення ефективних екологічно безпечних методів діагностики, профілактики захворювань та лікування гідробіонтів, спрямованих на оздоровлення та підвищення рівня виживання об'єктів аквакультури;

визначення перспективних напрямів розвитку аквакультури.

Стаття 22. Державна підтримка у сфері аквакультури

1. Державна підтримка у сфері аквакультури здійснюється за такими напрямками:

- стимулювання виробництва якісної та екологічно безпечної продукції аквакультури, конкурентоспроможної на внутрішньому та зовнішньому ринках;

- розвиток та фінансування селекційно-племінної роботи, включаючи створення і підтримання суб'єктів племінної справи у рибицтві, маточних стад та генофондних колекцій об'єктів аквакультури;

- підвищення рибопродуктивності водних об'єктів (їх частин) шляхом штучного розведення (відтворення) водних біоресурсів;

- відновлення чисельності популяцій рідкісних і зникаючих видів гідробіонтів;

- стимулювання розвитку національного виробництва кормів для об'єктів аквакультури;

- організація науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт у сфері аквакультури;

- поширення та впровадження у виробництво наукових розробок;

- фінансування наукових досліджень у сфері аквакультури за рахунок коштів Державного бюджету України, коштів інноваційних програм і проектів та інших джерел, не заборонених законом;

- забезпечення проведення протиепізоотичних заходів;

- забезпечення підготовки, перепідготовки, дипломування фахівців у сфері аквакультури;

- проведення комплексу меліоративних та ремонтно-відновлювальних робіт на рибогосподарських водних об'єктах (їх частинах), рибогосподарських технологічних водоймах з метою підвищення їх біологічної продуктивності;

- створення і підтримання інфраструктури, необхідної для сталого розвитку аквакультури.

2. Державна підтримка у сфері аквакультури надається відповідно до законів України «Про державну підтримку сільського господарства України», «Про особливості страхування сільськогосподарської продукції з держав-

ОРІЄНТИР № 41

ною підтримкою» та інших законодавчих актів, які регулюють відносини у сфері державної підтримки сільськогосподарських товаровиробників.

Розділ IV
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА
У СФЕРІ АКВАКУЛЬТУРИ

Стаття 23. Відповідальність за порушення законодавства у сфері
аквакультури та відшкодування збитків

1. Порушення вимог цього Закону тягне за собою дисциплінарну, цивільно-правову, адміністративну і кримінальну відповідальність відповідно до закону.
2. Застосування заходів дисциплінарної, цивільно-правової, адміністративної або кримінальної відповідальності не звільняє осіб, винних у порушенні вимог цього Закону, від відшкодування збитків.
3. Підприємства, установи, організації і громадяни України, а також іноземні юридичні і фізичні особи та особи без громадянства зобов'язані відшкодувати збитки, завдані ними наслідком порушень законодавства у сфері аквакультури, у розмірах і порядку, встановлених законодавством.
4. Спори у сфері аквакультури вирішуються у встановленому законом порядку.

Розділ V
МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У СФЕРІ АКВАКУЛЬТУРИ

Стаття 24. Міжнародне співробітництво у сфері аквакультури

1. Міжнародне співробітництво у сфері аквакультури здійснюється шляхом:
 - укладення міжнародних договорів;
 - участі у міжнародних програмах та проектах у сфері аквакультури;
 - участі у роботі міжнародних організацій, асоціацій виробників продукції аквакультури;
 - проведення спільних досліджень, обміну фахівцями, технологіями, біологічним та генетичним матеріалом відповідно до закону;
 - гармонізації законодавства у сфері аквакультури з міжнародними стандартами, рекомендаціями, нормами і правилами, які стосуються вимог до продукції аквакультури.
2. Якщо міжнародними договорами України встановлено інші правила та положення, ніж ті, які передбачені цим Законом, то застосовуються правила цих міжнародних договорів.

Розділ VI
ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з 1 липня 2013 року, крім пункту 3 цього розділу, який набирає чинності з дня, наступного за днем опублікування цього Закону.
2. Внести зміни до таких законодавчих актів України:
 - 1) у Водному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 1995р., № 24, ст.189):
 - а) статтю 1 доповнити з урахуванням алфавітного порядку термінами такого змісту:
«водосховище комплексного призначення – водосховище, яке відповідно до паспорта використовується для двох і більше цілей (крім рекреаційних)»;
«замкнений водний об'єкт – природна або штучно створена водойма, не зв'язана з іншими водними об'єктами (крім водоносних горизонтів)»;
«технологічна водойма – штучно створена водойма спеціального технологічного призначення, що визначається технічним проектом та/або паспортом, яка наповнюється штучно за допомогою гідротехнічних споруд і пристроїв»;
 - б) пункт 2 статті 8¹ виключити;
 - в) пункт 2 статті 14 викласти в такій редакції:
«2) розпорядження внутрішніми морськими водами, територіальним морем, а також акваторією морських портів»;
 - г) пункт 3 статті 17¹ виключити;
 - г) частину другу статті 48 після слова «рибогосподарських» доповнити словами «(у тому числі для цілей аквакультури)»;
 - д) статтю 51 викласти в такій редакції:

«Стаття 51. Користування водними об'єктами на умовах оренди
У користування на умовах оренди для рибогосподарських потреб, культурно-оздоровчих, лікувальних, рекреаційних, спортивних і туристичних цілей, проведення науково-дослідних робіт можуть надаватися водосховища (крім водосховищ комплексного призначення), ставки, озера та замкнені природні водойми.
Не підлягають передачі у користування на умовах оренди для рибогосподарських потреб водні об'єкти, що:
використовуються для питних потреб;
розташовані в межах територій та об'єктів, що перебувають під охороною відповідно до Закону України «Про природно-заповідний фонд України».
Водні об'єкти надаються у користування за договором оренди земель водного фонду на земельних торгах у комплексі із земельною ділянкою.
Водні об'єкти надаються у користування на умовах оренди органами, що здійснюють розпорядження земельними ділянками під водою (водним простором) згідно з повноваженнями, визначеними Земельним кодексом України, відповідно до договору оренди, погодженого з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері водного господарства.

Надання водних об'єктів у користування на умовах оренди здійснюється за наявності паспорта водного об'єкта. Порядок розроблення та форма паспорта затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Водні об'єкти надаються в користування на умовах оренди без обмеження права загального водокористування, крім випадків, визначених законом.

Орендарі водного об'єкта зобов'язані передбачити місця для безоплатного забезпечення права громадян на загальне водокористування (купання, плавання на човнах, любительське і спортивне рибальство тощо).

При визначенні таких місць перевага надається традиційно розташованим місцям масового відпочинку.

У межах населених пунктів забороняється обмеження будь-яких видів загального водокористування, крім випадків, визначених законом.

Заборона загального водокористування водними об'єктами, наданими в користування на умовах оренди, та їх нецільове використання є підставою для розірвання договору оренди.

Типова форма договору оренди водних об'єктів затверджується Кабінетом Міністрів України.

Умови використання водних об'єктів, розмір орендної плати та строк дії договору оренди водних об'єктів визначаються у договорі оренди.

Методика визначення розміру плати за надані в оренду водні об'єкти затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Сплата орендної плати за водний об'єкт не звільняє від сплати орендної плати за земельну ділянку під цим об'єктом.

У договорі оренди водного об'єкта визначаються зобов'язання щодо здійснення заходів з охорони та поліпшення екологічного стану водного об'єкта, експлуатації водосховищ та ставок відповідно до встановлених для них центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері водного господарства, режимів роботи, а також необхідність оформлення права користування гідротехнічними спорудами.

Передача орендарем права на оренду водного об'єкта іншим суб'єктам господарювання забороняється.

Орендарі, яким водний об'єкт надано в користування на умовах оренди, можуть дозволити іншим водокористувачам здійснювати спеціальне водокористування в порядку, встановленому цим Кодексом.

Користування водними об'єктами, наданими в оренду, здійснюється відповідно до вимог цього Кодексу та інших законодавчих актів України.

Надання частин рибогосподарських водних об'єктів, рибогосподарських технологічних водойм, акваторій (водного простору) внутрішніх морських вод, територіального моря, виключної (морської) економічної зони України в користування для цілей аквакультури регулюються Законом України «Про аквакультуру»;

- е) у частині третій статті 74 слова «рибоводні ставки» замінити словами «рибницькі ставки»;
- 2) у статті 59 Земельного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3-4, ст. 27):

частину третю викласти в такій редакції:

«3. Землі водного фонду за рішенням органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування надаються у постійне користування:

а) державним водогосподарським організаціям для догляду за водними об'єктами, прибережними захисними смугами, смугами відведення, береговими смугами водних шляхів, гідротехнічними спорудами, а також ведення аквакультури тощо;

б) державним підприємствам для розміщення та догляду за державними об'єктами портової інфраструктури;

в) державним рибогосподарським підприємствам, установам і організаціям для ведення аквакультури»;

частину четверту після слів «рибогосподарських потреб» доповнити словами «(у тому числі рибництва (аквакультури))»;

3) у Законі України «Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 17, ст. 155):

а) абзац другий статті 1 виключити;

б) текст статті 42 викласти в такій редакції:

«Суб'єкти аквакультури здійснюють діяльність у сфері аквакультури відповідно до закону.

Облік рибогосподарських водних об'єктів (їх частин), рибогосподарських технологічних водойм, акваторій (водного простору) внутрішніх морських вод, територіального моря, виключної (морської) економічної зони України, які надані в користування для цілей аквакультури, здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері рибного господарства, відповідно до порядку, встановленого Кабінетом Міністрів України».

3. Кабінету Міністрів України:

1) у дев'ятимісячний термін з дня опублікування цього Закону забезпечити підготовку та подання до Верховної Ради України законопроекту про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо врегулювання відносин, пов'язаних із:

питанням власності на водні об'єкти та узгодження між собою положень Земельного та Водного кодексів України, а також із сферами їх регулювання, розмежувавши при цьому сфери їх дії відповідно на земельні та водні відносини;

справлянням орендної плати за водні об'єкти (їх частини) та її зарахуванням до відповідних місцевих бюджетів;

зменшенням розміру орендної плати за землі водного фонду державної та комунальної власності;

2) під час підготовки проектів законів України про Державний бюджет України на відповідний рік передбачати видатки на забезпечення виконання цього Закону;

3) вжити заходів щодо приведення у відповідність із цим Законом підзаконних нормативно-правових актів, забезпечивши набрання ними чинності одночасно з введенням у дію цього Закону шляхом:

приведення своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом; забезпечення приведення нормативно-правових актів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
18 вересня 2012 року
№ 5293-VI

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 25 липня 2012 р. № 934
Київ

Про затвердження Статуту
публічного акціонерного товариства
«Державний земельний банк»

Відповідно до статті 7 Закону України «Про банки і банківську діяльність» Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Затвердити Статут публічного акціонерного товариства «Державний земельний банк», що додається.
2. Міністерству аграрної політики та продовольства вжити заходів до державної реєстрації публічного акціонерного товариства «Державний земельний банк».

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 25 липня 2012 р. № 934

СТАТУТ
публічного акціонерного товариства «Державний земельний банк»

Загальні положення

1. Публічне акціонерне товариство «Державний земельний банк» (далі — Банк) є державним банком, що утворений відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 2 липня 2012 р. № 609 (Офіційний вісник України, 2012 р., № 50, ст. 1987).

2. Офіційне найменування Банку:

українською мовою: повне — публічне акціонерне товариство «Державний земельний банк»; скорочене — ПАТ «Держзембанк»;

російською мовою: повне — публичное акционерное общество «Государственный земельный банк»; скорочене — ПАО «Госзембанк»;

англійською мовою: повне — JOINT STOCK COMPANY «STATE LAND BANK»; скорочене — JSC «STATE LAND BANK».

Повне та скорочене офіційне найменування Банку є його комерційним (фірмовим) найменуванням.

3. Місцезнаходження Банку: Україна, 03115, м. Київ, вул. Генерала Вітрука, 12.

4. Банк у своїй діяльності керується Конституцією України, Законом України «Про банки і банківську діяльність», іншими законами, нормативно-правовими актами Національного банку та цим Статутом.

5. Банк є публічним акціонерним товариством, статутний капітал якого поділено на визначену кількість часток однакової номінальної вартості, корпоративні права за якими посвідчуються акціями.

6. Засновником Банку є держава в особі Кабінету Міністрів України.

7. За напрямками функціонування Банк є універсальним. Банк здійснює банківські операції на підставі банківської ліцензії, а також інші операції відповідно до законодавства та входить до складу банківської системи України.

8. Банк є юридичною особою та набуває статусу юридичної особи з дня його державної реєстрації.

9. Банк має у власності відокремлене майно (в тому числі нерухоме), може від свого імені набувати майнових і особистих немайнових прав, у тому числі укладати договори (угоди, контракти).

10. Банк провадить діяльність на комерційній основі і володіє, користується та розпоряджається своїм майном та коштами відповідно до цілей діяльності, передбачених цим Статутом.

Банк має самостійний баланс, кореспондентські рахунки в Національному банку та інших банках.

11. Банк має печатку та фірмовий бланк із своїм повним офіційним найменуванням. На печатці зазначається також код згідно з ЄДРПОУ Банку.

12. Банк самостійно відповідає за своїми зобов'язаннями усім своїм майном.

Банк не відповідає за зобов'язаннями держави, якщо інше не передбачено законом або договором.

13. Банк має цивільну правоздатність і дієздатність, може бути позивачем та відповідачем у суді.

14. Майно Банку становлять цінності, вартість яких відображається в самотійному балансі Банку.

Банк є власником:

коштів, отриманих від продажу цінних паперів Банку юридичним та фізичним особам;

доходів та майна, отриманих Банком у результаті фінансової та банківської діяльності в Україні та за її межами;

іншого майна, набутого на підставах, не заборонених законом.

Ризик випадкової загибелі або пошкодження майна, що є власністю Банку, несе Банк.

Банк розробляє та здійснює заходи для правового захисту своїх інтересів, фінансової, господарської та інформаційної безпеки, охорони свого майна.

15. Банк має право: відкривати відокремлені підрозділи (філії, відділення та представництва тощо) на території України відповідно до нормативно-правових актів Національного банку;

створювати (у тому числі шляхом придбання) дочірні банки, філії чи представництва на території інших держав після отримання дозволу Національного банку.

16. Банк може бути учасником банківської групи та членом банківської спілки чи асоціації.

Мета і предмет діяльності Банку

17. Метою діяльності Банку є створення сприятливих умов для розвитку економіки та сільського господарства, функціонування ринку земель, підтримки вітчизняного сільськогосподарського товаровиробника, переважно малого та середнього фермерського господарства, зміцнення та реалізація виробничого і торгового потенціалу сільського господарства, розвиток сільськогосподарського виробництва, а також одержання прибутку від здійснення банківських операцій та провадження іншої діяльності відповідно до законодавства.

18. Предметом діяльності Банку є надання банківських та інших фінансових послуг (крім послуг у сфері страхування), а також провадження іншої діяльності відповідно до законодавства.

Види діяльності Банку

19. Банк здійснює банківські операції відповідно до вимог банківського законодавства.

20. Банк провадить банківську діяльність на підставі банківської ліцензії шляхом надання банківських послуг. Якщо для провадження окремих видів діяльності вимагається отримання ліцензій, дозволів НКЦПФР, Фонду державного майна або інших державних органів, Банк має право провадити такі види діяльності лише після отримання відповідних ліцензій, дозволів.

21. До банківських послуг належать:

1) залучення у вклади (депозити) коштів та банківських металів від необмеженого кола юридичних і фізичних осіб;

2) відкриття та ведення поточних (кореспондентських) рахунків клієнтів, у тому числі у банківських металах;

3) розміщення залучених у вклади (депозити), у тому числі на поточні рахунки, коштів та банківських металів від свого імені, на власних умовах та на власний ризик.

22. Банк має право надавати своїм клієнтам (крім банків) фінансові послуги, у тому числі шляхом укладення з юридичними особами (комерційними агентствами) агентських договорів.

Банк зобов'язаний повідомляти Національному банку про укладенні ним агентські договори і має право укладати агентський договір з юридичною особою, яка відповідає встановленим Національним банком вимогам.

23. Банк, крім надання фінансових послуг, має право також провадити:

1) діяльність з: інвестування;

випуску власних цінних паперів;

зберігання цінностей або надання в майновий найм (оренду) індивідуального банківського сейфа;

інкасації коштів та перевезення валютних цінностей;

надання консультаційних та інформаційних послуг стосовно банківських та інших фінансових послуг;

надання гарантій і поручительств та інших зобов'язань від третіх осіб, які передбачають їх виконання у грошовій формі;

придбання права вимоги на виконання зобов'язань у грошовій формі за поставлені товари чи надані послуги, беручи на себе ризик виконання таких вимог та приймання платежів (факторинг);

лізингу;

2) брокерську діяльність;

3) дилерську діяльність;

4) андеррайтинг;

5) діяльність з управління цінними паперами;

6) депозитарну діяльність зберігача цінних паперів;

7) діяльність з ведення реєстру власників іменних цінних паперів (крім власних акцій).

24. Банк провадить діяльність, надає банківські та інші фінансові послуги з проведенням розрахунків у національній валюті. За наявності відповідної генеральної ліцензії Національного банку Банк може здійснювати такі валютні операції:

1) неторговельні операції з валютними цінностями;

2) операції з готівковою іноземною валютою та чеками (купівля, продаж, обмін, прийняття на інкасо), що здійснюються в касах і пунктах обміну іноземної валюти;

3) операції з готівковою іноземною валютою (купівля, продаж, обмін), що здійснюються в пунктах обміну іноземної валюти, які працюють на підставі укладених Банком агентських договорів з юридичними особами — резидентами;

4) ведення рахунків клієнтів (резидентів і нерезидентів) в іноземній валюті та клієнтів-нерезидентів у національній валюті;

5) ведення кореспондентських рахунків банків (резидентів і нерезидентів) в іноземній валюті;

6) ведення кореспондентських рахунків банків (нерезидентів) у національній валюті;

7) відкриття кореспондентських рахунків в уповноважених банках України в іноземній валюті та здійснення операцій за ними;

8) відкриття кореспондентських рахунків у банках (нерезидентах) в іноземній валюті та здійснення операцій за ними;

9) залучення та розміщення іноземної валюти на валютному ринку України;

10) залучення та розміщення іноземної валюти на зовнішньому ринку;

11) торгівля іноземною валютою на валютному ринку України (крім операцій з готівковою іноземною валютою та чеками, що здійснюються в касах і пунктах обміну іноземної валюти банків і агентів);

12) торгівля іноземною валютою на зовнішньому ринку;

13) залучення та розміщення банківських металів на валютному ринку України;

14) залучення та розміщення банківських металів на зовнішньому ринку;

15) торгівля банківськими металами на валютному ринку України;

16) торгівля банківськими металами на зовнішньому ринку;

17) валютні операції на валютному ринку України, які належать до фінансових послуг згідно із статтею 4 Закону України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг»;

18) валютні операції на зовнішньому ринку, які належать до фінансових послуг згідно із статтею 4 зазначеного Закону.

25. Банк має право вчиняти будь-які правочини, необхідні для надання ним банківських та інших фінансових послуг та провадження іншої діяльності.

26. Банк самостійно встановлює відсоткові ставки та комісійну винагороду за надані послуги.

27. Банк має право розпочати здійснення операцій за умови дотримання відповідних вимог, встановлених Національним банком.

28. Банківські розрахунки проводяться у готівковій та безготівковій формі згідно з правилами, встановленими нормативно-правовими актами Національного банку.

Статутний капітал Банку

29. З метою забезпечення статутної діяльності Банк формує капітал, що складається з основного та додаткового.

30. Статутний капітал Банку становить 120 000 000 (сто двадцять мільйонів) гривень.

ОРІЄНТИР № 41

31. Банк може змінювати (збільшувати або зменшувати) розмір статутного капіталу в установленому законодавством порядку.

Формування та збільшення статутного капіталу Банку здійснюються шляхом внесків у національній валюті. Статутний капітал Банку збільшується шляхом розміщення додаткових акцій існуючої номінальної вартості або підвищення їх номінальної вартості (у тому числі чистого прибутку, що залишився в розпорядженні Банку).

Наявність збитків у Банку не є перешкодою для збільшення його статутного капіталу.

Зменшення статутного капіталу Банку здійснюється шляхом зменшення номінальної вартості акцій або зменшення кількості акцій за рахунок викупу частини акцій у його власника з метою їх анулювання.

32. Рішення про зміну розміру статутного капіталу Банку приймається Кабінетом Міністрів України за умови отримання від Національного банку позитивного висновку щодо наміру зміни розміру статутного капіталу.

Цінні папери Банку

33. Банк здійснює розміщення власних акцій відповідно до законодавства з урахуванням особливостей, визначених Законом України «Про банки і банківську діяльність». Акція посвідчує корпоративні права акціонера щодо Банку.

34. Банк здійснює розміщення 120 000 000 простих іменних акцій номінальною вартістю 1 (одна) гривня кожна у бездокументарній формі на всю суму статутного капіталу.

Кожна акція є неподільною.

35. Банк має право здійснювати у встановленому НКЦПФР порядку консолідацію та дроблення акцій.

Акціонер Банку

36. Єдиним акціонером Банку є держава в особі Кабінету Міністрів України. Держава здійснює повноваження власника щодо акцій, які їй належать у статутному капіталі Банку, через органи управління Банку.

Фонди та резерви Банку.

Розподіл прибутку та покриття збитків

37. Банк формує резервний фонд для покриття непередбачених збитків за всіма статтями активів та позабалансовими зобов'язаннями. Розмір щорічних відрхувань до резервного фонду становить не менш як 5 відсотків суми чистого прибутку Банку до досягнення 25 відсотків розміру регулятивного капіталу Банку.

Банк формує інші резерви для покриття збитків відповідно до законодавства, в тому числі нормативно-правових актів Національного банку.

38. Прибуток Банку визначається як різниця між доходами та витратами Банку, пов'язаними з отриманням таких доходів, та утворюється після покриття операційних та інших витрат.

39. Для забезпечення виконання зобов'язань Банку, його виробничого та соціального розвитку за рахунок прибутку та інших надходжень у Банку можуть бути створені інші фонди, перелік та порядок створення яких визначаються відповідно до законодавства наглядовою радою Банку (далі — наглядова рада) за поданням правління Банку (далі — правління).

40. Покриття збитків Банку здійснюється Банком у порядку, визначеному наглядовою радою, за рахунок коштів резервного фонду Банку. У разі коли таких коштів недостатньо, для цих цілей за рішенням наглядової ради можуть використовуватися кошти інших фондів Банку.

41. Напрями використання додаткових фінансових ресурсів Банку, отриманих за рахунок накопичення нерозподіленого прибутку, затверджуються наглядовою радою.

Органи управління та контролю Банку

42. Органами управління Банку є:

1) наглядова рада;

2) правління.

43. Органами контролю Банку є:

1) ревізійна комісія Банку (далі — ревізійна комісія);

2) служба внутрішнього аудиту Банку (далі — служба внутрішнього аудиту).

44. Органи управління Банку та органи контролю Банку складають єдину систему органів управління та контролю Банку, через яку його акціонер регулює та контролює діяльність Банку.

45. Члени наглядової ради та правління повинні відповідати вимогам до них, установленим законодавством, зокрема нормативно-правовими актами Національного банку щодо ділової репутації, освіти та відповідного досвіду.

Наглядова рада

46. Наглядова рада є вищим органом управління Банку, що здійснює контроль за діяльністю правління з метою збереження залучених у вклади коштів, забезпечення їх повернення вкладникам і захисту інтересів держави як акціонера Банку, а також здійснює інші функції, визначені Законом України «Про банки і банківську діяльність».

У своїй діяльності наглядова рада керується зазначеним Законом, іншими актами законодавства, цим Статутом та положенням про наглядову раду. Наглядова рада не втручається в оперативну діяльність Банку.

47. Утворення наглядової ради, припинення повноважень її членів, визначення кількісного та персонального складу здійснюються в установленому законодавством порядку.

Члени наглядової ради виконують свої функції без отримання матеріальної винагороди.

48. Засідання наглядової ради проводяться не рідше ніж один раз на квартал.

Підготовка, скликання, проведення засідань та прийняття рішень наглядовою радою здійснюються відповідно до законодавства, цього Статуту та положення про наглядову раду.

49. Строк повноважень членів наглядової ради становить п'ять років. Наглядова рада здійснює свої повноваження до обрання нового її складу.

50. До виключної компетенції наглядової ради належить:

1) прийняття рішень щодо: визначення основних напрямів діяльності Банку та затвердження звітів про їх виконання;

затвердження річних результатів діяльності Банку, включаючи його дочірні підприємства, та заходів за результатами розгляду висновків аудиторської фірми;

здійснення розподілу прибутку;

покриття збитків;

створення, реорганізації та ліквідації дочірніх підприємств, філій і представництв, інших відокремлених підрозділів Банку, затвердження їх статутів і положень;

2) установлення порядку проведення ревізій та здійснення контролю за фінансово-господарською діяльністю Банку;

3) призначення і звільнення голови та членів правління, керівника служби внутрішнього аудиту;

4) затвердження умов оплати праці та матеріального стимулювання голови і членів правління;

5) здійснення контролю за діяльністю правління;

6) визначення аудиторської фірми, розгляд її висновку.

51. До компетенції наглядової ради також належить:

1) затвердження положень про правління, ревізійну комісію, а також внесення змін до них;

2) обрання голови та членів ревізійної комісії, прийняття рішення про дострокове припинення їх повноважень;

3) затвердження звітів та висновків ревізійної комісії і зовнішнього аудитора;

4) затвердження положень про дочірні підприємства, прийняття рішення про використання резервного та інших фондів Банку та дочірніх підприємств;

5) визначення принципів побудови організаційної структури Банку;

6) попереднє узгодження залучення до перевірки діяльності Банку ревізійною комісією зовнішніх та внутрішніх експертів і аудиторів на платній основі, визначення порядку оплати та інших істотних умов їх залучення;

7) розгляд річних звітів правління про виконання основних напрямів розвитку Банку, стратегічного плану Банку, річних бюджетів, бізнес-планів;

8) прийняття рішень:

з питань порядку проведення засідань наглядової ради;

за результатами розгляду звітів правління та ревізійної комісії;

про розміщення Банком інших цінних паперів, крім акцій;

про здійснення інвестицій у статутний (складений, пайовий) капітал інших юридичних осіб;

про відсторонення голови або членів правління від здійснення повноважень та обрання особи, яка тимчасово здійснюватиме повноваження голови правління;

про притягнення голови, членів правління, членів ревізійної комісії, інших посадових осіб Банку та посадових осіб дочірніх підприємств до майнової відповідальності;

про утворення комітетів наглядової ради та затвердження положень про них, призначення (обрання) та відкликання голів і членів таких комітетів;

про участь Банку або дочірніх підприємств у банківських групах та заснування інших юридичних осіб відповідно до законодавства;

за результатами розгляду пропозицій відповідального працівника Банку, який очолює внутрішньобанківську систему запобігання легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, у разі відхилення зазначених пропозицій правлінням;

про вчинення значного правочину, якщо ринкова вартість майна або послуг, що є його предметом, перевищує 10 відсотків вартості активів за даними останньої річної фінансової звітності Банку;

про обрання оцінювача майна Банку, у тому числі акцій, та затвердження умов договору, що укладатиметься з ним;

9) погодження:

призначення на посаду та звільнення з посади керівника служби внутрішнього аудиту за поданням голови правління та затвердження положення про службу внутрішнього аудиту;

положень про постійно діючі комітети Банку, утворення яких передбачено Законом України «Про банки і банківську діяльність»;

правочинів з інсайдерами Банку відповідно до нормативно-правових актів Національного банку.

52. Повноваження наглядової ради з вирішення питань, що належать до її виключної компетенції, не можуть бути передані іншим органам Банку, з питань, що не належать до її виключної компетенції, можуть бути делеговані правлінню шляхом прийняття наглядовою радою відповідного рішення.

Компетенція наглядової ради може бути змінена виключно шляхом внесення змін до цього Статуту.

53. Наглядова рада має право:

1) отримувати будь-яку інформацію та документи Банку, необхідні для виконання своїх функцій, копії таких документів, а також копії документів дочірніх підприємств Банку. Зазначена інформація та документи надаються членам наглядової ради протягом п'яти робочих днів з дати надходження до Банку письмового запиту на ім'я голови правління;

2) заслуховувати звіти правління, посадових осіб Банку з окремих питань діяльності Банку;

3) залучати експертів до проведення аналізу окремих питань діяльності Банку.

54. Член наглядової ради повинен виконувати свої обов'язки особисто і не може передавати власні повноваження іншій особі.

Член наглядової ради не може бути одночасно членом правління та/або членом ревізійної комісії.

Головою та членами наглядової ради не можуть бути особи, яким згідно із законодавством заборонено обіймати посади в органах управління господарських товариств.

55. Голова наглядової ради обирається та відкликається наглядовою радою.

56. Голова наглядової ради:

1) організовує роботу наглядової ради;

2) скликає засідання наглядової ради та головує на них;

3) організовує на засіданнях наглядової ради ведення протоколів, забезпечує їх зберігання;

4) здійснює інші повноваження відповідно до законодавства.

57. Голова наглядової ради має заступника, який обирається наглядовою радою за поданням її голови.

У разі відсутності голови наглядової ради його функції виконує заступник голови, а в разі відсутності заступника — один із членів наглядової ради за рішенням наглядової ради, що приймається більшістю голосів її членів, які беруть участь у засіданні.

58. Засідання наглядової ради скликаються за ініціативою голови наглядової ради, на вимогу члена наглядової ради, ревізійної комісії, правління чи його члена, керівника структурного підрозділу, що здійснює функції внутрішнього контролю, а також Кабінету Міністрів України.

На вимогу наглядової ради в її засіданні або в розгляді окремих питань порядку денного засідання беруть участь члени правління та інші визначені нею особи в порядку, встановленому положенням про наглядову раду.

59. Засідання наглядової ради є правоможним, якщо в ньому бере участь не менше 10 її членів.

На засіданні наглядової ради кожний член ради має один голос.

Члени наглядової ради беруть участь у засіданнях наглядової ради особисто, передача прав на участь у засіданнях наглядової ради шляхом видачі довіреностей чи в інший спосіб не допускається.

60. Рішення наглядової ради приймається простою більшістю голосів членів ради, які беруть участь у засіданні та мають право голосу. У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос голови наглядової ради.

61. Протокол засідання наглядової ради оформляється протягом п'яти днів після проведення засідання і підписується головуючим на засіданні, членами наглядової ради, що брали участь у засіданні, та корпоративним секретарем (у разі його обрання).

62. Члени наглядової ради під час реалізації своїх прав та виконання обов'язків повинні діяти в інтересах Банку, реалізовувати свої права і виконувати обов'язки добросовісно і розумно.

Члени наглядової ради є керівниками Банку і несуть відповідальність за виконання покладених на них завдань.

63. Наглядова рада може утворювати з числа її членів тимчасові та постійні комітети для вивчення і підготовки найбільш важливих питань, що належать до компетенції наглядової ради. Перелік, порядок утворення та функції таких комітетів визначаються наглядовою радою.

Рішення про утворення комітету та про перелік питань, які передаються йому для вивчення і підготовки, приймаються простою більшістю голосів членів наглядової ради.

64. Питання правового статусу наглядової ради, прав та обов'язків членів наглядової ради, не врегульовані у цьому Статуті, а також питання утворення і діяльності комітетів наглядової ради вирішуються відповідно до законодавства.

65. Рішення наглядової ради, прийняті відповідно до її компетенції, є обов'язковими для виконання всіма працівниками Банку.

Правління

66. Правління є виконавчим колегіальним органом Банку, який здійснює управління його поточною діяльністю, формування необхідних для статутної діяльності Банку фондів та на який покладається відповідальність за ефективність роботи Банку згідно з принципами та порядком, встановленими цим Статутом і рішеннями наглядової ради.

До компетенції правління належить вирішення всіх питань, пов'язаних з управлінням поточною діяльністю Банку, крім питань, що законодавством та цим Статутом віднесені до виключної компетенції наглядової ради.

67. Правління підзвітне наглядовій раді, організовує виконання її рішень. Правління діє від імені Банку в межах, установлених законодавством, цим Статутом та положенням про правління.

68. До компетенції правління належить:

1) визначення напрямів діяльності та розвитку Банку, підготовка та подання на затвердження наглядовою радою проекту стратегічного плану розвитку Банку, затвердження оперативних планів роботи та здійснення контролю за їх виконанням, затвердження річних бізнес-планів (маркетингових та фінансових);

2) організації діяльності Банку, фінансування, ведення обліку та складання звітності;

3) попередній розгляд питань, що належать до компетенції наглядової ради, підготовка матеріалів для розгляду цих питань наглядовою радою;

4) затвердження:

річного бюджету Банку з наступним поданням його на погодження наглядовій раді, а також у разі потреби піврічних та кварталних бюджетів Банку;

внутрішніх нормативних документів Банку, зокрема з питань визначення порядку та умов здійснення банківських операцій, функцій та діяльності структурних підрозділів Банку, а також регулювання поточної діяльності Банку, крім питань, що належать до компетенції наглядової ради;

5) керівництво роботою структурних підрозділів Банку та дочірніх підприємств, забезпечення виконання покладених на них завдань;

6) формування фондів, необхідних для провадження Банком статутної діяльності;

7) прийняття рішення щодо:

утворення постійно діючих комітетів Банку, призначення їх керівників та заступників керівників, затвердження положень про комітети;

установлення ліміту максимального розміру суми кредитів на одного інсайдера, які будуть надаватися за рішенням кредитного комітету Банку, погодженим з наглядовою радою, відповідно до законодавства;

пропозицій відповідального працівника Банку стосовно забезпечення виконання Банком вимог законодавства у сфері запобігання легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом;

укладення Банком договорів, у тому числі з інсайдерами, у випадках та порядку, передбачених законодавством;

8) складення та подання на погодження наглядовій раді річних звітів Банку до їх оприлюднення;

9) забезпечення виконання рішень наглядової ради про здійснення інвестицій у статутний (складений, пайовий) капітал інших юридичних осіб шляхом вступу до складу учасників юридичних осіб, про припинення участі, вирішення усіх питань та реалізація усіх прав, що випливають з володіння такими корпоративними правами. Рішення щодо набуття Банком корпоративних прав внаслідок звернення стягнення на заставлене майно та його реалізації або з метою наступного продажу їх протягом строку, що не перевищує одного року з дня їх придбання, приймається правлінням самостійно з урахуванням вимог абзацу одинадцятого підпункту 8 пункту 51 цього Статуту;

10) підготовка для наглядової ради щоквартальних звітів про виконання основних завдань розвитку Банку, стратегічного плану Банку, річних бюджетів, бізнес-плану, планів капіталізації та капітальних вкладень;

11) визначення:

організаційної структури Банку;

умов оплати праці та матеріального стимулювання працівників Банку, крім членів правління, голови та членів наглядової ради;

переліку відомостей, що становлять комерційну таємницю та належать до конфіденційної інформації про діяльність Банку, а також порядку їх використання та охорони;

12) забезпечення виконання рішень наглядової ради;

13) узгодження проекту колективного договору;

14) вирішення інших питань, за винятком тих, що належать до компетенції наглядової ради.

69. Компетенція правління може бути змінена шляхом внесення змін до цього Статуту.

Правління може прийняти рішення про передачу частини належних йому прав до компетенції голови правління або керівників структурних підрозділів.

70. Правління виступає стороною колективного договору, що укладається в Банку. Після узгодження проекту колективного договору між правлінням та органом, уповноваженим трудовим колективом Банку, а в разі відсутності такого органу — представниками працівників Банку, обраними і уповноваженими трудовим колективом Банку, колективний договір схвалюється правлінням і підписується головою правління.

71. Голова, заступники голови та члени правління призначаються наглядовою радою не більш як на п'ять років. Кандидатури голови та членів правління погоджуються з Національним банком.

Кількість членів правління разом з головою правління становить не менше п'яти осіб. Кількісний склад правління визначається наглядовою радою.

Членом правління може бути будь-яка фізична особа, яка має повну цивільну дієздатність, не є членом наглядової ради чи ревізійної комісії та відповідає вимогам законодавства.

72. Голова правління обирається наглядовою радою більшістю голосів членів ради, які беруть участь у засіданні, не більш як на п'ять років, про що зазначається у рішенні наглядової ради, і може переобиратися необмежену кількість разів. Від імені Банку контракт з головою правління підписує голова наглядової ради або особа, уповноважена на те наглядовою радою.

Пропозиції про висунення кандидата на посаду голови правління повинні містити ім'я кандидата, місце його роботи, займану посаду, відомості про зайняття посад в органах управління інших організацій та бездоганну ділову репутацію.

Наглядова рада має право достроково припинити повноваження голови правління. Підстава для припинення повноважень голови правління встановлюється трудовим законодавством, цим Статутом та контрактом з головою правління.

У разі коли після закінчення п'яти років з дня призначення голови правління наглядовою радою не прийнято рішення про обрання нового голови правління, повноваження голови правління є чинними до прийняття наглядовою радою такого рішення.

Голова правління відповідає за ефективну діяльність правління і Банку та за виконання рішень наглядової ради. Голова правління має право подавати пропозиції наглядовій раді за всіма напрямками діяльності Банку.

73. Повноваження голови правління припиняються достроково:

1) у разі:

смерті, визнання його недієздатним, обмежено дієздатним, безвісно відсутнім, померлим;

неможливості виконання обов'язків голови правління за станом здоров'я; припинення трудових відносин з Банком незалежно від причин такого припинення;

2) за рішенням наглядової ради;

3) в інших випадках, передбачених законодавством та положенням про правління.

74. Голова правління:

1) без довіреності;

представляє інтереси Банку на підприємствах, в установах та організаціях, у тому числі громадських організаціях, правоохоронних та контролюючих органах;

вчиняє від імені Банку правочини та здійснює всі юридично значущі дії відповідно до компетенції, визначеної цим Статутом, рішеннями наглядової ради та положенням про правління;

підписує договори, зокрема зовнішньоекономічні договори (контракти);

2) представляє Банк у відносинах з іншими суб'єктами господарської діяльності та фізичними особами на території України та за її межами;

3) видає від імені Банку довіреності;

4) скликає засідання правління, визначає їх порядок денний та голосує на них;

5) розподіляє обов'язки між членами правління;

6) наймає та звільняє працівників Банку, у тому числі керівників та головних бухгалтерів філій, представництв та відділень, вживає до них заходи заохочення та накладає дисциплінарні стягнення відповідно до законодавства, цього Статуту та внутрішніх нормативних документів Банку;

7) видає відповідно до своєї компетенції накази та розпорядження, обов'язкові для виконання працівниками Банку;

8) визначає форми, систему та порядок оплати праці працівників Банку відповідно до законодавства та організаційну структуру Банку;

9) затверджує штатний розпис Банку та штатний розпис філій, представництв та відділень, а також розміри посадових окладів працівників Банку;

10) підписує колективний договір;

11) вносить наглядовій раді пропозиції щодо кандидатур осіб для призначення їх членами правління, кандидатури керівника служби внутрішнього аудиту;

12) вимагає скликання позачергових засідань наглядової ради, бере участь у її засіданнях;

13) затверджує посадові інструкції працівників Банку;

ОРІЄНТИР № 41

14) заохочує працівників Банку за результатами їх трудової діяльності та накладає стягнення за порушення відповідно до законодавства;

15) розпоряджається майном Банку відповідно до законодавства, цього Статуту та положення про правління;

16) вживає заходів до досудового врегулювання спорів, підписує позовні заяви, скарги та інші документи, що можуть бути предметом судового розгляду, представляє інтереси Банку в суді з усіма правами, наданими законом позивачу, відповідачу, третій особі в судовому процесі, в тому числі щодо повної або часткової відмови від позовних вимог, визнання позову, зміни предмета позову, укладення мирової угоди, оскарження судового рішення, подає виконавчий документ до стягнення або видає довіреність на вчинення відповідних дій іншій особі;

17) вносить в установленому порядку на розгляд правління та наглядової ради питання, пов'язані з діяльністю Банку;

18) підписує від імені Банку договори з головою та членами наглядової ради щодо виконання ними функцій голови (члена) наглядової ради на умовах, затверджених рішенням наглядової ради;

19) виконує інші функції, необхідні для забезпечення поточної діяльності Банку.

75. На час тимчасової відсутності голови правління (відпустка, відрядження, тимчасова непрацездатність, інші випадки відсутності на роботі, коли не припиняються трудові відносини) голова правління наказом призначає одного із членів правління виконуючим обов'язки голови правління. Якщо голова правління з об'єктивних причин не може видати такий наказ, призначення виконуючого обов'язки голови правління здійснюється за рішенням наглядової ради.

Виконуючий обов'язки здійснює повноваженнями голови правління, передбачені законодавством, цим Статутом та положенням про правління, в тому числі представляє без довіреності від імені Банку його інтереси на підприємствах, в установах та організаціях. Інші особи можуть діяти від імені Банку в порядку представництва, передбаченому Цивільним кодексом України.

Голова правління може доручати вирішення окремих питань, що належать до його компетенції, своїм заступникам або керівникам структурних підрозділів у межах, передбачених цим Статутом та положенням про правління.

76. Голова правління видає накази та дає розпорядження, обов'язкові для виконання працівниками Банку, в тому числі філій, представництв та відділень. Накази та розпорядження голови правління зберігаються за місцезнаходженням Банку і можуть бути видані для ознайомлення наглядовій раді за її вимогою.

Члени правління та інші особи мають право підпису документів від імені Банку на підставі довіреностей, які видає голова правління.

Голова правління здійснює розподіл обов'язків між членами правління та має право передавати свої повноваження, зазначені у пункті 74 цього Статуту (крім підпунктів 1, 3, 6, 9, 10 і 18), іншим членам правління шляхом видання наказів про розподіл повноважень між керівниками Банку.

77. Члени правління можуть переобиратися необмежену кількість разів. Пропозиції про висунення кандидатів на посади членів правління повинні містити ім'я кандидата, місце його роботи, займану посаду, відомості про зайняття посад в органах управління інших організацій та бездоганну ділову репутацію.

Наглядова рада має право достроково припинити повноваження члена (членів) правління. Підстави для припинення повноважень членів правління встановлюються трудовим законодавством, цим Статутом та контрактами з ними. У разі дострокового припинення повноважень окремих членів правління новопризначені члени діють у межах строку, на який утворено правління.

У разі коли після закінчення п'яти років з дня призначення правління наглядовою радою не прийнято рішення про призначення нового складу правління, повноваження членів правління є чинними до прийняття наглядовою радою такого рішення.

78. Засідання правління проводяться в міру потреби, але не рідше одного разу на місяць і вважаються правоможними, якщо на них присутні більше половини його членів.

79. Рішення правління приймається простою більшістю голосів від загальної кількості обраних членів правління. У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос голови правління. Кожний член правління на його засіданні має один голос.

Кожний член правління має право вносити питання до порядку денного засідання правління.

Позачергові засідання правління скликаються на вимогу наглядової ради, голови або члена правління.

Члени наглядової ради, а також представники уповноваженого трудовим колективом органу, який підписав колективний договір від імені трудового колективу, мають право бути присутніми на засіданнях правління.

За запрошенням голови правління будь-яка інша особа має право бути присутньою на засіданнях правління.

80. Рішення правління оформляються протоколом, який підписується головуючим на засіданні, членами правління, що брали участь у засіданні.

Вимоги до змісту та форми протоколу засідання правління визначаються положенням про правління. Протоколи зберігаються за місцезнаходженням Банку. Ведення протоколів засідань правління забезпечується головою правління.

Протоколи засідань правління надаються для ознайомлення на вимогу члена правління, члена наглядової ради або представника уповноваженого трудовим колективом органу, який підписав колективний договір від імені трудового колективу.

81. Питання правового статусу правління, скликання та проведення засідань правління, не врегульовані у цьому Статуті, вирішуються відповідно до положення про правління.

Керівники Банку

82. Керівниками Банку є голова, заступник голови та члени наглядової ради, голова правління, заступники голови правління та члени правління, головний бухгалтер Банку, його заступники, керівники відокремлених підрозділів Банку.

Голова правління та головний бухгалтер починають виконання обов'язків за посадою після надання письмової згоди на це Національним банком.

83. Керівниками Банку повинні бути фізичні особи, які відповідають вимогам Законів України «Про банки і банківську діяльність» та «Про акціонерні товариства». Керівники Банку зобов'язані діяти на користь Банку і клієнтів та ставити інтереси Банку вище власних, зокрема:

відповідально ставитися до виконання своїх службових обов'язків; приймати рішення в межах наданих повноважень; не використовувати службове становище у власних інтересах; забезпечити збереження та передачу майна і документів Банку в разі звільнення з посади.

Повноваження керівників Банку визначаються цим Статутом, положеннями про органи управління Банку, положеннями про відокремлені підрозділи Банку, іншими внутрішніми нормативними документами Банку відповідно до законодавства, зокрема нормативно-правових актів Національного банку.

84. Не можуть бути керівниками Банку особи, які займали посади Голови Національного банку, заступників Голови Національного банку, керівників структурних підрозділів, які за посадою входили до складу Правління Національного банку, та членів Ради Національного банку, якщо з дня припинення їх повноважень не минув один рік.

Ревізійна комісія

85. Ревізійна комісія здійснює контроль за фінансово-господарською діяльністю Банку і є підзвітною наглядовій раді.

86. Ревізійна комісія:

1) контролює дотримання Банком законодавства, зокрема нормативно-правових актів Національного банку;

2) розглядає звіти внутрішніх і зовнішніх аудиторів та готує відповідні пропозиції наглядовій раді;

3) вносить щонайменше один раз на рік на розгляд наглядової ради звіт та висновок про результати перевірки фінансово-господарської діяльності і достовірності фінансової звітності Банку за підсумками попереднього (звітного) року;

4) вносить наглядовій раді пропозиції щодо будь-яких питань, які належать до компетенції ревізійної комісії і стосуються фінансової безпеки і стабільності Банку та захисту інтересів клієнтів.

87. Ревізійна комісія обирається наглядовою радою простою більшістю голосів з числа фізичних осіб, які мають повну цивільну дієздатність, не більш як на п'ять років. Ревізійна комісія здійснює свої повноваження до обрання нового її складу.

Порядок обрання, організації роботи, права та обов'язки і відповідальність членів ревізійної комісії визначаються законодавством, цим Статутом, положенням про ревізійну комісію, а також договорами, що укладаються з членами ревізійної комісії. Такі договори від імені Банку підписуються головою правління або іншою уповноваженою наглядовою радою особою. Відповідні правовідносини можуть здійснюватися на платній або безоплатній основі.

88. Членами ревізійної комісії не можуть бути члени наглядової ради та правління, корпоративний секретар, а також особи, що є працівниками Банку.

89. Ревізійна комісія перевіряє фінансово-господарську діяльність Банку за дорученням або на вимогу наглядової ради і доповідає їй про результати ревізій та перевірок. Ревізійна комісія готує висновки до звітів і балансів Банку. Без висновку ревізійної комісії наглядова рада не має права затверджувати фінансовий звіт Банку.

Ревізійна комісія має право залучати до проведення ревізій та перевірок зовнішніх та внутрішніх експертів і аудиторів.

Члени ревізійної комісії можуть брати участь з правом дорадчого голосу в засіданнях наглядової ради та правління.

90. Засідання ревізійної комісії проводяться в міру потреби, але не рідше одного разу на рік і вважаються правоможними, якщо на них присутні не менше двох третин її членів.

Позачергові засідання ревізійної комісії можуть скликатися наглядовою радою.

91. Рішення ревізійної комісії приймається простою більшістю голосів. У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос голови ревізійної комісії.

Кожний член ревізійної комісії на її засіданні має один голос.

92. Наглядова рада має право достроково припинити повноваження членів ревізійної комісії з одночасним припиненням договору у разі невиконання або неналежного виконання ними своїх обов'язків.

Положенням про ревізійну комісію можуть бути передбачені інші випадки, коли на розгляд наглядової ради вноситься питання про припинення повноважень членів ревізійної комісії.

Рішення наглядової ради про дострокове припинення повноважень приймається тільки стосовно всіх членів ревізійної комісії.

93. Без рішення наглядової ради повноваження члена ревізійної комісії з одночасним припиненням відповідного договору припиняються:

1) за його бажанням після закінчення двотижневого строку з дати надходження до Банку відповідної письмової заяви;

2) у разі:

смерті, визнання його недієздатним, обмежено дієздатним, безвісно відсутнім, померлим — з дати надходження до Банку відповідного документа, що згідно із законодавством встановлює такий факт;

неможливості виконання обов'язків члена ревізійної комісії за станом здоров'я — з дати надходження до Банку відповідної письмової заяви або підтверджувального документа від закладу охорони здоров'я (у разі неможливості підписання членом ревізійної комісії такої заяви);

набрання законної сили судовим рішенням, що виключає можливість виконання обов'язків члена ревізійної комісії, — з дати набрання законної сили таким рішенням.

94. Якщо внаслідок припинення відповідно до пункту 93 цього Статуту повноважень членів ревізійної комісії кількість членів ревізійної комісії становитиме менше двох третин її кількісного складу, правління протягом трьох місяців ініціює проведення засідання наглядової ради для обрання повного складу ревізійної комісії.

Інспекційні перевірки та нагляд за фінансово-господарською діяльністю Банку

95. З метою визначення рівня безпеки і стабільності операцій Банку, достовірності звітності Банку і дотримання Банком законодавства про банки і банківську діяльність, а також нормативно-правових актів Національного банку уповноважені Національним банком особи проводять планові і позапланові інспекційні перевірки Банку.

96. Аудиторська фірма перевіряє баланси, звіти та результати поточної фінансово-господарської діяльності Банку з метою визначення рівня надійності балансів та звітів Банку та їх відповідності вимогам законодавства і внутрішніх нормативних документів Банку.

Служба внутрішнього аудиту

97. Служба внутрішнього аудиту є органом оперативного контролю наглядової ради, який утворюється за рішенням наглядової ради, безпосередньо їй підпорядковується та проводить перевірку діяльності Банку і його відокремлених підрозділів.

98. Служба внутрішнього аудиту виконує такі функції:

1) наглядає за поточною діяльністю Банку;

2) контролює дотримання законів, нормативно-правових актів Національного банку та рішень органів управління Банку;

3) перевіряє результати поточної фінансової діяльності Банку;

4) аналізує інформацію про діяльність Банку, професійну діяльність його працівників, випадки перевищення повноважень посадовими особами Банку;

5) надає наглядовій раді висновки та пропозиції за результатами перевірок;

6) інші функції, пов'язані з наглядом та контролем за діяльністю Банку.

99. Керівник служби внутрішнього аудиту призначається на посаду і звільняється з посади наглядовою радою. Кандидатура керівника служби внутрішнього аудиту погоджується з Національним банком.

100. Служба внутрішнього аудиту діє відповідно до законодавства та на підставі положення про неї.

Служба внутрішнього аудиту звітує перед наглядовою радою про свою діяльність не рідше ніж один раз на рік.

101. На службу внутрішнього аудиту покладається відповідальність за обсяги та достовірність звітів, які подаються наглядовій раді, з питань, що належать до її компетенції.

102. Служба внутрішнього аудиту має право ознайомлюватися з усіма документами Банку, брати письмові пояснення від окремих посадових осіб Банку щодо виявлених недоліків у роботі.

Служба внутрішнього аудиту не несе відповідальності і не має повноважень щодо операцій, за якими вона здійснює аудит.

103. Працівники служби внутрішнього аудиту дають під час призначення на посаду письмове зобов'язання про нерозголошення інформації щодо діяльності Банку та збереження банківської таємниці відповідно до вимог Закону України «Про банки і банківське господарство».

Зовнішній аудит Банку

104. Банк забезпечує проведення щорічної перевірки фінансової звітності, консолідованої фінансової звітності та іншої інформації щодо фінансово-господарської діяльності аудиторською фірмою відповідно до законодавства, зокрема нормативно-правових актів Національного банку, норм і стандартів аудиту, затверджених Аудиторською палатою України згідно з міжнародними стандартами аудиту та етики.

105. Право на проведення аудиторської перевірки Банку має аудиторська фірма, внесена до Реєстру аудиторських фірм, які мають право на проведення аудиторських перевірок банків.

Аудиторська фірма визначається наглядовою радою.

Банк та аудиторська фірма зобов'язані надавати Національному банку на його вимогу пояснення, у тому числі письмові, з питань зовнішнього аудиту банку.

Банк має право укладати договори на проведення аудиторських перевірок річної фінансової звітності, консолідованої фінансової звітності з тією самою аудиторською фірмою не більш як сім років поспіль.

106. Банк зобов'язаний у порядку та згідно з вимогами, визначеними нормативно-правовими актами Національного банку, надати Національному банку аудиторський висновок та інші документи за результатами аудиту.

107. Керівники Банку зобов'язані забезпечити створення умов для здійснення зовнішнього аудиту Банку відповідно до вимог законодавства та на вимогу аудиторської фірми надати звіти про проведені Національним банком перевірки Банку та звіти зовнішнього і внутрішнього аудиту Банку.

108. Аудиторська перевірка діяльності Банку проводиться у будь-який час на вимогу наглядової ради.

Бухгалтерський облік та звітність

109. Банк організовує бухгалтерський облік відповідно до внутрішньої облікової політики, розробленої на підставі правил, встановлених Національним банком відповідно до міжнародних стандартів бухгалтерського обліку.

Бухгалтерський облік повинен забезпечувати своєчасне та повне відображення всіх банківських операцій та надання користувачам достовірної інформації про стан активів і зобов'язань, результати фінансової діяльності.

У фінансових звітах Банку відображаються результати його діяльності за звітний період.

110. Фінансовим роком Банку вважається календарний рік, який починається 1 січня.

111. Річний звіт Банку затверджується наглядовою радою відповідно до цього Статуту та внутрішніх положень Банку.

Річна фінансова звітність перевіряється зовнішнім аудитором відповідно до Законів України «Про аудиторську діяльність» та «Про банки і банківську діяльність». Річна фінансова звітність, підтверджена зовнішнім аудитором, оприлюднюється у відповідних засобах масової інформації не пізніше ніж 30 квітня року, що настає за звітним періодом.

Банк протягом місяця, що настає за звітним періодом, розміщує на власному веб-сайті, а також у приміщеннях Банку, до яких мають доступ клієнти, у тому числі вкладники, квартальний баланс, звіт про результати фінансової діяльності Банку та примітки до звітів, перелік яких визначається Національним банком.

112. Голова правління та головний бухгалтер Банку несуть відповідальність за оприлюднення недостовірної (неповної) фінансової звітності, а також порушення порядку спростування такої звітності.

Фінансовий моніторинг

113. Банк розробляє, впроваджує та постійно поновлює правила внутрішнього фінансового моніторингу і порядок його проведення з урахуванням вимог законодавства про запобігання легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, та відповідних нормативно-правових актів Національного банку.

114. Банк забезпечує виконання вимог нормативно-правових актів Національного банку та інших актів законодавства щодо:

1) виявлення і реєстрації фінансових операцій, що підлягають фінансовому моніторингу;

2) ідентифікації клієнтів;

3) подання Держфінмоніторингу відповідно до законодавства інформації про запобігання легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом.

115. Відповідальним за організацію виконання вимог законодавства з питань запобігання легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, та організацію внутрішньобанківської системи запобігання легалізації (відмиванню) таких доходів є голова правління.

Банківська таємниця

116. Інформація щодо діяльності та фінансового стану клієнта, яка стала відомою Банку в процесі обслуговування клієнта та взаємовідносин з ним чи третіми особами під час надання послуг Банку, є банківською таємницею.

Перелік інформації та операцій, які містять банківську таємницю, наведено у Законі України «Про банки і банківську діяльність».

117. Інформація, яка підлягає опублікуванню, не може містити банківську таємницю. Перелік інформації, що підлягає обов'язковому опублікуванню, встановлюється Національним банком та додатково Банком на його розсуд відповідно до Закону України «Про банки і банківську діяльність».

118. Згідно з вимогами законодавства, зокрема нормативно-правових актів Національного банку, правління затверджує положення про банківську таємницю, яке регулює питання реєстрації та обробки документів, що містять банківську таємницю.

119. Працівники Банку під час зайняття посади зобов'язуються зберігати банківську таємницю та підписують відповідні зобов'язання.

Керівники та працівники Банку зобов'язані не розголошувати конфіденційну інформацію, яка стала відомою їм під час виконання своїх службових обов'язків, та не використовувати її з вигодою для себе чи для будь-яких третіх осіб.

У разі заподіяння Банку чи його клієнту збитків шляхом витоку інформації про Банк та його клієнтів від органів, які уповноважені здійснювати банківський нагляд, збитки відшкодовуються винними органами.

120. Інформація щодо юридичних та фізичних осіб, яка містить банківську таємницю, розкривається Банком на підставі та в порядку, передбаченому Законом України «Про банки і банківську діяльність».

Порядок внесення змін до цього Статуту

121. Внесення змін до цього Статуту здійснюється за рішенням Кабінету Міністрів України.

122. Зміни до цього Статуту підлягають державній реєстрації відповідно до законодавства з питань державної реєстрації юридичних осіб з урахуванням особливостей, встановлених Законом України «Про банки і банківську діяльність».

Банк подає документи для проведення державної реєстрації змін до цього Статуту після їх погодження з Національним банком.

123. Зміни до цього Статуту набирають чинності з дня їх державної реєстрації.

Припинення Банку

124. Банк припиняється шляхом його реорганізації або ліквідації.

125. Реорганізація Банку здійснюється в установленому законодавством порядку за рішенням Кабінету Міністрів України за умови надання попереднього дозволу Національного банку.

У разі реорганізації Банку вносяться необхідні зміни до цього Статуту, а права та зобов'язання Банку переходять до його правонаступників.

126. Ліквідація Банку здійснюється в установленому законодавством порядку.

Банк може бути ліквідовано з ініціативи Кабінету Міністрів України або Національного банку (в тому числі за заявою кредиторів).

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 19 вересня 2012 р. № 940
Київ

Про надання у 2012 році державних гарантій для забезпечення виконання боргових зобов'язань суб'єктів господарювання, об'єкти державної власності яких належать до сфери управління Державного агентства з інвестицій та управління національними проектами, які здійснюють реалізацію національних проектів

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Затвердити Порядок та умови надання у 2012 році державних гарантій для забезпечення виконання боргових зобов'язань суб'єктів господарювання, об'єкти державної власності яких належать до сфери управління Державного агентства з інвестицій та управління національними проектами, які здійснюють реалізацію національних проектів, що додаються.

2. Уповноважити Міністра фінансів підписувати документи про надання державних гарантій для забезпечення виконання боргових зобов'язань

ОРІЄНТИР № 41

суб’єктів господарювання, об’єкти державної власності яких належать до сфери управління Державного агентства з інвестицій та управління національними проектами, які здійснюють реалізацію національних проектів, за умови виконання ними вимог, передбачених у затверджених цією постановою Порядку та умовах.

Прем’єр-міністр України М. АЗАРОВ
ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 19 вересня 2012 р. № 940

ПОРЯДОК ТА УМОВИ

надання у 2012 році державних гарантій для забезпечення виконання боргових зобов’язань суб’єктів господарювання, об’єкти державної власності яких належать до сфери управління Державного агентства з інвестицій та управління національними проектами, які здійснюють реалізацію національних проектів

1. Ці Порядок та умови визначають механізм надання у 2012 році державних гарантій для забезпечення виконання боргових зобов’язань за позиченнями, залученими суб’єктами господарювання, об’єкти державної власності яких належать до сфери управління Держінвестпроекту (далі — позичальники), для реалізації національних проектів (далі — державні гарантії).

2. Державні гарантії надаються у межах їх загального обсягу, встановленого Законом України «Про Державний бюджет України на 2012 рік», у розмірі, що визначається Кабінетом Міністрів України.

3. Залучені позичальниками запозичення використовуються для реалізації державним підприємством «Національний проект «Ел Ен Джи Термінал» національного проекту «LNG Україна» — створення інфраструктури постачання скрапленого газу в Україну» (виготворення проектно-кошторисної документації, виконання підготовчих робіт та початкова стадія будівництва технологічної і морської частини проекту) в сумі 2 305 000 тис. гривень, а також для реалізації інших національних проектів (їх складових) за окремими рішеннями Кабінету Міністрів України відповідно до попередніх техніко-економічних обґрунтувань таких проектів.

4. Для надання державних гарантій позичальник подає Мінфіну такі документи:

- 1) проект кредитного договору;
- 2) відомості про залучені запозичення разом з графіками їх погашення та обслуговування;
- 3) копії балансу та звіту про фінансові результати на останню звітну дату.

5. Мінфін після розгляду документів, зазначених у пункті 4 цих Порядку та умов, укладає з позичальником договір про погашення заборгованості позичальника перед державою за виконання гарантійних зобов’язань, у якому передбачається, зокрема, обов’язок позичальника:

1) відшкодовувати витрати державного бюджету, пов’язані з виконанням гарантійних зобов’язань;

2) сплачувати пеню за кожний прострочений день відшкодування зазначених витрат у національній валюті з розрахунку 120 відсотків річних облікової ставки Національного банку за офіційним курсом гривні до іноземної валюти, встановленим Національним банком на день нарахування пені;

3) надати Мінфіну як гаранту права на договірне списання банком коштів з рахунків позичальника на користь Мінфіну;

4) подавати Мінфіну інформацію, необхідну для проведення моніторингу спроможності позичальника виконувати зобов’язання за запозиченнями.

6. Державні гарантії надаються на строк виконання зобов’язань за запозиченнями, залученими позичальниками.

7. Кошти в рахунок погашення заборгованості, пов’язаної з виконанням гарантійних зобов’язань, та нарахована пеня відповідно до умов зазначеного в пункті 5 цих Порядку та умов договору перераховуються на рахунки, відкриті в органах Казначейства.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 26 вересня 2012 р. № 936
Київ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 29 грудня 2010 р. № 1244

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 29 грудня 2010 р. № 1244 «Деякі питання реалізації статті 95 Податкового кодексу України» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 1, ст. 29) зміни, що додаються.

Прем’єр-міністр України М. АЗАРОВ
ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 26 вересня 2012 р. № 936

ЗМІНИ,

що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України від 29 грудня 2010 р. № 1244

1. Абзац четвертий пункту 1 постанови викласти у такій редакції:
«Порядок компенсації витрат, пов’язаних з організацією і проведенням торгів з продажу майна платника податків, що перебуває у податковій заставі, та оплати банківських послуг за перерахування коштів до відповідного бюджету.».

2. В абзаці п’ятому пункту 3, пункті 4, абзаці четвертому пункту 9 Порядку зміни початкової ціни продажу майна платника податків, яке перебуває у податковій заставі, в рахунок погашення його податкового боргу та оприлюднення інформації про час та умови проведення відповідних торгів, затвердженого зазначеною постановою, слова «Державною податковою службою» замінити словом «Мінфіном».

3. Порядок компенсації витрат, пов’язаних з оприлюдненням інформації про склад призначеного для продажу майна платників податків, яке перебуває у податковій заставі, затверджений зазначеною постановою, та додаток до нього викласти у такій редакції:

«ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 29 грудня 2010 р. № 1244
(у редакції постанови Кабінету Міністрів України
від 26 вересня 2012 р. № 936)

ПОРЯДОК

компенсації витрат, пов’язаних з організацією і проведенням торгів з продажу майна платника податків, що перебуває у податковій заставі, та оплати банківських послуг за перерахування коштів до відповідного бюджету

1. Цей Порядок визначає механізм компенсації витрат, пов’язаних з організацією і проведенням торгів з продажу майна платника податків, що перебуває у податковій заставі, та оплати банківських послуг за перерахування коштів до відповідного бюджету.

2. Компенсація витрат, пов’язаних з організацією і проведенням торгів з продажу майна платника податків, що перебуває у податковій заставі, та оплата банківських послуг за перерахування коштів до відповідного бюджету здійснюється за рахунок коштів, отриманих від реалізації такого майна, та за рахунок стягнутих коштів. При цьому сума компенсації не може перевищувати 15 відсотків вартості зазначеного майна.

3. Організація роздрібної торгівлі, брокер (брокерська контора) або організатор аукціону (торгів), що уклади з органом державної податкової служби або регіональним відділенням Фонду державного майна договір (угоду) про продаж майна, перераховує кошти, отримані від такого продажу (крім сум, використаних на покриття витрат згідно з договором (угодою) про продаж майна), на рахунок, відкритий в органах Казначейства за балансовим рахунком 3412 «Інші кошти, тимчасово віднесені на доходи державного бюджету» (далі — рахунок 3412) за місцем обліку платника податків, не пізніше наступного робочого дня після дати зарахування коштів на рахунок організації роздрібної торгівлі, брокера (брокерської контори) або організатора аукціону (торгів).

У платіжному дорученні повинні зазначатися реквізити платника податків, описане майно якого реалізовано, та номер і дата договору, згідно з яким здійснено продаж майна.

4. Наступного робочого дня після зарахування коштів на зазначений у пункті 3 цього Порядку рахунок органи Казначейства передають відповідним органам державної податкової служби в установленому порядку виписку з рахунка 3412 у вигляді електронного реєстру розрахункових документів.

Орган державної податкової служби не пізніше наступного робочого дня після надходження виписки з рахунка 3412 подає до відповідного органу Казначейства довідку про розподіл коштів, що надійшли на рахунок 3412, за формою згідно з додатком. У довідці зазначаються: суми, використані на покриття витрат згідно з договорами (угодами) про виконання робіт або надання послуг; суми боргу за видами податків, зборів (обов’язкових платежів); суми пені, штрафних (фінансових) санкцій.

На підставі даних зазначеної довідки орган Казначейства не пізніше наступного робочого дня після її надходження формує в установленому порядку платіжні доручення та перераховує розподілені кошти за призначенням.

5. У разі коли сума коштів, отримана за результатами продажу майна платника податків, перевищує суму його грошового зобов’язання та податкового боргу, різниця перераховується на рахунки такого платника податків або його правонаступників.

6. Після проведення всіх розрахунків орган державної податкової служби не пізніше наступного робочого дня після надходження виписки з рахунка 3412 надсилає платнику податків повідомлення за формою, затвердженою Мінфіном.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 29 серпня 2012 р. № 944
Київ

Про затвердження Державної програми «Вода Криму» на 2013—2020 роки

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Затвердити Державну програму «Вода Криму» на 2013—2020 роки (далі — Програма), що додається.

2. Пункти 18—22 додатка до Державної програми соціально-економічного розвитку Автономної Республіки Крим на період до 2017 року, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 30 серпня 2007 р. № 1067 (Офіційний вісник України, 2007 р., № 72, ст. 2699), виключити.

3. Міністерству економічного розвитку і торгівлі включити щороку визначені Програмою завдання, заходи та показники до розділів проекту Державної програми економічного і соціального розвитку України на відповідний рік.

4. Міністерству фінансів разом з Радою міністрів Автономної Республіки Крим передавати під час складання проектів Державного бюджету України та місцевих бюджетів на відповідний рік кошти, необхідні для виконання Програми, з урахуванням можливостей бюджетів.

5. Раді міністрів Автономної Республіки Крим подавати щороку до 1 березня Міністерству фінансів і Міністерству економічного розвитку і торгівлі звіт про результати виконання Програми.

Прем’єр-міністр України М. АЗАРОВ
ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 29 серпня 2012 р. № 944

ДЕРЖАВНА ПРОГРАМА «Вода Криму» на 2013—2020 роки

Мета Програми

Метою Програми є надання споживачам питної води у достатньому обсязі, забезпечення сталого розвитку систем водопостачання та водовідведення, охорона навколишнього природного середовища, забезпечення виробників сільськогосподарської продукції та сільського населення водою для зрошення.

Шляхи і способи розв’язання проблеми

Розв’язання проблеми можливе шляхом: розвитку та реконструкції систем водопостачання та водовідведення, зокрема:

- реконструкції водоочисних споруд, впровадження сучасних реагентів, матеріалів та обладнання для забезпечення якості питної води на рівні встановлених нормативів;
- забезпечення розвитку підземних і поверхневих водозаборів;
- удосконалення процесу знезараження води на підприємствах питного водопостачання;
- впровадження станцій та установок доочищення питної води у системах централізованого водопостачання, в тому числі у сільських населених пунктах;
- будівництва та/або відновлення водопроводів у сільських населених пунктах, що не забезпечені системами централізованого водопостачання;
- заміни, будівництва та реконструкції водоводів, розподільних мереж, насосних станцій та резервуарів у системах централізованого водопостачання;
- вдосконалення системи водосховищ Північно-Кримського каналу, зокрема для резервного водопостачання мм. Ялти і Євпаторії;
- визначення якості підземних вод, проведення оцінки можливості їх застосування, в тому числі під час змішування з поверхневими водами, а також встановлення заборони на використання якісної підземної води для поливу і технічного водопостачання;

- охорони джерел питного водопостачання, зокрема: — упорядкування зон санітарної охорони;
- будівництва та реконструкції споруд для механічного і біологічного очищення стічних вод, впровадження сучасних методів обробки та утилізації осадів;
- реконструкції та заміни каналізаційних мереж, колекторів і глибоководних випусків очищених стічних вод;
- будівництва і розвитку систем каналізації в сільських населених пунктах з метою використання очищених стічних вод для поливу та зрошення; підвищення ефективності використання матеріальних і енергетичних ресурсів, зокрема: — оснащення об’єктів централізованого питного водопостачання засобами обліку споживання води з метою переходу на розрахунки за фактично спожитий обсяг питної води;
- впровадження систем автоматизації процесів очищення, подачі та розподілу питної води;
- запобігання несанкціонованому відбору питної води, зменшення інших непродуктивних витрат води у водопровідних системах;
- проведення аудиту функціонування насосних станцій;
- впровадження систем повторного використання промивних вод на фільтрувальних спорудах водоочисних станцій;
- впровадження технологій і обладнання із застосуванням альтернативних джерел енергії у системах водопостачання та водовідведення.

Замовника і виконавців Програми зазначено в додатку 1.

Завдання і заходи

Виконання завдань і заходів здійснюється у два етапи. На першому етапі (2013—2015 роки) передбачається: поліпшити якість питної води в окремих населених пунктах Автономної Республіки Крим; забезпечити цілодобову подачу питної води та її надійну дезінфекцію; проввести реконструкцію водоводів мм. Феодосії і Судака; провести гідравлічні розрахунки водопровідних мереж, аудит насосних станцій та їх модернізацію; розпочати реконструкцію водопровідних мереж, модернізацію очисних споруд водопроводу і каналізації;

створити ефективну систему обліку використаної питної води і перейти на проведення розрахунків з усіма споживачами за фактично спожитий її обсяг;

забезпечити захист населених пунктів, виробничих об’єктів та сільськогосподарських угідь від шкідливої дії води.

Також планується впровадити ефективну систему управління шляхом створення господарського об’єднання або холдингової компанії на базі підприємств водопровідно-каналізаційного господарства, які перебувають у власності Автономної Республіки Крим, та створення у складі такого об’єднання підприємств районного рівня для централізованого обслуговування систем водопровідно-каналізаційного господарства сільських населених пунктів.

На другому етапі (2016—2020 роки) передбачається: продовжити реконструкцію та розвиток водопровідних мереж, модернізацію очисних споруд водопроводу і каналізації; завершити реконструкцію водоводів мм. Феодосії і Судака; використання резервних джерел водопостачання, створення системи забезпечення споживачів високоякісною питною водою;

створення систем автоматизації та управління водопровідно-каналізаційним господарством; залучення довгострокових фінансових ресурсів для здійснення капітальних інвестицій у будівництво систем водопостачання та водовідведення Криму.

Завдання і заходи Програми наведено в додатку 2.

Очікувані результати, ефективність Програми

Виконання Програми дасть змогу:

в економічній сфері

створити систему управління діяльністю підприємств водопровідно-каналізаційного господарства; зменшити питомі енерговитрати у системах водопостачання і водовідведення;

досягти економії електричної і теплової енергії у результаті застосування альтернативних методів її одержання;

знижити рівень витоків і неврахованих втрат води у результаті встановлення приладів обліку води та застосування гідравлічних моделей систем водопостачання населених пунктів;

забезпечити стійке функціонування колекторно-дренажних систем та поліпшити меліоративний стан сільськогосподарських угідь і земель у межах населених пунктів;

мінімізувати збитки, завдані шкідливою дією води, зокрема внаслідок водопостачання ґрунтовими водами, повені та паводків;

забезпечити стале функціонування внутрішньогосподарських зрошувальних систем;

підвищити ефективність використання зрошуваних угідь з метою збільшення врожайності;

у соціальній сфері

забезпечити населення у достатньому обсязі питною водою, що відповідає вимогам державних стандартів;

забезпечити цілодобову подачу питної води у великих містах; ліквідувати дефіцит питної води, що виникає під час курортного сезону внаслідок різкого притоку відпочивальників, шляхом використання додаткових джерел водопостачання;

забезпечити усі населені пункти централізованим водопостачанням;

підвищити надійність систем водопостачання та знизити рівень аварійності на розподільних мережах;

підвищити рівень охоплення населення централізованим каналізуванням;

забезпечити очищення стічних вод у населених пунктах, оснащених системами централізованого каналізування;

в екологічній сфері

знижити рівень аварійності на каналізаційних мережах; підвищити надійність систем водовідведення шляхом дублювання окремих ділянок каналізаційних мереж;

забезпечити нормативну якість очищених стічних вод на всіх каналізаційних очисних спорудах;

запровадити оброблення осадів стічних вод; припинити застосування газоподібного хлору на об’єктах водопостачання;

поліпшити якість поверхневих та підземних вод шляхом підтримання необхідного екологічного стану басейнів річок.

Ефективність виконання завдань і заходів, визначених Програмою, становить близько 9500 млн. гривень.

Очікувані результати виконання Програми наведено в додатку 3.

Обсяги та джерела фінансування

Фінансування Програми здійснюється за рахунок коштів державного бюджету, бюджету Автономної Республіки Крим, субвенції з державного бюджету бюджету Автономної Республіки Крим, інших місцевих бюджетів, а також інших джерел.

Для виконання Програми в Автономній Республіці Крим необхідні кошти у сумі 4770,78 млн. гривень.

Фактичне фінансування заходів Програми здійснюється у межах коштів, передбачених у державному та місцевих бюджетах на відповідний рік.

Обсяг фінансування Програми уточнюється щороку виходячи з реальних можливостей бюджетів.

Головним розпорядником коштів є Рада міністрів Автономної Республіки Крим.

Додаток 1
до Програми

ПАСПОРТ

Державної програми «Вода Криму» на 2013—2020 роки

1. Програма затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 29 серпня 2012 р. № 944.

2. Державний замовник — Рада міністрів Автономної Республіки Крим.

3. Керівник Програми — Голова Ради міністрів Автономної Республіки Крим.

4. Відповідальні за виконання завдань і заходів Програми — Рада міністрів Автономної Республіки Крим, суб’єкти господарювання.

5. Строк виконання: 2013—2020 роки.

6. Прогнозні обсяги та джерела фінансування

млн гривень

Джерело фінансування	Усього	У тому числі за роками							
		2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Державний бюджет	2375,49	271,3	308,45	356,41	355,42	357,5	244,61	245,52	236,28
Бюджет Автономної Республіки Крим	430	20	30	60	60	60	80	80	40
Субвенція з державного бюджету	522,67	35,37	73,23	77,83	86,07	73,76	64,41	58,86	53,14
Автономної Республіки Крим									
Інші місцеві бюджети	647,45	57,49	70,14	104,79	104,84	127,1	62,64	62,89	57,56
Інші джерела	795,17	89,54	131,93	126,01	130,19	132,54	57,68	47,79	79,49
Усього	4770,78	473,7	613,75	725,04	736,52	750,9	509,34	495,06	466,47

Додатки 2, 3 — на сайті «УК».

Проект «Герої України про освіту» ініційований Міжнародним філософсько-космологічним товариством (МФКТ) і підтриманий Національною академією педагогічних наук України та Академією педагогічних наук Росії. Пропонуємо вашій увазі бесіди доктора філософських наук Олега БАЗАЛУКА з Оленою ЮРКОВСЬКОЮ та Леонідом КАДЕНЮКОМ.

ОСВІТА

Чотири запитання Героям України

1. Як ви уявляєте образ людини майбутнього?
2. Які основні якості потрібно формувати в підростаючих поколіннях?
3. Яка роль батьків і школи у вашому вихованні?
4. На ваш погляд, що потрібно змінити в українській моделі освіти?

«Наприкінці третього класу я заявила мамі, що більше до школи не піду»

Олена ЮРКОВСЬКА,
Герой України, п'ятиразова
чемпіонка Паралімпійських ігор
у лижних гонках і біатлоні:

1. Однією фразою я б висловила так: людина майбутнього — це людина успішна, яка втілила в собі всі якості для повноцінної самореалізації та завоювання авторитету в сучасному суспільстві.

2. Доброту, чуйність, взаємодопомогу. Скажу відверто, в житті мені не вистачало доброти. У два з половиною роки я втратила обидві ноги, і дуже довго відчувала від людей до себе тільки жалість, що межувала з визнанням моєї неповноцінності. Я з дитинства не любила такого ставлення до себе, але коли люди до мене проявляли доброту, це було подарунком долі, обнадійливим променем світла в моїй нелегкій боротьбі за право жити звичайним людським життям. Добра людина, зазвичай, сильна людина, тому я хочу, щоб якомога більше людей стало добрими. Доброта не принижує, а навпаки, пробуджує бажання бути такою самою сильною, чуйною, завжди готовою прийти на допомогу.

3. Мої батьки для мене — все. Батько однаково любив мене і сестер, але вимагав дисципліни. Тато мене нічим не виділяв. Саме таке рівне і вимогливе ставлення якраз і було мені потрібне. Завдяки татові я не відчувала жодної різниці між собою і сестрами, він і заохочував нас однаково, і карав за провини однаково. Мама більш м'яка людина. Коли батько виїжджав на заробітки, весь режим збивався, ми рилили, що хотіли. Мама нас усіх жаліла, багато прощала. Коли тато пропав безвісти, вона проявила таку волю і характер, яку мало хто від неї очікував. Ми переїхали в інший населений пункт поблизу Києва, де я щороку проходила протезування. Чого їй тільки не довелося пережити, поки ми не прижилися на новому місці! Свою першу олімпійську золоту медаль я присвятила мамі — людині, яка своїм прикладом навчила мене перемогти і радіти життю.

А от зі школою в мене якось не складалося. Від спогадів про неї в пам'яті залишилися головним чином жорстокі приниження однокласників і жалість учителів. Тому наприкінці третього класу я заявила мамі, що більше до школи не піду. Мама мене зрозуміла, і вчителі стали ходити до мене додому.

З приємністю згадую тільки свою першу вчительку — Орису Василівну. Вона була дуже добра до мене. Я не тримаю зла на колишніх однокласників, але впевнена, що таку ситуацію в украї-

їнських школах потрібно міняти. У США і в європейських державах спеціально практикують спільне навчання здорових дітей і дітей з обмеженими можливостями для того, щоб у них проходила нормальна соціальна адаптація, а в других вироблялося толерантне ставлення до інших людей. Спорт відкрив для мене нові сторони життя. У мене розширилося коло спілкування, я побувала в багатьох країнах, познайомилася з людьми з такими самими обмеженими фізичними можливостями, які живуть звичайним життям, реалізують свої таланти. Саме при підготовці до чергових змагань познайомилася зі своїм чоловіком.

Загалом вважаю, що людина, в першу чергу, повинна замислитися над самореалізацією, випробувати себе в житті, в побуті, а лише потім організовувати сімейні стосунки. Мені імponує закордонний досвід: там, зазвичай, сім'ї створюють уже дорослі люди, яким за тридцять. У цьому віці вони по-іншому мислять, оцінюють один одного, сприймають проблеми, будують стосунки. У них весь побут підлаштовують під дитину, під її повноцінне формування і розвиток. І таке серйозне ставлення до продовження роду благодатно позначається на дитині: вона зростає в мудрості, терпимості, вираженості суджень і вчинків батьків. Дитина справді приносить радість своїм батькам, і її розвиток відбувається в атмосфері щастя, емоційної рівноваги і благополуччя.

4. Складне запитання, особливо якщо згадати, що мені сімей довелось пережити в школі. Спираючись на розповіді мами, я маю глибоку повагу до моделі освіти, яка існувала за Радянського Союзу. Водночас не слід ту модель накладати на сучасні реалії — пройшли роки, і чимало змінилось в освіті. Хотілося б, щоб українська модель освіти була ефективною у своєму впливі на підростаючі покоління, як модель освіти в роки радянської влади.

Майбутнє людини починається зі шкільної парти

«Підручники повинні читати як захопливі книжки»

Леонід КАДЕНЮК,
Герой України, перший космонавт
незалежної України,
генерал-майор авіації:

1. Вважаю, що образ людини майбутнього визначити складно, бо вимоги до неї постійно змінюються. Заглянути в майбутнє — невдячна справа, легко можна помилитися. Загалом, якщо сформулювати відповідь одним реченням, то людина майбутнього — це насамперед людина освічена, причому її освіченість повинна відповідати сучасним вимогам.

2. Головне — виховати в людині оптимістичне ставлення до сприйняття життя. Так, не завжди на нашій вулиці свято, трапляються проблеми, приходять нещастя, виникають конфлікти. Але все це тільки піднімає його цінність, робить людину сприйнятливою до радості. Тому виховання правильного сприйняття життя — це формування у підростаючих поколінь оптимізму й задоволеності від подій, що відбуваються. Коли я вперше потрапив до США, то насамперед мене приємно здивувало те, що американці багато усміхаються. У них не прийнято приходити на роботу похмурими, без настрою, навіть якщо на це є причини. Бачити песимізм в людині для американців — це моветон. Можливо, тому вони значно простіше ставляться до багатьох проблем, які, наприклад, наших співгромадян, ввели б в стан глибокого стресу. А щодо людських якостей, то, на мій погляд, працьовитість і цілеспрямованість — це ті дві основні якості, які повинні складати основу кожної людини. Саме на їх формуванні має бути сконцентрована сучасна система освіти.

3. Я впевнений, що батьківське виховання складало, складає і складатиме основу кожної людини. Материнська ласка, увага, турбота і вплив батька — все це накопичується в підсвідомості дитини з перших днів її появи на світ. І жодний професіонал не в змозі замінити ту чуттєву складову, яка пов'язує дитину зі своїми батьками. Якщо не помиляюся, відомий австрійський психолог Зигмунд Фройд ще на початку XX сторіччя встановив, що понад 70% особливостей поведінки дорослої людини закладені в її дитинстві. Наприклад, спостерігаючи за собою,

пізнаю в собі багато з поведінки батька й мами. Саме від них мені передалися працьовитість, цілеспрямованість, шанобливе ставлення до людей і багато інших рис характеру. До слова, мої батьки обоє були педагогами: мама — вчителька молодших класів, батько — вчитель фізкультури і праці.

Я здобував середню освіту в школі села Клішківці Чернівецької області. Рівень викладання в ній був настільки високий, що це дало мені змогу в подальшому без надмірних зусиль вчитися у ВНЗ, здобути складну професію космонавта-випробувача, льотчика-випробувача та інженера-випробувача, брати участь у створенні й випробуванні авіаційних і космічних систем.

Можу зазначити й таке: читання книжок у формуванні внутрішнього світу людини беззаперечно і величезне. Умови, в яких я зростаю, значно відрізнялися від нинішніх. У нас не було телевізорів і комп'ютерів, тому додаткову інформацію ми черпали з книжок. Це не тільки додавало нам знань, а й виховувало посидючість, сприймання, розширювало кругозір, формувало життєві цілі і пріоритети.

Я добре пам'ятаю одну зі своїх перших книжок — Бориса Пільового «Повість про справжню людину», яку я прочитав у восьмирічному віці. У шість років я дивився однойменний фільм, а коли навчився вільно читати, однією з перших прочитав саме цю книжку. Її героєм — Олексій Маресьєв, який після ампутації обох ніг продовжував літати і воювати на винищувачах — настільки

мене вразив, що я вирішив стати льотчиком, причому літати, як і він, на бойових винищувачах. Після історичного польоту в космос льотчика-винищувача Ю. О. Гагаріна у мене народилася мрія літати і в космос. Тому після закінчення середньої школи я вступив до Чернігівського вищого військового авіаційного училища льотчиків.

Книжки розширюють масштаб світосприйняття людини, дають змогу набувати досвід і знання, накопичений століттями. Без книжок людина не може повністю реалізувати себе як особистість.

4. Я не великий фахівець в галузі освіти, тому мені складно відповісти на це запитання. Але, спираючись на власний життєвий досвід, можу сказати таке. Радянська освіта давала дуже добру підготовку. Перебуваючи в США, я спостерігав, як американці цінують наших фахівців. Після розпаду СРСР їх там виявилось дуже багато. У тому числі і в НАСА. Але коли я запитував американців, чому у них ставлення до наших дипломів негативне, вони відповідали: «Це — політика». За постійного й інтенсивного збільшення обсягу інформації, що відбувається в наш час, важливо оптимізувати навчальні програми, вміти виділити основне, не забувати голови дітей другорядними речами. Якось до рук мені потрапив підручник з біології. На одній сторінці я прочитав приблизно тридцять нових термінів і їх визначень! І таке повторювалося майже на кожній сторінці. Ви думаєте, після такого курсу дитина полюбить біологію? Адже в біології важлива не термінологія, а розкриття таємниць природи. Досліджуваний предмет повинен викликати не страх перед необхідністю зазубрювати нову термінологію, а захопленість процесом пізнання. Підручники повинні читати як захопливі книжки, що розкривають процеси і явища, що поглиблюють розуміння будови світу й еволюції життя, планети, космосу. Причому важливо, щоб програми, починаючи з дитячого садка, школи і, закінчуючи вищими навчальними закладами, доповнювали одна одну, поступово ускладнюючись. Тільки в цьому випадку ми зможемо сформувати світосприйняття дитини, гармонію її внутрішнього світу.

СОЦІАЛЬНА ПОЛІТИКА

Фокс і Трот поспішають на допомогу

ПРОЕКТИ. «Школа безпеки» побувала у Києві, Горлівці, Львові, Євпаторії, Гурзуфі, Луцьку

Валентина КОКІНА,
«Урядовий кур'єр»

В Україні триває соціальний проект «Школа безпеки». У листопаді він вирушає до Чернівців, де молодші школярі із 45 шкіл міста відвідають урок безпеки, отримають мультфільм і листівку «При пожежі дій правильно!» Ініціатори проекту вчать дошкільнят та молодших школярів головних правил: як бути живими і здоровими та вберегтися від небезпеки у побуті.

У 2008 році проект ініціювали активісти всеукраїнського дитячого руху «Школа безпеки» та ГК «Фокстрот» під девізом «Комфортно там, де безпечно!» А вже на початку 2011 навчального року до проекту долучилися спеціалісти з пропаганди ДАІ та разом провели для київських першокласників урок безпеки у столичному Па-

лаці «Україна». Дітей навчали правил дорожнього руху, а також презентували три серії мультфільму «Фокс і Трот поспішають на допомогу», що його створила в рамках власного соціального проекту відома торговельна мережа побутової техніки та електроніки.

Результат виявився настільки позитивним, що цього року автори випустили четверту серію мультсеріалу — «Пожежа». Головні герої — лисичка Фокс, робот Трот та Рятувальник у легкій ігровій формі розповідають, як не допустити пожежі та правильно діяти при її виникненні. Логічно, що вчителі цьогоорічного уроку безпеки, де презентували серію, стали спеціалісти МНС.

Помічник начальника територіального управління МНС у Чернівецькій області Сергій Бабчук, куди ви-

Ось такий «Пожежник» не тільки додав веселощів на уроці, а й подружився з юними киянами

рушає урок безпеки найближчим часом, каже, що навчити дитину правил безпеки під час пожежі — нелегке завдання, бо не всі дорослі знають, як правильно діяти у боротьбі з вогнем. Тож у Чернівцях відповідально готуються до проведення 3 листопада уроку безпеки для кількох тисяч місцевих школярів.

У тому, що його учні засвоять на відмінно, переконаний один з авторів соціального проекту голова ради засновників ГК «Фокстрот» Геннадій Виходцев: «Адже у формі гри про найважливіші правила безпеки розповідають справжні герої-рятувальники, мультиплікаційні герої. Тож діти зможуть подбати не лише про власну, а й про колективну безпеку».

Найближчі плани авторів проекту — урок безпеки для школярів Запоріжжя, Харкова, Миколаєва та інших міст.

Вікно в нове життя

БЕЗ ОБМЕЖЕНЬ. Незрячих музикантів слухає вся Україна

Василь БЕДЗІР,
«Урядовий кур'єр»

Подорожуючи Україною, вони розвіюють міф про «обмеженість» можливостей таких, як вони, незрячих людей, заохочених у мистецтво. Їхні концерти зазвичай проходять із аншлагами. Глядачі по-новому дивляться на виконавців музичних творів, отримуючи від звучання відомих пісень і мелодій незрівнянну вищу насолоду...

Ініціаторка мистецьких зустрічей — львів'янка Оксана Потимко. Втративши 20 років тому зір, вона, вже маючи на той час диплом лікаря, розпочала життя в іншому вимірі. Здобула другу вищу освіту, захистила дисертацію на звання кандидата історичних наук і, працюючи виконавчим директором Львівського обласного осередку ВГО «Українська спілка інвалідів — УСІ» та доцентом обласного інституту післядипломної педагогічної освіти, перейнялася долею таких людей, як вона сама.

— Ми об'їздили всю Україну, даючи приблизно п'ять концертів щороку, — розповідає О. Потимко. — Були вже і в Швеції, і тричі в Польщі. Завдячуємо підтримці Міністерства культури України, львівських обласної і міської рад. Нещодавно з'явився наш перший компакт-диск, записаний за сприяння шведів. І все-таки кожен концерт — це завжди хвилювання. Для нас важливий глибокий контакт із глядачами в залі. Це

Концерт в Ужгороді

складно, бо ж їхніх очей не бачимо, відчуваємо лише душевний відгук, чуємо вдячні аплодисменти.

Разом із головним диригентом Львівського національного академічного українського драматичного театру імені Марії Заньковецької, заслуженим артистом України, доцентом Львівської національної музичної академії Богданом Мочурадом Оксана Потимко відчинила вікно в нове життя для десятків талановитих виконавців. Завдяки цьому проект і отримав схожу назву — «Відчинилося життя».

— Це дуже складний проект навіть організацій-

но, адже на концертах представлена Україна від Криму до Мукачового, — зауважив Б. Мочурад. — Допомагають десятки добровільних помічників, адже без них артисти не змогли б навіть приїхати на концерти. Ці люди — безіменні герої проекту.

Два концерти, які днями відбулися у кращих концертних залах Ужгорода й Мукачового, зайвий раз продемонстрували бажання «проектантів» дарувати радість, служити ідеалам високого мистецтва. Авторкою багатьох пісень була й ведуча концертів — співачка, заслужена артистка України Леся Го-

— Писати було складно, адже ці люди, як ніхто інший, відчувають фальш або нещирість, — сказала пані Леся.

Чи не найбільше оплесків припало на долю Зери Кіраджиевої: виконувала незрячим талантам України втілення кращих мрій, відзначить п'ятиріччя свого існування. З цієї нагоди у Львові відбудеться ювілейний концерт.

Не тільки отримувати послуги

Олена ОСОБОВА,
«Урядовий кур'єр»

КУЛЬТУРА ЗДОРОВ'Я. «Нині в нас розповсюджена медична модель інвалідності, за якою людину розглядають як хворого пацієнта. Його повинні лікувати, реабілітувати, надавати медичні послуги. А європейське суспільство вже перейшло до соціально-правової моделі, — каже керівник відділу реабілітації студентів з особливими потребами Ірина Клименко. — Це означає, що інвалідність як поняття виникає тільки тоді, коли людина стикається з бар'єром суспільства, скажімо, із проблемами архітектурної чи інформаційної доступності. З позицій цієї моделі інвалідності для людини повинні бути створені всі умови, щоб вона могла вести повноцінне життя і реалізовуватися в будь-якій галузі».

Наша країна теж на цьому шляху. І, за цією ідеологією, ми вважаємо, що люди з особливими потребами мають не тільки отримувати послуги, а й формувати в собі «культуру здоров'я». Тому ми розробили програму й упроваджуємо методику «Оздоровчо-навчальна реабілітація», щоб кожна людина, яка відвідує заняття інклюзивних груп, засвоїла навички формування здорового способу життя, зокрема психічної роботи з емоціями. І потім, опанувавши методику, в повсякденному житті не чекала, коли прийде лікар, а могла оздоровлюватися, перебуваючи поза стінами реабілітаційного центру».

Луганський національний університет ім.Т.Шевченка послідовно впроваджує нові технології. Цьому сприяє й технічна готовність ВНЗ приймати студентів із фізичними вадами: навчальні корпуси, бібліотека та гуртожитки обладнані пандусами для вільного пересування людей з інвалідністю.

Саму методику було представлено під час V Всеукраїнської конференції для представників реабілітаційних центрів і фахівців фізичної терапії. Провідні фахівці з Києва, Львова та Харкова обговорили перспективність методики луганчан та обмінялися досвідом. Особливо зацікавило колег те, що у відділі реабілітації ЛНУ ім. Т. Шевченка працюють люди з інвалідністю, які здобули якісну освіту, навчилися стежити за своїм здоров'ям і тепер допомагають іншим.

ОГОЛОШЕННЯ

Білоцерківський міськрайонний суд Київської області викликає відповідачів Козловського Ігоря Михайловича, Козловську Оксану Миколаївну по цивільній справі № 2-11928/12 за позовом ПАТ «Астра банк» до Козловського І. М., Козловської О. М. про дострокове повернення кредиту на 7 листопада 2012 року об 11 годині 00 хвилин за адресою: вул. Першотравнева, 4-а, м. Біла Церква, зал судового засідання №5, суддя Білоцерківського міськрайонного суду Київської області **Шовкопляс О. П.**
Явка обов'язкова.

ПАМ'ЯТЬ

Наталія ДОЛИНА,
«Урядовий кур'єр»

Більшу частину життя (свій перший номер з шістьма хижаками він виконав перед публікою в 14 років) Володимир Шевченко дресировував левів і тигрів. Через його руки пройшли понад 160 хижаків. З 1972 року номери Володимира Шевченка і його дружини Людмили були візиткою Київського цирку, брендом, відомим у всьому світі.

Володимира Шевченка за життя називали легендою, він належав до п'ятірки кращих дресирувальників світу. На манежі він творив дива. Один з найвідоміших його трюків — «Аргентинське танго з левицею». Шевченко кілька місяців привчав хижаків ставати на задні лапи і класти передні йому на плечі. Номер, в якому дресирувальник виконав танго з левицею під музику, програвив на весь світ. За цей трюк його називали «тим, хто танцює з левами». Аналогічна історія була і з хижаками-наїзниками. Володимир Шевченко разом із дружиною Людмилою навчив левів їздити верхи на коні. На запитання: «Чи не боїтеся ви працювати з хижаками» він незмінно відповідав: «Звичайно, боюся. Але той, хто займається екстремальною професією, реагує швидше, ніж звичайна людина, на несподіванки і ситуації, які виникають у процесі роботи».

Незважаючи на серйозні травми, він ніколи не думав відмовитися від улюбленої справи. Талант його був багатограним: дресирувальник, артист (Володимир Шевченко знявся в трьох фільмах: «Розсмішіть клоуна», «Вантаж без маркування», «Чарівне коло»), каскадер (у фільмі «Гіперболоїд інженера Гаріна» стрибав з п'ятого поверху, на зйомках стрічки «Війна і мир» виконував трюки на конях), адміністратор.

За словами менеджера зі зв'язків з громадськістю Національного цирку Олега Кия, у Володимира Шевченка був свій стиль управління. Будь-який керівник — це адміністративна людина. А Володимир Шевченко був передовсім великим артистом. І його стиль управління був зовсім іншим — творчим. Він привніс у керівництво Національним цирку людяність і відкритість. Його управління не було сухим і адміністративним, адже на перше місце він ставив артиста.

49 років поруч з Володимиром була його дружина Людмила

Той, хто танцював із левами

ВТРАТА. Завтра 9 днів, як пішов із життя один із кращих дресирувальників світу — генеральний директор Національного цирку України Володимир Шевченко

Фото з сайту otolija.com.ua

Звичайно, державним підприємством дуже не просто керувати, враховуючи вічний грошовий голод, і для того, щоб дати публіці більш якісну і

Національний цирк показував світовій аудиторії найбільш якісні й цікаві програми. Саме з ним Національний цирк України підсилював свій імідж не тільки в

треба народитися. Не випадково в цьому середовищі побував вислів — «він цирковий».

Це людина, яка народилася і живе «у цирковій стружці», яка увібрала з дитинства той неповторний дух, який властивий тільки одному мистецтву у світі — мистецтву цирку.

Володимир Шевченко був справжнім «цирковим». І мати, і батько його були дресирувальниками, сам він закінчив Державне училище естрадно-циркового мистецтва і теж займався дресурою. Все його життя пройшло в українському цирку, саме йому він віддав весь свій талант.

Симпатії взаємні — інакше не цілувалися б

престижну програму, Володимир Шевченку доводилося користуватися власним авторитетом артиста і значущої фігури в сфері циркового мистецтва. За невеликі гроші він умів робити великі програми.

— Під керівництвом Володимира Шевченка

Україні, а й у світі, — вважає Олег Кий. Як відомо, цирк — не просто мистецтво, це особливий світ. Напевно, артистом цирку

Фото Володимира ЗАІКІ

Фото Володимира ЗАІКІ

За час своєї роботи він знайшов спільну мову зі 160 тиграми і левами

В одному зі своїх інтерв'ю в 2008 році Володимир Шевченко сказав: «Ми з Людмилою нерозлучні вже 45 років. За радянських часів на афішах писали: «Виступають артисти Московського цирку». Але в кожному інтерв'ю ми говорили закордонним журналістам, що ми українські артисти з Києва (я тоді був директором Українського циркового колективу)».

За досягнення в галузі циркового мистецтва Володимир Шевченко удостоєний звання «Народний артист України». Нагороджений медаллю ім. В. Дурова, «Срібною гілкою» (Італія), «Золотою медаллю Парижа», «Золотий орел» (Японія), «Золотою медаллю Міжнародної ліги артистів цирку вар'єте» (Франція).

Але, напевно, краще, ніж нагороди, розкажуть про життя великого майстра циркові номери, які він зробив, учні, з яких він виховав талановитих артистів, глядачі, які йдуть до створеного ним цирку як на зустріч з дивом.

Автору цих рядків пощастило поспілкуватися з Володимиром Шевченком. У вересні минулого року Національний цирк України презентував нову програму. Володимир Шевченко розповідав про творчі плани, жартував

так, як умів тільки він: з грубуватим, але добрим гумором. Нова програма називалася «Просто супер». Напевно, ці ж слова варто висловити і на адресу самого Володимира Шевченка. Все, що він зробив за своє 66-річне життя, можна наректи саме так: «просто супер».

СУСПІЛЬСТВО

Технологія, що потребує вивчення

ЗАВДАННЯ. Вітчизняні науковці мають дослідити й адаптувати до українських реалій нульовий обробіток ґрунту

Віталій МЕДВЕДЄВ, академік НААН, для «Урядового кур'єра»

Про те, що Україна має багаті й родючі ґрунти, знають усі. При цьому мало хто, крім науковців, замислюється, чи вічні вони. На жаль, земля, як і здоров'я, має свій ресурс. Її треба берегти, як це роблять у всьому світі завдяки інноваційним технологіям. Як упроваджується одна з таких технологій — нульовий обробіток ґрунту, нещодавно розглядало бюро Президії Національної академії аграрних наук України.

Слід зазначити, що це принципово нова для України технологія

агровиробництва. Вона передбачає повну відмову від обробітку ґрунту під час вирощування польових культур і від численних стереотипів сучасного землеробства. А також потребує зміни структури сівозмін, системи добрив, захисту рослин і використання нових спеціальних сівалок, що під час роботи не порушують покривної культури тощо.

Чи приживеться у нас?

Зважаючи на значне поширення нульового обробітку у світі, особливо на Американському континенті, й позитивні економічні й екологічні результати його впровадження, які вражають, в установах Академії закладено польові досліді для адаптації технології до різних природних і господарських умов України. Протягом 2008—2011 років у п'яти дослідних установах НААН проведено дослідження з прямої сівби, але його результати виявилися суперечливими й нестабільними за часом.

Річ у тому, що під час прямої сівби не було витримано особливостей нульового обробітку. Періодично вона переривалася поверхневим або глибоким обробітком. Тому переваги нульового обробітку, яких досягають, за даними багатьох закордонних досліджень, саме за рахунок підтримання постійного рослинного (жи-

шару ґрунту. За попередніми даними, в Україні є значні можливості для впровадження нульового обробітку ґрунту, але без широкої перевірки ефективності нової для країни технології її впровадження у виробництво неможливе.

Досліди вирішено закласти у межах лісостепової й степової природ-

За попередніми даними, в Україні є значні можливості для впровадження нульового обробітку ґрунту, але без широкої перевірки ефективності нової для країни технології її впровадження у виробництво неможливе.

вого чи мертвого) покриття, не взято до уваги. Адже акумуляція рослинних решток на поверхні й у верхньому шарі ґрунту зменшує поверхневий і внутрішньогрунтовий стік, поліпшує баланс органічного вуглецю та інших біогенних елементів, гальмує втрати гумусу й емісії газів із ґрунту, міграцію поживних речовин за межі кореневмісного

них зон (гіпотетично найсприятливіших для ефективного функціонування технології). Від нульового обробітку цілком виправдано очікувати зменшення дії руйнівних водно- і вітроерозійних процесів, раціональнішого використання вологи, усунення переущільнення у підорному і глибших шарах, знеструктурення, кірки, брил. Тобто нега-

тивних процесів, які поширені на чорноземних ґрунтах Лісостепу і Степу. Можливість за допомогою нульового обробітку секвеструвати органічний вуглець (тобто зберегти його від емісії й навіть із часом накопичити у ґрунті) — ще одна перевага цієї технології.

Більше питань, ніж відповідей

Науковці обговорили широке коло питань, пов'язаних із потребою поглиблення знань про нульовий обробіток. Адже багато українських аграріїв взяли за його впровадження, але не дочекавшись віддачі та закінчення перехідного періоду (4—5 років), відмовилися від цієї ідеї. А все через початково низькі врожаї та велику кількість бур'янів, які б за кілька років «задушила» поверхнева покривна культура. Що говорити, якщо у країні немає навіть обліку таких аграріїв. А, отже, науковці не можуть вивчити результатів їхньої праці.

Серед проблем, які відомі вченим і можуть виникати

внаслідок упровадження технології, — агроєкологічні, імплементаційні, нестача спеціальних сівалок та брак знань про них у фахівців, ускладнення соціальних проблем селян через збільшення безробіття тощо.

Фактично нульовий обробіток — це нова стратегія боротьби з бур'янами і хворобами, яка дає можливість заощаджувати на хімізасабах, а також захищає від забруднення підґрунтові води. Але все це може здійснитися, щойно науковці оцінять придатність конкретних ґрунтів для впровадження технології в Україні, знайдуть найбільш адаптовані покривні культури, підвищать ефективність внесених добрив, знизять їхні втрати; виявлять реальний вплив технології на збільшення біорізноманіття, поведінку пестицидів і важких металів, стійких до розкладу органічних забруднювачів і загалом вирішать велику кількість важливих теоретичних і практичних питань. Оптимальне розв'язання цієї гострої дискусійної проблеми має спиратися на результати фундаментальних наукових досліджень.

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА від 24 жовтня 2012 р. № 972 Київ

Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України з питань ліцензування господарської діяльності арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів)

Кабінет Міністрів України постановляє:

- Внести до постанов Кабінету Міністрів України з питань ліцензування господарської діяльності арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) зміни, що додаються.
- Визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.
- Ця постанова набирає чинності з дня набрання чинності Законом України від 22 грудня 2011 р. № 4212-VI «Про внесення змін до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО постановою Кабінету Міністрів України від 24 жовтня 2012 р. № 972

ЗМІНИ,

що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України з питань ліцензування господарської діяльності арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів)

- Пункт 24 переліку органів ліцензування, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 14 листопада 2000 р. № 1698 (Офіційний вісник України, 2000 р., № 46, ст. 2001; 2011 р., № 57, ст. 2290), виключити.
- Пункт 30 переліку документів, які додаються до заяви про видачу ліцензії для окремого виду господарської діяльності, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 4 липня 2001 р. № 756 (Офіційний вісник України, 2001 р., № 27, ст. 1212; 2011 р., № 52, ст. 2070), виключити.
- Пункт 2 додатка 1 до постанови Кабінету Міністрів України від 25 травня 2011 р. № 639 «Про затвердження переліків платних адміністративних послуг, які надаються Міністерством юстиції, Державною реєстраційною службою та структурними підрозділами територіальних органів Міністерства юстиції, що забезпечують реалізацію повноважень Державної реєстраційної служби» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 45, ст. 1856) виключити.

ЗАТВЕРДЖЕНО постановою Кабінету Міністрів України від 24 жовтня 2012 р. № 972

ПЕРЕЛІК

постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

- Постанова Кабінету Міністрів України від 27 серпня 2008 р. № 747 «Про затвердження критеріїв оцінки ступеня ризику від провадження господарської діяльності арбітражними керуючими (розпорядниками майна,

керуючими санацією, ліквідаторами) з визначенням періодичності здійснення заходів державного нагляду (контролю)» (Офіційний вісник України, 2008 р., № 65, с. 2188).

2. Постанова Кабінету Міністрів України від 28 липня 2010 р. № 658 «Про внесення змін у додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 27 серпня 2008 р. № 747» (Офіційний вісник України, 2010 р., № 58, ст. 2008).

3. Пункт 12 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 11 травня 2011 р. № 483 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 35, ст. 1451).

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо оподаткування підприємств оборонно-промислового комплексу

Верховна Рада України постановляє:

І. Внести до Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№13-17, ст. 112) такі зміни:

1. Пункт 136.1 статті 136 доповнити підпунктом 136.1.25 такого змісту: «136.1.25. вартість безоплатно отриманого (переданого) платником податку майна, якщо така передача здійснюється Державним концерном «Укроборонпром» та державними підприємствами, у тому числі казенними підприємствами, які включені до його складу, з метою проведення демонстрації товарів військового призначення або подвійного використання (з подальшим поверненням цього майна), проведення спільних або самостійних випробувань виробів військового призначення (з подальшим поверненням цього майна або без такого), підтримки науково-дослідної та дослідно-конструкторської діяльності державних підприємств, установ та організацій (з подальшим поверненням цього майна або без такого), забезпечення діяльності представництв Державного концерну «Укроборонпром» та підприємств оборонно-промислового комплексу, включених до його складу (з подальшим поверненням цього майна або без такого)».

2. Пункт 197.1 статті 197 доповнити підпунктом 197.1.30 такого змісту: «197.1.30. безоплатної передачі майна Державним концерном «Укроборонпром» та державними підприємствами, у тому числі казенними, які включені до його складу, якщо така передача здійснюється підприємствам, установам чи організаціям з метою проведення демонстрації товарів військового призначення або подвійного використання (з подальшим поверненням цього майна), проведення спільних або самостійних випробувань виробів військового призначення (з подальшим поверненням цього майна або без такого), підтримки науково-дослідної та дослідно-конструкторської діяльності державних підприємств, установ та організацій (з подальшим поверненням цього майна або без такого), забезпечення діяльності представництв Державного концерну «Укроборонпром» та підприємств оборонно-промислового комплексу, включених до його складу (з подальшим поверненням цього майна або без такого)».

3. У розділі XX «Перехідні положення»:

1) підрозділ 2 доповнити пунктом 29 такого змісту:

«29. На період дії процедури списання заборгованості згідно із Законом України «Про деякі питання заборгованості підприємств оборонно-промислового комплексу - учасників Державного концерну «Укроборонпром» та забезпечення їх стабільного розвитку» для учасників процедури списання заборгованості, визначених цим Законом, які є платниками податку на додану вартість відповідно до розділу V цього Кодексу, податок на додану вартість, попередньо віднесений до складу податкового кредиту та податкових зобов'язань, не підлягає коригуванню і не змінює склад податкових зобов'язань та податкового кредиту звітного податкового періоду платників податку.

Не виникають податкові зобов'язання з податку на додану вартість у Державного агентства резерву України при переведенні матеріальних цінностей у грошову форму в межах виконання Закону України «Про деякі питання заборгованості підприємств оборонно-промислового комплексу - учасників Державного концерну «Укроборонпром» та забезпечення їх стабільного розвитку».

При відпуску палива з державного резерву відповідно до Закону України «Про деякі питання заборгованості підприємств оборонно-промислового комплексу - учасників Державного концерну «Укроборонпром» та забезпечення їх стабільного розвитку» в учасників процедури списання заборгованості не виникають податкові зобов'язання та податковий кредит з податку на додану вартість»;

2) підрозділ 4 доповнити пунктом 28 такого змісту:

«28. Норми статей 135, 159, 192 та пункту 5 підрозділу 4 розділу XX цього Кодексу не поширюються на заборгованість, до якої застосовується механізм списання на умовах, визначених Законом України «Про деякі питання заборгованості підприємств оборонно-промислового комплексу - учасників Державного концерну «Укроборонпром» та забезпечення їх стабільного розвитку»;

3) підрозділ 10 доповнити пунктом 22 такого змісту:

«22. Підлягає списанню податковий борг (у тому числі встановлений судовими рішеннями та реструктуризований) станом на 1 липня 2012 року, не сплачений станом на дату набрання чинності цим Законом, платників податків - підприємств оборонно-промислового комплексу, які включені до складу Державного концерну «Укроборонпром» (далі - підприємства оборонно-промислового комплексу), перед бюджетом (у тому числі податковий борг, який виник у зв'язку з порушеннями податкового, валютного та митного законодавства), а також грошові зобов'язання, які виникнуть у зв'язку із застосуванням механізму списання відповідно до статті 2 Закону України «Про деякі питання заборгованості підприємств оборонно-промислового комплексу - учасників Державного концерну «Укроборонпром» та забезпечення їх стабільного розвитку».

Підлягає списанню податковий борг із сплати податку на додану вартість Державного агентства резерву України, який виник у зв'язку з переведенням заборгованості Національної акціонерної компанії «Нафтогаз України», підприємств паливно-енергетичного комплексу перед Державним агентством резерву України, що списується відповідно до статті 2 Закону України «Про деякі питання заборгованості підприємств оборонно-промислового комплексу - учасників Державного концерну «Укроборонпром» та забезпечення їх стабільного розвитку».

Суми, списані відповідно до положень цього пункту та Закону України «Про деякі питання заборгованості підприємств оборонно-промислового комплексу - учасників Державного концерну «Укроборонпром» та забезпечення їх стабільного розвитку», не включаються до доходів та витрат учасників процедури списання.

Контролюючі органи в межах їх компетенції у порядку, передбаченому для списання безнадійного податкового боргу, здійснюють списання зазначених сум протягом десяти робочих днів з дня подання заяви платника податків.

На списані відповідно до положень цього пункту суми не нараховується пена, штрафні санкції, що встановлені цим Кодексом».

ІІ. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Установити, що для цілей цього Закону підприємствами оборонно-промислового комплексу вважаються підприємства, включені до складу Державного концерну «Укроборонпром» станом на день набрання чинності цим Законом.

Президент України В.ЯНУКОВИЧ

м. Київ
2 жовтня 2012 року
№ 5414-VI

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 17 жовтня 2012 р. № 982
Київ

Про затвердження Порядку та умов надання у 2012 році субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на часткове відшкодування вартості лікарських засобів для лікування осіб з гіпертонічною хворобою

Відповідно до частини другої статті 97 Бюджетного кодексу України Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Затвердити Порядок та умови надання у 2012 році субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на часткове відшкодування вартості лікарських засобів для лікування осіб з гіпертонічною хворобою, що додаються.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 17 жовтня 2012 р. № 982

ПОРЯДОК ТА УМОВИ надання у 2012 році субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на часткове відшкодування вартості лікарських засобів для лікування осіб з гіпертонічною хворобою

1. Ці Порядок та умови визначають механізм надання у 2012 році субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на часткове відшкодування вартості лікарських засобів для лікування осіб з гіпертонічною хворобою (далі — субвенція).

2. Головним розпорядником субвенції є МОЗ. Розпорядники субвенції за місцевими бюджетами визначаються рішеннями про такі бюджети відповідно до законодавства.

3. Субвенція спрямовується на часткове відшкодування вартості лікарських засобів для лікування осіб з гіпертонічною хворобою (далі — відшкодування) відповідно до Порядку часткового відшкодування вартості лікарських засобів для лікування осіб з гіпертонічною хворобою, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 5 вересня 2012 р. № 907 (Офіційний вісник України, 2012 р., № 75, ст. 3034).

4. Використання субвенції здійснюється згідно з Порядком казначейського обслуговування місцевих бюджетів, затвердженим Мініном, в обсягах, передбачених у додатку 7 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2012 рік».

5. Розпорядники субвенції за місцевими бюджетами формують після проведення звірки та прийняття рішення про відшкодування реєстр суб'єктів господарювання, які мають право на відшкодування, та подають його Казначейству.

6. Казначейство перераховує субвенцію відповідно до Порядку перерахування міжбюджетних трансфертів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 15 грудня 2010 р. № 1132 (Офіційний вісник України, 2010 р., № 96, ст. 3399), і Порядку обслуговування державного бюджету за видат-

ками та операціями з надання та повернення кредитів, наданих за рахунок коштів державного бюджету, затвердженого Мініном.

7. Відображення у первинному та бухгалтерському обліку інформації про отримані (створені) оборотні і необоротні активи, а також відкриття рахунків, реєстрація, облік бюджетних зобов'язань в органах Казначейства та операції, пов'язані з використанням субвенції, здійснюються в установленому законодавством порядку.

8. Розпорядники субвенції за місцевими бюджетами подають щомісяця до 15 числа МОЗ за встановленою ним формою інформацію про її використання та стан відшкодування за рахунок субвенції для подання до 20 числа Мініну загальної інформації у розрізі адміністративно-територіальних одиниць.

9. Казначейство інформує щомісяця до 15 числа Мінін про перераховані обсяги субвенції та касові видатки у розрізі адміністративно-територіальних одиниць.

10. Складення та подання фінансової і бюджетної звітності про використання субвенції, а також контроль за її цільовим та ефективним витрачанням здійснюються в установленому законодавством порядку.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 17 жовтня 2012 р. № 827-р
Київ

Про перерозподіл деяких видатків, передбачених Міністерству фінансів на 2012 рік, та внесення змін до розпорядження Кабінету Міністрів України від 21 березня 2012 р. № 177

1. Здійснити у межах загального обсягу бюджетних призначень, передбачених Міністерству фінансів на 2012 рік у загальному фонді державного бюджету, перерозподіл видатків у сумі 82020 тис. гривень шляхом зменшення обсягу видатків споживання за програмою 3501170 «Обслуговування державного боргу» та збільшення обсягу видатків розвитку за програмою 3511090 «Державні капітальні видатки, що розподіляються Кабінетом Міністрів України».

2. Внести до розпорядження Кабінету Міністрів України від 21 березня 2012 р. № 177 «Деякі питання використання у 2012 році державних капітальних видатків» — із змінами, внесеними розпорядженнями Кабінету Міністрів України від 17 травня 2012 р. № 299, від 25 червня 2012 р. № 464, від 25 липня 2012 р. № 533, постановами Кабінету Міністрів України від 29 серпня 2012 р. № 842 (Офіційний вісник України, 2012 р., № 69, ст. 2803) і від 17 вересня 2012 р. № 892 (Офіційний вісник України, 2012 р., № 74, ст. 2981) та розпорядженням Кабінету Міністрів України від 1 жовтня 2012 р. № 756, зміни, що додаються.

3. Забезпечити:

1) головним розпорядником бюджетних коштів: погодження перерозподілу видатків державного бюджету, передбаченого пунктом 1 цього розпорядження, та передачі бюджетних призначень, передбаченої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 21 березня 2012 р. № 842 (Офіційний вісник України, 2012 р., № 69, ст. 2803) і від 17 вересня 2012 р. № 892 (Офіційний вісник України, 2012 р., № 74, ст. 2981) та розпорядженням Кабінету Міністрів України від 1 жовтня 2012 р. № 756, зміни, що додаються;

розроблення та затвердження у разі потреби порядків використання відповідних бюджетних коштів;

подання щомісяця до 5 числа Міністерству фінансів звіту про використання бюджетних коштів;

2) після зазначеного погодження:

Міністерству фінансів — відкриття у разі потреби нових бюджетних програм та внесення відповідних змін до розпису державного бюджету;

Державній казначейській службі — перерахування бюджетних коштів відповідно до переданих бюджетних призначень.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 17 жовтня 2012 р. № 827-р

ЗМІНИ,

що вносяться до розпорядження Кабінету Міністрів України від 21 березня 2012 р. № 177

1. У пункті 1 цифри «3209538,8» замінити цифрами «3291558,8».

2. У додатку до розпорядження:

1) у позиції «Мінрегіон» у графі «Бюджетні призначення»:

в абзаці першому цифри «658058,6» замінити цифрами «662058,6»;

доповнити позицію абзацом такого змісту:

«4000 тис. — для завершення спорудження житлового будинку по вул. Щорса, 155, у м. Житомирі»;

2) позицію «Рада національної безпеки і оборони» і «Київська облдержадміністрація» замінити такими позиціями:

«Адміністрація Державної служби 3920 тис. гривень — для розвитку системи урядового зв'язку»;

«Київська облдержадміністрація усього — 15000 тис. гривень, у тому числі:

10000 тис. — для реконструкції плавального басейну «Купава» по вул. Шевченка, 10, у м. Броварах; 5000 тис. — для погашення кредиторської заборгованості минулих років за об'єктом «Будівництво спортивного блоку в комплексі з будівлями загальноосвітньої школи № 2 по вул. Шевченка, 14, у м. Бучі»»;

3) у графі «Бюджетні призначення»:

у позиції «Луганська облдержадміністрація»:

в абзаці першому цифри «105235,7» замінити цифрами «130235,7»;

в абзаці третьому слова «погашення кредиторської заборгованості та» виключити;

доповнити позицію абзацом такого змісту:

«25000 тис. — для будівництва багатоквартирного житлового будинку в м. Луганську»;

у позиції «Миколаївська облдержадміністрація»:

в абзаці першому цифри «42000» замінити цифрами «42400»;

доповнити позицію абзацом такого змісту:

«400 тис. — для капітального ремонту, реконструкції загальноосвітньої школи № 36 у м. Миколаєві»;

у позиції «Київська міськдержадміністрація»:

в абзаці першому цифри «679200» замінити цифрами «729200»;

в абзаці шостому цифри «30000» замінити цифрами «80000».

Вирішує вилучити заяву з реєстру справ в частині вищезазначеної скарги відповідно до підпункту «с» пункту 1 статті 37 Конвенції.

Оголошує решту скарг у заяві неприйнятними».

СПРАВА «ДОВГОПОЛ ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF DOVGOPOL v. UKRAINE)

Заява № 27317/08

Стислий виклад рішення від 25 вересня 2012 року

Заявниця скаржилась до Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) на порушення її права на доступ до суду щодо її позову до органу соціального захисту.

7 червня 2012 року Європейський суд отримав підписану Урядом декларацію щодо дружнього врегулювання, за якою він пропонував сплатити заявниці 1500 євро як відшкодування будь-якої матеріальної та моральної шкоди, а також як компенсацію судових витрат, в обмін на її згоду відмовитись від будь-яких подальших скарг проти України, які стосуються фактів, викладених у цій заяві.

2 липня 2012 року Суд отримав лист заявниці, в якому зазначалось, що вона прийняла декларацію Уряду.

3 огляду на досягнення сторонами дружнього врегулювання, яке ґрунтується на засадах поваги до прав людини, які гарантовані Конвенцією та Протоколами до неї, Європейський суд не знаходить підстав для подальшого розгляду справи.

Розглянувши справу, ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО:

«*Вирішує* відповідно до статті 39 Конвенції вилучити заяву з реєстру справ».

СПРАВА «МИХАЙЛЕНКО ПРОТИ УКРАЇНИ ТА ІНШІ ЗАЯВИ»

(CASE OF MIKHAYLENKO v. UKRAINE AND OTHER APPLICATIONS)

Заява № 41367/11 та 5 інших заяв

Стислий виклад рішення від 25 вересня 2012 року

Заявники скаржилися до Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) за пунктом 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод на надмірну тривалість цивільних проваджень в їх справах. Заявники подавали також інші скарги.

В різні дати Європейський суд отримав декларації щодо дружнього врегулювання, підписані сторонами, за якими заявники погоджувалися відмовитись від будь-яких подальших скарг проти України, які стосуються фактів, викладених в їхніх заявах в обмін на зобов'язання Уряду сплатити їм певні суми, що становитимуть відшкодування будь-якої матеріальної та моральної шкоди, а також компенсації судових витрат.

Європейський суд взяв до уваги факт досягнення сторонами дружнього врегулювання, яке ґрунтується на повазі до прав людини, гарантованих Конвенцією та протоколами до неї, і не знаходить підстав для подальшого розгляду заяв.

Розглянувши умови дружнього врегулювання, ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО:

«*Вирішує* вилучити заяви з реєстру справ».

СПРАВА «МАСЮТЕНКО ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF MASUTENKO v. UKRAINE)

Заява № 42914/10

Стислий виклад рішення від 25 вересня 2012 року

Заявниця скаржилась до Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) за статтями 2, 13 та 17 Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод (далі — Конвенція) на непроведення державними органами ефективного розслідування щодо смерті її доньки.

17 листопада Європейський суд отримав декларацію Уряду з пропозицією дружнього врегулювання справи за умови сплати заявниці 10 000 (десять тисяч) євро відшкодування.

Заявниця погодилася з умовами дружнього врегулювання.

Європейський суд взяв до уваги факт досягнення сторонами дружнього врегулювання, яке ґрунтується на засадах поваги до прав людини, які гарантовані Конвенцією та протоколами до неї, та не знаходить підстав для подальшого розгляду справи.

Розглянувши умови врегулювання справи, ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО:

«*Вирішує* вилучити заяву з реєстру справ відповідно до статті 39 Конвенції.»

Інформацію надано Урядовим уповноваженим у справах Європейського суду з прав людини

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ ТА УКРАЇНА

СПРАВА «ПРИЩЕНКО ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF PRYSHCHENKO v. UKRAINE)

Заява № 6931/10

Стислий виклад рішення від 25 вересня 2012 року

Заявниця скаржилась до Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) за пунктом 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на надмірну тривалість судового провадження в її справі. Заявниця подавала також інші скарги.

Уряд надіслав Європейському суду свої пропозиції щодо одностороннього врегулювання скарги заявниці.

Заявниця не погодилася з декларацією Уряду.

Європейський суд, взявши до уваги характер визнання Уряду-відповідача, що міститься в декларації, а також те, що сума відшкодування, яку Уряд запропонував заявниці, співмірна з сумами, які присуджуються Судом в подібних справах, вирішив, що немає підстав продовжувати розгляд вищевказаної скарги заявниці.

Ретельно дослідивши решту скарг заявниці у світлі всіх наявних матеріалів та настільки, наскільки вони охоплюються його компетенцією, Європейський суд дійшов висновку про відсутність будь-яких ознак порушень прав і свобод, передбачених Конвенцією чи протоколами до неї.

Розглянувши умови вирішення скарги, запропоновані Урядом, ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО:

«*Бере до уваги умови декларації Уряду-відповідача щодо надмірної тривалості цивільного провадження;*

Вирішує у відповідності до підпункту «с» пункту 1 статті 37 Конвенції вилучити заяву з реєстру справ в частині вищезазначеної скарги;

Оголошує решту скарг у заяві неприйнятними.».

СПРАВА «ПРЕНКО ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF PRENKO v. UKRAINE)

Заява № 7490/06

Стислий виклад рішення від 25 вересня 2012 року

Заявник скаржився до Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) за п. 1 ст. 6 Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод (далі — Конвенція) на надмірну тривалість провадження в його справі. Він також подавав й інші скарги.

22 квітня 2011 року Уряд направив до Європейського суду односторонню декларацію з метою врегулювання скарги заявника. Уряд визнав надмірну тривалість провадження та запропонував сплатити заявнику 700 євро відшкодування.

Заявник залишив вирішення цього питання на розсуд Європейського суду. Європейський суд, взявши до уваги характер визнання Уряду держави-відповідача, яке міститься в декларації, а також те, що сума відшкодування, запропонована Урядом заявнику, співмірна з сумами, які присуджуються Європейським судом в подібних справах, вирішив, що немає підстав продовжувати розгляд скарги заявника щодо тривалості цивільного провадження.

Ретельно дослідивши решту скарг заявника у світлі всіх наявних матеріалів та настільки, наскільки вони охоплюються його компетенцією, Європейський суд дійшов висновку про відсутність будь-яких ознак порушень прав і свобод, передбачених Конвенцією чи протоколами до неї.

Розглянувши умови вирішення скарги, запропоновані Урядом, ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО:

«*Бере до уваги умови декларації Уряду держави-відповідача щодо надмірної тривалості цивільного провадження;*

Вирішує вилучити заяву з реєстру справ в частині вищезазначеної скарги відповідно до підпункту «с» пункту 1 статті 37 Конвенції;

Оголошує решту скарг у заяві неприйнятними».

СПРАВА «ЗЕЛІНСЬКИЙ ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF ZELINSKY v. UKRAINE)

Заява № 21512/09

Стислий виклад рішення від 25 вересня 2012 року

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за п. 1 ст. 6 Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод (далі — Конвенція) на тривалість провадження у його справі. Він також подавав й інші скарги.

20 квітня 2012 року Уряд направив до Європейського суду односторонню декларацію з метою врегулювання скарги заявника. Уряд визнав надмірну тривалість у справі заявника та запропонував сплатити йому 2 300 євро відшкодування.

Заявник заперечив проти односторонньої декларації Уряду.

Європейський суд, взявши до уваги умови односторонньої декларації Уряду держави-відповідача, а також те, що сума відшкодування, запропонована Урядом заявнику, співмірна з сумами, які присуджуються Європейським судом в подібних справах, вирішив, що немає підстав продовжувати розгляд скарги заявника на тривалість цивільного провадження.

Ретельно дослідивши решту скарг заявника у світлі всіх наявних матеріалів та настільки, наскільки вони охоплюються його компетенцією, Європейський суд дійшов висновку про відсутність будь-яких ознак порушень прав і свобод, передбачених Конвенцією та протоколами до неї.

Розглянувши умови вирішення скарги, запропоновані Урядом, ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО:

«*Бере до уваги умови декларації Уряду держави-відповідача щодо надмірної тривалості цивільного провадження;*

Вирішує вилучити заяву з реєстру справ в частині вищезазначеної скарги відповідно до підпункту «с» пункту 1 статті 37 Конвенції;

Оголошує решту скарг у заяві неприйнятними».

СПРАВА «БУЛАВКА ПРОТИ УКРАЇНИ ТА ІНШІ ЗАЯВИ»

(CASE OF BULAVKA V. UKRAINE AND OTHER APPLICATIONS)

Заява № 23715/06 та 13 інших заяв

Стислий виклад рішення від 25 вересня 2012 року

Заявники скаржилися до Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) на тривале невиконання рішень, ухвалених на їхню користь. Також вони стверджували про інші порушення Конвенції.

Уряд направив до Європейського суду декілька односторонніх декларацій, з метою врегулювання справ заявників. Цими деклараціями Уряд визнав надмірну тривалість виконання рішень, ухвалених на користь заявників, та запропонував виплатити заявникам заборгованість за цими рішеннями, а також певні суми відшкодування за їхнє тривале невиконання.

Заявники погодилися з умовами декларацій. Європейський суд, з огляду на згоду заявників з умовами, запропонованими Урядом, вирішив, що немає підстав продовжувати розгляд скарг заявників.

Розглянувши умови вирішення скарг, запропоновані Урядом, ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО:

«*Вирішує* об'єднати заяви;

Бере до уваги умови декларацій Уряду держави-відповідача та зауваження заявників на них;

Вирішує відповідно до підпункту «b» пункту 1 статті 37 Конвенції вилучити заяви з реєстру справ».

СПРАВА «ЖОВНІРЕНКО ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF ZHOVNIRENKO v. UKRAINE)

Заява № 27263/10

Стислий виклад рішення від 25 вересня 2012 року

Заявник скаржився до Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) за пунктом 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод на тривалість провадження в його справі. Заявник також подавав інші скарги.

31 травня 2012 року Уряд України направив до Європейського суду односторонню декларацію з метою врегулювання скарги заявника на тривалість провадження. Уряд визнав надмірну тривалість провадження в справі заявника та заявив готовність сплатити заявнику 4600 євро в якості відшкодування.

Заявник не погодився з умовами односторонньої декларації, запропонованими Урядом.

Враховуючи характер визнання, що міститься в декларації Уряду, а також беручи до уваги суму запропонованого відшкодування, яка є співмірною з сумами, що присуджуються у подібних справах, Європейський суд не вважає виправданним подальший розгляд заяви в частині, що стосується скарги на надмірну тривалість.

Ретельно дослідивши решту скарг заявника у світлі всіх наявних матеріалів та настільки, наскільки вони охоплювалися його компетенцією, Європейський суд дійшов висновку про відсутність ознак будь-яких порушень прав і свобод, передбачених Конвенцією чи протоколами до неї.

Розглянувши справу, ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО:

«*Бере до уваги умови декларації Уряду держави-відповідача щодо надмірної тривалості цивільного провадження.*

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про відзначення 100-річчя Національної музичної академії України імені П.І.Чайковського

Ураховуючи вагомий внесок Національної музичної академії України імені П.І.Чайковського у розвиток вітчизняної музичної освіти, науки, культури і духовності, з метою сприяння у створенні умов для дальшої успішної діяльності цього вищого навчального закладу та з нагоди відзначення у 2013 році 100-річчя від дня його заснування **ПОСТАНОВЛЯЮ:**

1. Кабінету Міністрів України:
 - 1) утворити Організаційний комітет із підготовки та відзначення 100-річчя Національної музичної академії України імені П.І.Чайковського;
 - 2) розробити з урахуванням пропозицій Організаційного комітету та затвердити заходи з підготовки і відзначення 100-річчя Національної музичної академії України імені П.І.Чайковського (далі — Академія), передбачивши, зокрема: організацію урочистостей з нагоди пам'ятної дати; проведення міжнародної науково-теоретичної конференції, присвяченої 100-річчю Академії, випуск друкованої продукції з нагоди ювілею; зміцнення та розвиток матеріально-технічної бази Академії, в тому числі придбання музичних інструментів, ремонт органів у концертно-репетиційних залах, здійснення капітального ремонту навчального корпусу, студентського гуртожитку; виготовлення та випуск в обіг у встановленому порядку пам'ятної монети, випуск в обіг поштової марки та конверта, присвячених 100-річчю Академії, здійснення спеціалізованого поштової марки;
 - 3) забезпечити разом із Київською міською державною адміністрацією: вирішення в установленому порядку питання щодо оформлення права постійного користування земельною ділянкою, на якій розташовано студентський гуртожиток Академії; опрацювання за участю Академії питання щодо будівництва нового гуртожитку для аспірантів та докторантів цього навчального закладу;
 - 4) забезпечити в установленому порядку здійснення видатків на організацію і проведення заходів із підготовки і відзначення 100-річчя Академії.
2. Державному комітету телебачення і радіомовлення України забезпечити висвітлення заходів із підготовки та відзначення 100-річчя Академії.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
26 жовтня 2012 року
№ 614/2012

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 24 жовтня 2012 р. № 978
Київ

Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Внести до постанов Кабінету Міністрів України зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 24 жовтня 2012 р. № 978

ЗМІНИ.

що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України

1. У постанові Кабінету Міністрів України від 17 липня 1992 р. № 393 «Про порядок обчислення вислуги років, призначення та виплати пенсій і грошової допомоги особам офіцерського складу, прапорщикам, мічманам, військовослужбовцям надстрокової служби та військової служби за контрактом, особам начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ та членам їхніх сімей» (ЗП України, 1992 р., № 7, ст. 182; Офіційний вісник України, 2000 р., № 2, ст. 35; 2006 р., № 22, ст. 1609, № 31, ст. 2233, № 48, ст. 3200; 2008 р., № 27, ст. 840; 2011 р., № 99, ст. 3621):
 - 1) пункт 2 після слів «вищого начальницького складу органів внутрішніх справ» доповнити словами «, Державної інспекції техногенної безпеки»;
 - 2) абзац перший пункту 10 після слів «органів внутрішніх справ» доповнити словами «, Державної інспекції техногенної безпеки»;
 - 3) в абзаці четвертому пункту 11 слова «Міністерством з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи» замінити словами «Міністерством надзвичайних ситуацій», а після слів «Службою зовнішньої розвідки» доповнити словами «, Державною інспекцією техногенної безпеки»;
 - 4) в абзаці першому пункту 14 слова «Міністерством з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи» замінити словами «Міністерством надзвичайних ситуацій», а після слів «Службою зовнішньої розвідки» доповнити словами «, Державною інспекцією техногенної безпеки».
2. В абзаці двадцять четвертому пункту 3 Порядку обчислення стажу державної служби, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 3 травня 1994 р. № 283 (ЗП України, 1994 р., № 8, ст. 213; Офіційний вісник України, 2008 р., № 86, ст. 2894), слова «Міністерства з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи» замінити словами «Міністерства надзвичайних ситуацій та Державної інспекції техногенної безпеки».
3. У постанові Кабінету Міністрів України від 12 травня 1994 р. № 302 «Про порядок видачі посвідчень і нагрудних знаків ветеранів війни» (ЗП України, 1994 р., № 9, ст. 218; Офіційний вісник України, 2009 р., № 3, ст. 85, № 73, ст. 2508; 2011 р., № 84, ст. 3078; 2012 р., № 7, ст. 249, № 77, ст. 3106):
 - 1) абзац третій пункту 4 постанови після слів «Адміністрації Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації» доповнити словами «, Державної інспекції техногенної безпеки»;
 - 2) абзац перший пункту 7 та абзац другий пункту 7¹ Положення про порядок видачі посвідчень і нагрудних знаків ветеранів війни, затвердженого постановою, після слова «Держспецзв'язку» доповнити словом «, Держтехногенбезпеки».
4. Пункт 2 Порядку виплати щомісячної грошової компенсації сум податку з доходів фізичних осіб, що утримуються з грошового забезпечення, грошових винагород та інших виплат, одержаних військовослужбовцями та особами рядового і начальницького складу, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 15 січня 2004 р. № 44 (Офіційний вісник України, 2004 р., № 2, ст. 59; 2005 р., № 2, ст. 87; 2006 р., № 31, ст. 2233; 2008 р., № 35, ст. 1178), після слів «податкової міліції» доповнити словом «, Держтехногенбезпеки».
5. Пункт 2 Порядку проведення перерахунку пенсій, призначених відповідно до Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 13 лютого 2008 р. № 45 (Офіційний вісник України, 2008 р., № 12, ст. 301; 2009 р., № 11, ст. 319, № 99, ст. 3427; 2010 р., № 29, ст. 1098; 2011 р., № 84, ст. 3078, № 99, ст. 3621; 2012 р., № 7, ст. 249), після слова «ДПТС» доповнити словом «, Держтехногенбезпеки».
6. Абзаці другий та четвертий постановляючої частини постанови Кабінету Міністрів України від 10 вересня 2008 р. № 831 «Про доплати особам, які працюють у

зоні відчуження» (Офіційний вісник України, 2008 р., № 71, ст. 2384; 2011 р., № 73, ст. 2740) після слів «Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації» доповнити словами «, Державної інспекції техногенної безпеки».

7. У постанові Кабінету Міністрів України від 3 червня 2009 р. № 542 «Про посвідчення і нагрудний знак «Ветеран служби цивільного захисту» (Офіційний вісник України, 2009 р., № 42, ст. 1396):

- 1) у постанові:
 - у пункті 4 слово «його» замінити словом «їх»;
- у тексті постанови слова «Міністерство з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи» в усіх відмінках замінити словами «Міністерство надзвичайних ситуацій та Державна інспекція техногенної безпеки» у відповідному відмінку;
- 2) в абзаці п'ятому Опису нагрудного знака «Ветеран служби цивільного захисту», затвердженого зазначеною постановою, слова «напис: «Міністерство України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи» замінити словами «відповідні написи: «Міністерство надзвичайних ситуацій» або «Державна інспекція техногенної безпеки».
8. Пункт 13 постанови Кабінету Міністрів України від 2 лютого 2011 р. № 98 «Про суми та склад витрат на відрядження державних службовців, а також інших осіб, що направляються у відрядження підприємствами, установами та організаціями, які повністю або частково утримуються (фінансуються) за рахунок бюджетних коштів» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 11, ст. 488; 2012 р., № 56, ст. 2246) після слів «Міністерством закордонних справ» доповнити словами «, осіб рядового і начальницького складу Державної інспекції техногенної безпеки — Міністерством надзвичайних ситуацій».
9. В абзаці першому пункту 4 Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів, пов'язаних з інформуванням громадськості з питань цивільного захисту населення, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 11 березня 2011 р. № 243 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 19, ст. 800), слова «Всеукраїнський науково-дослідний інститут цивільного захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру» замінити словами «Український науково-дослідний інститут цивільного захисту».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 24 жовтня 2012 р. № 979
Київ

Про внесення зміни до пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 12 листопада 1997 р. № 1260

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Внести зміну до пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 12 листопада 1997 р. № 1260 «Про документи про освіту та вчені звання» (Офіційний вісник України, 1997 р., число 46, с. 84; 2000 р., № 13, ст. 520; 2004 р., № 13, ст. 902; 2009 р., № 9, ст. 273; 2010 р., № 17, ст. 791; 2011 р., № 70, ст. 2649), доповнивши його після абзацу четвертого новим абзацом такого змісту:

«Відомості стосовно видачі документів про освіту випускникам навчальних закладів, які належать до сфери управління Міністерства оборони, Міністерства внутрішніх справ, Служби безпеки, Державної прикордонної служби, Служби зовнішньої розвідки, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації, зберігаються у навчальних закладах або відповідних структурних підрозділах зазначених державних органів;».

У зв'язку з цим абзаци п'ятий — восьмий вважати відповідно абзацами шостим — дев'ятим.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

реклама

оголошення

виклики до суду

реклама

оголошення

виклики до суду

Солом'янський районний суд м. Києва повідомляє, що розгляд цивільної справи за позовною заявою Валової Оксани Олександрівни до Латіф Шірван Карімхан про розірвання шлюбу, призначено на 07 листопада 2012 р. на 10-00 год. в приміщенні суду (03113, м. Київ, вул. Шутова, 1, каб.19) під головуванням судді Кушнір С.І.

У судовому засіданні викликається відповідач Латіф Шірван Карімхан.

У разі вашої неявки, справу буде розглянуто за вашої відсутності.

Суддя Кушнір С. І.

Приморський районний суд м. Одеси викликає в судовому засіданні в якості відповідача — Соколова Володимира Георгійовича по цивільній справі № 1522/15227/12 за позовом ВАТ ЕК «Одесаобленерго» про відшкодування збитків.

Судове засідання відбудеться 29.11.2012 року о 14 годині 00 хвилин в залі судового засідання № 225 Приморського районного суду м. Одеси за адресою: м. Одеса, вул. Балківська, 33. В разі неявки відповідача у судовому засіданні на вказану дату, справа буде розглянута за його відсутністю.

Суддя О. В. Суворова

Малиновський районний суд м. Одеси викликає Повловинчук Дениса Володимировича (останнє місце проживання: м. Одеса, вул. Б. Хмельницького , буд. 41 кв.19) у судовому засіданні, в якості відповідача по цивільній справі за позовом Відкритого акціонерного товариства енергопостачальна компанія «Одесаобленерго» в особі центрального району електричних мереж до Повловинчук Дениса Володимировича про стягнення заборгованості, яке призначене до слухання на 7 листопада 2012 р. о 15 годині 45 хвилин в будинку Малиновського районного суду м. Одеси за адресою м. Одеса, вул. В. Стуса, 1-а, зал судових засідань 212.

У разі неявки справа буде розглянута у Вашу відсутність.

Суддя Бобушок І. А.

Відповідачам Дудар Віталію Васильовичу, адреса: 07400, Київська область, м. Бровари, вул. Петровського, 5 та Тулаєву Олександрівні, адреса: 02081, м. Київ, вул. Здобунівська, 5-а, кв. 75 необхідно з'явитися 04.12.2012 р. о 11-30 год., до Дарницького районного суду м. Києва (м. Київ, вул. Кошиця, 5-А, каб. 114), для участі в судовому засіданні по цивільній справі за позовом ПАТ АБ «Укргазбанк» до Дудар Віталія Васильовича, Тулаєва Олександра Геннадійовича про стягнення заборгованості.

У разі неявки відповідача до суду, справу буде розглянуто по суті за наявними у справі матеріалами у його відсутність в порядку ст. 169 ч. 4 ЦПК України.

Суддя Вовк Є. І.

Дніпровський районний суд м. Києва повідомляє Усатика Леоніда Євгеновича, остання відома адреса: м. Київ, пр-т. Миру, буд. 13-А, кв. 34, що 14 листопада 2012 р. о 14:00 год. в приміщенні суду за адресою: м. Київ, вул. Кошиця, 5, каб. 112, відбудеться розгляд справи за позовом ПАТ «Українська страхова спілка «Грант-Авто» до Усатика Леоніда Євгеновича про відшкодування шкоди в порядку регресу.

Дана особа викликається в якості відповідача. У випадку неявки в судовому засіданні справа буде розглянута у її відсутність.

Суддя Н.А. Чех

Шевченківський районний суд м. Києва (адреса суду: м. Київ, вул. Білоруська, 13, каб. № 3), повторно викликає Заворотного Миколу Захаровича в судовому засіданні, як відповідача, на 10 годину 30 хвилин 28 листопада 2012 року, для розгляду цивільної справи за позовом Вихристенко Олександра Борисовича, Вихристенко Віталія Борисовича, Ткаченко Володимира Васильовича до Комунального підприємства Київського міського бюро технічної інвентаризації та реєстрації права власності на об'єкти нерухомого майна, Заворотного Миколу Захаровича, Кравченко Володимира Георгійовича про припинення права власності та скасування реєстрації права власності.

В разі Вашої неявки справа буде розглянута у Вашу відсутність за наявними матеріалами у справі.

Суддя Д. О. Мальцев

Калинівський районний суд Вінницької області викликає відповідачу Чехівську Людмилу Іванівну, місце проживання якої невідоме, останнє місце перебування: с. Чернятин, вул. Гагаріна, 23 Калинівського району Вінницької області по цивільній справі №208/2555/2012 за позовом кредитної спілки «Злагода» про стягнення боргу, в судовому засіданні, яке відбудеться о 09.00 год. 15 листопада 2012 року за адресою: м. Калинівка, вул. Дзержинського, 70, каб. № 5, Вінницької області.

У разі неявки відповідача в судовому засіданні справа буде розглянута за його відсутності за наявними в справі доказами.

Суддя Ю. О. Аліменко

Подільський районний суд м. Києва повідомляє про те, що 22.11.2012 року об 11.30 год. в приміщенні суду за адресою (м. Київ, вул. Хорива, 21) (кабінет № 16) відбудеться розгляд цивільної справи за позовом Шарапової Наталії Володимирівни, яка діє в своїх інтересах та інтересах неповнолітнього Малюха Олександра Миколайовича до Малюха Миколи Івановича, третя особа: орган опіки і піклування при районній державній адміністрації у Подільському районі м. Києва про припинення права спільної часткової власності та визнання права власності на 1/3 частку квартири.

В судовому засіданні викликається відповідач по справі Малюха Микола Іванович, останнє відоме місце проживання: м. Київ, вул. Електрики, 28-В, кв.24.

Суддя Н. Г. Сербіна

Оболонський районний суд м. Києва викликає Гончаренка Максима Миколайовича як відповідача по цивільній справі №2-4852/12 за позовом Кузьменко Катерини Миколаївни до Гончаренка Максима Миколайовича про стягнення аліментів у судовому засіданні на 15 листопада 2012 р. о 15:00 год.

Адреса суду: м.Київ, вул. Тимошенка,2-Є, каб.27, суддя Луценко О. М.

У разі неявки та неповідомлення суду про причини неявки в судовому засіданні, справа буде розглянута за вашої відсутності за наявними у справі доказами відповідно до ст.169 ЦПК України.

Суддя О. М. Луценко

Дніпровський районний суд м. Києва викликає відповідача Янов Романа Ігоровича (Автономна Республіка Крим, Первомайський район, смт. Первомайське, вул. Октябрська, 25) по цивільній справі за позовом Касьяненко С. В. до Янов Р. І. про розірвання договору побутового підряду.

Судове засідання відбудеться 15.11.2012 року о 15 годині 00 хвилин в приміщенні Дніпровського районного суду м. Києва за адресою: м. Київ, вул. Кошиця, 5, каб. № 108.

У разі неявки в судовому засіданні, справа згідно з вимогами ЦПК України буде розглянута у відсутність відповідача.

Суддя Орда О. О.

Суворовський районний суд м. Одеси викликає в якості відповідача Шеремета Вадима Володимировича, 04.09.1975 р.н., за позовом Публічного акціонерного товариства «Райффайзен Банк Аваль» до Шеремета Вадима Володимировича, Шеремета Інни Василівни про стягнення заборгованості за кредитним договором. Судове засідання відбудеться 22.11.2012 р. о 10 год. 00 хв. у приміщенні Суворовського районного суду м. Одеси за адресою: м. Одеса, вул. Чорноморського козацтва, 68, зала судових засідань № 19. У разі неявки Шеремета Вадима Володимировича судовому засіданню буде проведено у його відсутності.

Суддя Н.В. Виноградова

Київський районний суд м. До-нецька викликає Бубенцова Геннадія Миколайовича, 02.12.1963 р. н., у якості відповідача по цивільній справі за позовом Бубенцової Марини Олександрівни про розірвання шлюбу. Судове засідання відбудеться 14.11.2012 року о 09.30 год. в приміщенні суду.

Суддя Т. В. Чальцева

Святошинський районний суд м. Києва (03148, м. Київ, вул. Я. Коласа, 25) викликає Миколайчук Тетяну Альбертівну в якості відповідача по справі за позовом Радосенко В.В., Коваленко Л.В., Бальохів В. І. до Миколайчук Т. А., 3-тя ос. Святошинська РДА, КП «ДЮОЖ Святошинського р-ну м. Києва» про визнання такою, що втратила право користування житловим приміщенням на 08.11.2012 р. 12 год. 00 хв.

В разі неявки та неповідомлення суд про причини неявки в судовому засіданні справа буде розглядатися у відсутності відповідача за наявними у справі доказами.

Суддя А. П. Кривов'яз

Радомишльський районний суд Житомирської області викликає Люшенка Ігоря Васильовича, мешканця м. Радомишль Житомирської області як відповідача по цивільній справі за позовом Моторного (транспортного) страхового бюро України до нього про відшкодування в порядку регресу витрат, пов'язаних з виплатою страхового відшкодування на 15 листопада 2012 року на 10 годину. У разі неявки відповідача справа буде розглянута без його присутності.

Суддя Коваленко В.П.

Дарницький районний суд м. Києва викликає відповідача Погребного Валентина Степановича, останнє відоме місце проживання: м. Київ, вул. Вербицького, 8, кв. 51, в судовому засіданні, яке відбудеться 04 грудня 2012 року о 11.00 годині за адресою: м. Київ, вул. Севастопольська, 14, каб. 28 для участі в судовому розгляді цивільної справи за позовом Астапенко Людмили Єгорівни, Астапенка Олексія Леонідовича про визнання особи такою, що втратила право користування житловим приміщенням.

При собі мати паспорт. З опублікуванням оголошення про виклик відповідача вважається повідомлений про день, час та місце розгляду справи і в разі неявки його до суду справа може бути розглянута у його відсутність.

У випадку неявки в судовому засіданні відповідач зобов'язаний повідомити суд про поважність причини неявки.

Суддя Ф.А. Каліушко

РЕКЛАМА. ОГОЛОШЕННЯ

Національний банк України

Баланс

(у мільйонах гривень)

№ рядка	Найменування статті	01.10.2012	01.01.2012
I. АКТИВИ			
1	Кошти та депозити в іноземній валюті	91 205	101 451
2	Цінні папери нерезидентів	135 543	149 331
3	Авуари в СПЗ	68	143
4	Монетарне золото	9 591	8 059
5	Цінні папери України	87 875	75 977
6	Кредити банкам та іншим позичальникам	61 767	60 326
7	Внутрішній державний борг	2 460	2 539
8	Внески в рахунок квоти МВФ	16 912	16 830
9	Основні засоби та нематеріальні активи	6 653	6 589
10	Інші активи	6 870	2 602
Усього активів		418 944	423 847
II. ЗОБОВ'ЯЗАННЯ			
11	Банкноти та монети в обігу	217 425	209 565
12	Кошти банків	31 703	31 428
13	Кошти державних та інших установ	14 194	12 678
14	Депозитні сертифікати, що емітовані Національним банком України	23	5 529
15	Зобов'язання перед МВФ	61 954	76 811
16	Інші зобов'язання	1022	897
Усього зобов'язань		326 321	336 908
III. ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ			
17	Статутний капітал	100	100
18	Фонди та інші резерви	27 067	6 131
19	Резерви переоцінки активів і зобов'язань	65 456	90 360
20	Резерви переоцінки основних засобів	-	4 085
Усього власного капіталу		92 623	86 939
Усього пасивів		418 944	423 847

Голова
Заступник директора Департаменту бухгалтерського обліку

С. Г. Арбузов
Г. І. Жигайло

Публічне акціонерне товариство

«МАРФІН БАНК»

оголошує тендер

на придбання ліцензій

програмного забезпечення Oracle.

Умови проведення тендеру

розміщені на сайті:

www.marfinbank.ua

Феодосійський міський суд Автономної Республіки Крим викликає Костомарова Геннадія Сергійовича, 16.06.1978 року народження, уродженець м. Дніпропетровська, Дніпропетровської області, Україна, останнє відоме місце проживання: м. Феодосія, с. Ближнє, вул. Феодосійська, 10, в судове засідання, яке відбудеться 08.11.2012 о 09 год. 30 хв. у приміщенні Феодосійського міського суду Автономної Республіки Крим (Україна, АР Крим, м. Феодосія, вул.Земська,10, каб. №6) по цивільній справі за позовною заявою Костомарової Тетяни Миколаївни до Костомарова Геннадія Сергійовича про розірвання шлюбу.

Костомарову Геннадію Сергійовичу пропонується надати суду письмові пояснення та заперечення, а також усі наявні в нього докази по справі.

У разі неявки в судове засідання справа буде розглянута за його відсутності на підставі наявних у справі даних чи доказів і ухвалено заочне рішення.

Суддя М. В. Мурзенко

Болградський районний суд Одеської області повідомляє відповідача громадянина ПОПАЗ ПЕТРА ПЕТРОВИЧА, 26 серпня 1983 року народження, що 12 листопада 2012 року о 14 годині 00 хвилин в залі судового засідання № 4 Болградського районного суду Одеської області за адресою: Одеська область, м. Болград, вул. 25 Серпня, 192, відбудеться судове засідання по цивільній справі № 1507/1385/2012 за позовом Моторного (транспортного) страхового бюро України до Попаз Петра Петровича про стягнення суми страхового відшкодування.

Болградський районний суд пропонує відповідачу Попаз Петру Петровичу подати пояснення, заперечення та усі наявні у нього докази по справі особисто або через представника.

У разі неявки в судове засідання справа може бути розглянута за відсутністю відповідача Попаз Петра Петровича та його представника за наявними у справі доказами.

Суддя С. В. Кодінцева

Апеляційний суд Львівської області викликає в судове засідання відповідачів: Смолинця Ігоря Михайловича, Витрикуша Петра Дмитровича, Смолинець (Федорович) Тетяну Любомирівну та представника відповідача ТзОВ «Торговий дім «Софі» для участі у розгляді цивільної справи за позовом ПАТ «ВТБ БАНК» до Смолинця Ігоря Михайловича, Витрикуша Петра Дмитровича, Смолинець (Федорович) Тетяни Любомирівни, ТзОВ «Торговий дім «Софі» та Чілімової Ірини Романівни про стягнення заборгованості за кредитним договором, для розгляду апеляційної скарги «ВТБ Банк» на рішення Залізничного районного суду м. Львова від 10 грудня 2010 року.

Судове засідання відбудеться 22 листопада 2012 року о 16 год. 30 хв. в приміщенні Апеляційного суду Львівської області за адресою: 79008, м. Львів, пл. Соборна, 7 (4-ий поверх).

Дане оголошення вважати належним повідомленням.

Суддя Курій Н. М.

АТ «Банк «Фінанси та Кредит», м. Київ, вул. Артема,60, повідомляє ПП ТД «Софі плюс», Харківська область, смт Кегичівка, вул. 1 Травня,1 б, ЄДРПОУ 36085094, про те, що має намір продати заставне майно (рухоме та нерухоме, згідно із договором іпотеки Єдиного майнового комплексу ЄМК-11-2010 від 30 жовтня 2010 року), що знаходиться за адресою: Харківська область, смт Кегичівка, вул. 1 Травня,1 б, за ціною 3 003 712,0 грн. Нотаріальне посвідчення угоди відбудеться 20.11.2012 року з 10 до 11 години в офісі №22, київського нотаріусу Морозової С. В. за адресою: м. Київ, вул. Великожитомирська, 6/11.

Публічним акціонерним товариством «Український зональний науково-дослідний і проектний інститут по цивільному будівництву» - ПАТ «КиївЗНДІЕП» втрачений оригінал Свідоцтва про право власності, видане Головним управлінням комунальної власності м.Києва від 09.12.2010 р. № 1115-В, що посвідчує право приватної власності на придбову ПАТ «КиївЗНДІЕП», яка знаходиться за адресою: м.Київ, Лесі Українки бульвар, № 26 (літера В). Оригінал даного Свідоцтва вважати втраченим.

Постановою господарського суду Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) від 17.10.2012 р. у справі №5015/4116/12 визнано банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «Евант» (79057, м. Львів, вул. Цегельського, 10/23, код ЄДРПОУ 30706858) та відкрито ліквідаційну процедуру в порядку ст. 51 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Стадника Андрія Любомировича (ліцензія серія АВ № 547870 від 18.11.2010 року), поштова адреса: 79001, м. Львів, вул. Стецька, 6, кв.6. Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Донецької області від 23.10.2012 р. по справі №5006/27/1196/2012 Товариство з обмеженою відповідальністю «ЛЮКСМЕТ-ПРОМ» (м. Донецьк, проспект Комсомольський, б. 8; код ЄДРПОУ 37380684) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Піскурського Олександра Васильовича, ліцензія серії АВ №470255 від 12.03.10 р.; 83120, м. Донецьк, вул. Петровського, б. 126-А, кв. 73; тел. 099-028-51-44.

Ватутінський міський суд Черкаської області викликає Кабашко Євгенія Вікторовича, зареєстрованого за адресою: кв. 109, вул. Миру, 5, м. Ватутіне, Черкаської області, як відповідача у справі №2301/669/12 за позовом Моторного (транспортного) страхового бюро України до Кабашко Євгенія Вікторовича про відшкодування в порядку регресу витрат, пов'язаних з виплатою страхового відшкодування.

Судове засідання відбудеться 01 листопада 2012 року о 10 год. 00 хв. у м. Ватутіне, Черкаської області, вул. Будівельна, 1. У разі неявки відповідача в судове засідання дане оголошення вважється належним повідомленням і по справі буде винесено заочне рішення.

У разі неявки в судове засідання з поважної причини відповідач зобов'язаний повідомити суд про неявку та її причини.

Суддя Н. І. Терещенко

Саргсян Левон Тадевосович викликається в судове засідання по розгляді цивільної справи за позовом Саргсян Галини Михайлівни про позбавлення права користування жилим приміщенням шляхом виселення та зняття з реєстрації на 19.11.2012 року на 11.00 год. в Деснянський районний суд м. Києва (м. Київ, пр-т Маяковського, 5-В, каб.13).

Суддя В. І. Дубінін

Дарницький районний суд м. Києва викликає в судове засідання Шумігору Петра Демидовича, Шумігору Раїсу Дмитрівну, Шумігору Олега Петровича, які зареєстровані в м. Києві, вул. Вербицького, 34А, кв. 69, як відповідачів в судове засідання на 16 годину 30 хвилин 15.11.2012 року в залу судових засідань № 103 по вул. Кошиця, 5А, в м. Києві, по цивільній справі за позовною заявою Сіманчука Вадима Володимировича, Підлубної Ольги Іванівни до Шумігору Петра Демидовича, Шумігору Раїси Дмитрівни, Шумігору Олега Петровича про виселення з житлового приміщення.

Суддя В.С. Куренков

Сокирський Ігор Леонідович викликається в судове засідання як відповідач для розгляду цивільної справи за позовом ПАТ «Гарант-Авто» про стягнення матеріальної шкоди на 10 год. 00 хв. 06 листопада 2012 року в Шевченківський районний суд м. Києва (04053, м. Київ, вул. Вознесенський узвіз, 10-Б, каб.28).

З опублікуванням оголошення про виклик, відповідач вважається повідомленим про час і місце розгляду справи і у випадку неявки справа буде розглянута у його відсутність.

Суддя І. О. Макаренко

Дарницький районний суд м. Києва викликає Крумінас Кестутіс Олександр, останнє відоме місце проживання: 02140, м. Київ, просп. М. Бажана, 16, кв. 152, в якості відповідача в судове засідання по справі за позовом Крумінене Ольги Григорівни до Крумінас Кестутіс Олександр, треті особи: КП «КМ БТІ», Макавірський районний відділ Київської регіональної філії ДП «Центр ДЗК», КП «БТІ» у Васильківському районі Київської обл., Васильківський районний відділ Київської регіональної філії ДП «Центр ДЗК» про визнання майна спільною сумісною власністю подружжя та його поділ, яке відбудеться під головуванням судді Коренюк А.М. о 11 год. 00 хв. 19 листопада 2012 року за адресою: м. Київ, вул. Севастопольська, 14, зал. 27.

З опублікуванням даного оголошення відповідач Крумінас Кестутіс Олександр вважається повідомленим про час та місце розгляду справи.

Суддя Коренюк А. М.

Оболонський районний суд міста Києва викликає як відповідача Кравченка Антона Радиславовича (останнє відоме місце проживання: м.Київ, вул.Вишгородська,10, кв.107) в судове засідання на 09.11.2012 року на 14 год.00 хв. у зв'язку з розглядом цивільної справи за позовом Моторного (транспортного) страхового бюро України до Кравченка Антона Радиславовича про стягнення в порядку регресу витрат, пов'язаних з виплатою страхового відшкодування.

У разі неявки в судове засідання, справа буде розглянута за відсутності відповідача на підставі зібраних по справі доказів.

Адреса суду: м.Київ, вул.Тимощенка,2-Є, каб. 21.

Суддя Яценко Н. О.

Голосіївський районний суд м. Києва викликає як відповідачів: Акименко Лідію Гаврилівну, адреса: м. Київ, проспект 40-річчя Жовтня, 112, кв. 105, Бірюкова Юрія Михайловича, адреса: 31100, Хмельницька обл., м.Старокоштанів, вул. Попова, буд. 30/2, кв. 35, в судове засідання за позовом ПАТ «Страхова компанія «Ласпорт» до Акименко Л.Г., Бірюкова Ю.М. про відшкодування в порядку регресу шкоди, завданої наслідком дорожньо-транспортної пригоди, яке відбудеться в приміщенні суду: м.Київ, вул. П.Потехіна, 14-А, в кабінеті № 38, 08.11.2012 року о 10 год. 00 хв.

Суддя О. О. Колдіна

Голосіївський районний суд м. Києва викликає відповідача Пархоменка Олександра Олександровича, який зареєстрований за адресою: м. Київ, вул. Ломоносова, буд. 5, корп. 2, кв. 18, у судове засідання, яке призначене на 07.11.2012 року на 15:00 годину по цивільній справі за позовом Пархоменко В.В. до Пархоменко О.О., третя особа: Пархоменко А.О., БТІ про визнання права особистої приватної власності на 2/3 частини квартири.

Адреса суду: м. Київ, вул. Потехіна, 14-а, каб. 21.

Суддя Н. П. Чередніченко

Подільський районний суд м. Києва повідомляє Войченка Олександра Віталійовича про те, що судове засідання у справі за позовом ПАТ «Всеукраїнський Акціонерний Банк» до Войченка Олександра Віталійовича про стягнення заборгованості за договором, відбудеться у приміщенні Подільського районного суду м. Києва (м. Київ, вул. Хорива, 21, зал №3) під головуванням судді Захарчук С.С. 29 листопада 2012 року о 09 годині 30 хвилин.

Ваша явка обов'язкова, при собі мати паспорт (доручення).

Суддя С. С. Захарчук

Телефони відділу реклами: (44) 253-55-09, факс 253-72-91, 253-34-78, 254-04-07. E-mail: adv@ukcc.com.ua

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Борщ із грибами і піч з пирогами

НАРОДНІ ПРИКМЕТИ. Осінь бореться з зимою, а та від Михайла вже морози кує

Листя під снігом, як спогад про літо

Павло ЛАРІОНОВ
для «Урядового кур'єра»

Вересень і жовтень були щедрими на тепло й вологу. Як свідчать прогнози за народними прикметами, такі погодні умови початку й середини осені завжди сприяють високим врожайам. Отож маємо сьогодні, як каже народне прислів'я, — борщ із грибами і піч з пирогами. А грибів цього року вродило стільки, що «хоч косою коси». Вже відомо про небувалий урожай яблук, картоплі.

У листопаді осінь бореться з зимою. Погода протягом місяця часто міняється. У різних регіонах одночасно можна спостерігати різке похолодання з приморозками і снігопадом або проливні дощі. Яким же буде цьогорічний останній місяць осені? Чи «приїде на білому коні Михайло» (21)? За прогнозами синоптиків, стійке пониження температури почнеться у другій декаді. А якщо буде погода до кінця листопада, наступної зими і весни, слід взяти до уваги народні прикмети, які старі люди примічали у такі дні релігійних свят: Дмитра Солунського, або дідів день (8), Параскеви П'ятниці, Параски (10), Кузьми і Дем'яна (14) Архистратига Михаїла (21), Пилипа (28).

На Дмитра завершується хліборобський рік. Починаються дідівські субо-

НАШ КАЛЕНДАР

- 3 листопада — День ракетних військ і артилерії; День інженерних військ.
- 4 листопада — День залізничника; День працівників соціальної сфери.
- 9 листопада — День української писемності та мови; Міжнародний день боротьби з фашизмом та антисемітизмом.
- 14 листопада — Всесвітній день боротьби із захворюванням на діабет.
- 16 листопада — День працівників радіо, телебачення та зв'язку.
- 17 листопада — День студента.
- 18 листопада — День працівників сільського господарства.
- 19 листопада — День працівників гідрометеорологічної служби; День скловиробника.
- 20 листопада — Всесвітній день дитини.
- 21 листопада — Всесвітній день телебачення.
- 22 листопада — День свободи.
- 24 листопада — День пам'яті жертв Голодомору.
- 25 листопада — Міжнародний день боротьби за ліквідацію насильства над жінками.
- 28 листопада — Початок Пилипівського посту.

ти, які тривають до Різдва Христового. Ці обряди присвячуються пам'яті дідів і прадідів до дванадцятого коліна. За народним повір'ям, Дмитро замикає землю і надає право господарювати на ній зимі. Якщо цього дня випаде сніг — увесь листопад буде холодним, з морозами. Якщо по мерзлій землі дме холодний вітер — снігу не буде до Нового року. Відлига в цей день обіцяє теплу зиму і ранню весну; а якщо холод і сніг — весна буде пізня і холодна.

Параскева П'ятниця — жіноче свято. У цей день не можна прости, шити, працювати по господарству, навіть розчісуватись. Ще до християнських часів

П'ятниці вважалися богами і ходили світами, спонукаючи людей на добрі справи, а грішників карали. Сонячний день на Параски віщує теплу зиму. Якщо день буде похмурий — у грудні будуть сильні морози.

Кузьма і Дем'ян уособлюють бідних безсребників. Крім того, вони вважаються оборонцями людей від змій і добрими ковалями. Це свято чабанів і пастухів, які вперше від весняного Юрія (06.05) голили бороди і підстригалися. Протягом сезону випасу худоби не годилося брати до рук бритви або ножиць, «щоб худоба плодилася, а вівці вовни не губили». Якщо цього дня випаде сніг

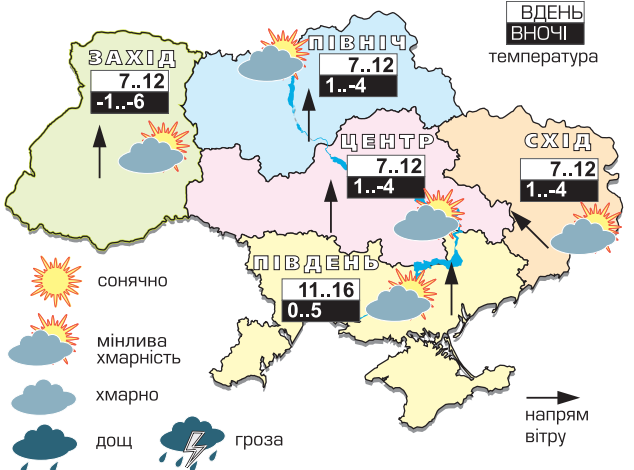
— весна буде з повинню, а якщо день погожий, то й зима буде теплою.

Архистратиг Михаїл — воєначальник небесних янгольських сил, непримирений войовник із нечистими силами. Він опікується всілякою звіриною, вважається заступником мисливців. «Від Михайла зима морози кує», — каже народна мудрість. Яка погода на Михайла, така й на Миколи (19 грудня).

Останнє осіннє релігійне свято — Пилипа. Відзначають його багатою обрядовою вечерею у колі сім'ї, близьких родичів, однокласників сусідів. На святковому столі повинно бути вдосталь вареного, смаженого і пряженого: адже це останній день перед початком тривалого зимового посту. Впродовж Пилипівського посту не можна вживати скоромної їжі. Якщо на Пилипа землю вкриє паморозь — буде гарний урожай вівса. Якщо йтиме дощ — добро вродить пшениця. Якщо день буде хмарним, йтиме сніг — весна буде вологою.

Осінні прикмети. Тепла осінь — на довгу зиму. Якщо восени жовте листя довго не опадає — зима буде суворою. Якщо восени сніг випаде рано, то й весна буде ранньою. Якщо восени багато ранкових туманів — весна буде з дощами. Якщо у листопаді часто дме вітер зі сходу — зима буде затяжною.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 1 ЛИСТОПАДА

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+1 -4	+7 +12	Черкаська	+1 -4	+7 +12
Житомирська	+1 -4	+7 +12	Кіровоградська	+1 -4	+7 +12
Чернігівська	+1 -4	+7 +12	Полтавська	+1 -4	+7 +12
Сумська	+1 -4	+7 +12	Дніпропетровська	+1 -4	+7 +12
Закарпатська	+2 -3	+7 +12	Одеська	+1 +6	+13 +18
Рівненська	-1 -6	+7 +12	Миколаївська	+0 +5	+11 +16
Львівська	-1 -6	+7 +12	Херсонська	+0 +5	+11 +16
Івано-Франківська	-1 -6	+7 +12	Запорізька	-1 +4	+11 +16
Волинська	-1 -6	+7 +12	Харківська	+1 -4	+7 +12
Хмельницька	-1 -6	+7 +12	Донецька	+1 -4	+7 +12
Чернівецька	-1 -6	+7 +12	Луганська	+1 -4	+7 +12
Тернопільська	-1 -6	+7 +12	Крим	+4 +9	+13 +18
Вінницька	+1 -4	+7 +12	Київ	0 -2	+9 +11

Укргідрометцентр

Музей науки на тютюновій фабриці

Владислав КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

ЗАДУМИ. У Черкасах планують створити музей науки. Принаймні, таке завдання перед своїми підлеглими поставив міський голова Сергій Одарич. Приміщенням для такого закладу може послужити колишня тютюнова фабрика.

Ідея створення такого музею саме на Черкащині не випадкова. Цей край знаменитий відомими вченими, внесок яких у світову науку знає обмежене число людей. Приміром, кілька років тому пішов із життя черкащанин, талановитий учений зі світовим ім'ям, засновник цілої наукової школи, радіофізик Юрій Кунченко. Родом із Шевченкового краю й Герой України учений-генетик та селекціонер, директор Інституту фізіології рослин і генетики Національної академії наук України Володимир Моргун. Іменем видатного українського біохіміка академіка Олексія Баха названо одну з вулиць у Золотоноші.

Музей має відкритися до 1 вересня наступного року.

ОГОЛОШЕННЯ

В Єланецькому районному суді Миколаївської області 02.11.2012 року о 10.00 годині в приміщенні суду за адресою: вул. Держинського, 16, смт Єланець Єланецького району Миколаївської області, відбудеться слухання цивільної справи за позовом прокурора Єланецького району Миколаївської області в інтересах держави в особі Департаменту фінансів Миколаївської міської ради до Тузова Володимира Вікторовича про відшкодування шкоди завданої внаслідок вчинення злочину. У судові засідання викликати відповідача — Тузова Володимира Вікторовича, 11.04.1970 року народження.

Суддя Т. М. Расвич

Дніпровський районний суд м. Києва повідомляє Лиховшу Жанну Олександрівну та Лиховшу Костянтина Вікторовича, що 5 листопада 2012 року о 17 годині 00 хвилин в приміщенні суду за адресою: м. Київ, вул. Кошиця, 5, каб. 112, відбудеться розгляд цивільної справи за позовом ПАТ «Сведбанк» до Лиховши Жанни Олександрівни, Лиховши Костянтина Вікторовича про стягнення заборгованості.

У разі неявки справа буде розглянута у вашу відсутність.

Суддя Н. А. Чех

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

Засновник — Кабінет Міністрів України
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2 від 12 квітня 1994 року
Передплатні індекси «Урядового кур'єра» —
61035, 40227 (соціальний)

Головний редактор — Сергій БРАГА
Перший заступник
головного редактора
Леонід САМСОНЕНКО
Заступники головного редактора:
Зоя РОМАН,
Лариса УСЕНКО
Відповідальний секретар
Іван ГРОМ'ЯК

Адреса в Інтернеті: www.ukurier.gov.ua
Адреса редакції: 01008, Київ, вул. Садова, 1
Телефон для довідок: 253-12-95.
Телефони відділу реклами: 253-55-09,
факс: 253-72-91, 253-34-78, e-mail: adv@ukcc.com.ua
«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер,
п'ятницю та суботу
Зам. № 27101. Тираж 44510

Листування з читачами тільки
на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність
інформації та реклами несуть автори
та рекламодавці.
Набрано і зверстано у комп'ютерному
центрі «Урядового кур'єра».
Друк: ТОВ «Мегіа-Поліграф»,
04073, Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14
www.mega-poligraf.kiev.ua